

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-91-04

Druk nr 3024
Warszawa, 19 czerwca 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji znoszącej
wymóg legalizacji zagranicznych
dokumentów urzędowych, sporządzonej
w Hadze dnia 5 października 1961 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 5 października 1961 r. w Hadze została sporządzona Konwencja znosząca wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych.

Po zapoznaniu się z powyższą Konwencją w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej Konwencji,
- postanowienia Konwencji są ratyfikowane, przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

do wniosku o ratyfikację Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

Haska Konferencja Prawa Prywatnego Międzynarodowego, pod której egidą przyjęto przedmiotową Konwencję, jest organizacją międzyrządową, której celem jest prowadzenie prac zmierzających do postępującej unifikacji zasad prawa prywatnego międzynarodowego. W chwili obecnej skupia ona 64 państwa, działając w oparciu o statut, który wszedł w życie w dniu 15 lipca 1955 r. W dorobku Konferencji pozostaje kilkadziesiąt konwencji, z których kilkanaście zostało ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską.

Przedmiotem Konwencji jest zniesienie wymogu legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, a więc czynności stosowanej w sytuacji, gdy dokument sporządzony w jednym kraju ma być użyty, czy przedstawiony w innym. Tradycyjna zasada wiarygodności dokumentów *acta probant sese ipsa*, nie wydaje się działać w obrocie międzynarodowym. Jakkolwiek akceptowana jest ona na gruncie krajowym, gdzie z zasady obowiązuje domniemanie autentyczności dokumentów urzędowych – cytowana maksyma nie może mieć zastosowania na płaszczyźnie międzynarodowej z prostej przyczyny – sądy, czy strony, którym dany dokument zostaje przedstawiony obarczone byłyby zbyt ciężkim dla sprawności obrotu zadaniem osądzenia, w drodze oględzin, autentyczności takich zagranicznych dokumentów.

Z tych też względów, w praktyce rozwinął się dobrze znany łańcuch uwierzytelnień, wieńczony przez legalizację dokumentu – procedurę powolną i kosztowną, dokonywaną przez obce przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne. Istnienie łańcucha czynności legalizacyjnych stanowi niedogodność znacząco utrudniającą międzynarodowy obrót dokumentami. Trudności wywoływane istniejącymi praktykami legalizacyjnymi były w przeszłości przedmiotem wielu skarg. Z tych też względów Haska Konferencja Prawa Prywatnego Międzynarodowego

z zadowoleniem przyjęła wniosek skierowany przez Radę Europy o rozważenie rozwiązania tego problemu i stworzenie projektu konwencji. Wymiana poglądów, która odbyła się w trakcie 8 Sesji Konferencji zaowocowała przekonaniem jej uczestników do korzyści, które można by odnieść wskutek przyjęcia takiej umowy, której przygotowanie zostało umieszczone w agendzie 9 Sesji Konferencji.

Tworząc Konwencję jej autorzy musieli przede wszystkim wziąć pod uwagę, że jakkolwiek instytucja legalizacji jest powolnym i żmudnym procesem, jednakże wypełnia ona swą funkcję w zakresie weryfikacji autentyczności dokumentu, której nie sposób ominąć, bez pozbawiania osoby korzystającej z dokumentu możliwości ustalenia źródeł pochodzenia dokumentu. Stąd istotnym problemem w konstruowaniu Konwencji musiało stać się zniesienie wymogu dokonywania czynności legalizacyjnych w taki sposób, by jednocześnie utrzymane zostały ich pozytywne skutki weryfikacyjne. Jednym z możliwych do przyjęcia rozwiązań byłoby przyjęcie zasady nakazującej traktowanie dokumentu zwolnionego z obowiązku legalizacji jako mającego taką samą moc w odniesieniu do autentyczności jego pochodzenia, jak dokument, który został zalegalizowany. Jednak oznaczałoby to, że moc dowodowa dokumentu w tym zakresie byłaby taka sama, jak dokumentu narodowego, co oznaczałoby poddanie go tak jak tego ostatniego wszelkim regułom dowodzenia, w tym i w kwestiach podnoszących, że dany dokument został podrobiony. Z tych właśnie względów, wskazane wyżej rozwiązanie wydało się niepraktyczne, gdyż osoba nie przekonana, co do autentyczności przedstawionego dokumentu stanęłaby przed wysoce skomplikowanym zadaniem znalezienia dowodów na fałszerstwo dokumentu poprzez sprawdzenie i zasięgnięcie informacji u źródeł powstania tego dokumentu.

Dlatego też, tworząc Konwencję, jej autorzy postulując zniesienie tradycyjnej legalizacji, proponowali zastąpienie jej inną procedurą, która z jednej strony zapewniłaby posiadaczowi dokumentu pożądaną efekt w postaci dowodu autentyczności dokumentu, z drugiej zaś, w razie potrzeby, dawałaby możliwość stosunkowo łatwej weryfikacji autentyczności jego pochodzenia. Nowa czynność sama w sobie jednak musiała oferować znaczące uproszczenie procedur. Osiągnięto to poprzez całkowite zniesienie legalizacji dokonywanej przez

przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne z jednoczesnym wprowadzeniem wystawiania przez władze w kraju pochodzenia dokumentu pojedynczego poświadczenia, zwolnionego z jakichkolwiek już dalszych poświadczeń. Poświadczenie to podlega oznaczeniu indywidualnym numerem oraz rejestracji, co przy jednoczesnym wytworzeniu mechanizmu prostego sprawdzania stosownych rejestrów, stwarza gwarancje autentyczności dokumentu.

Efektom pracy Konferencji jest Konwencja znosząca wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzona w dniu 5 października 1961 r. Weszła ona w życie w dniu 24 stycznia 1965 r.

Nakłada ona na Państwa-Strony Konwencji wymóg zwolnienia z obowiązku legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, w tym dokumentów sądowych, komorniczych, administracyjnych, aktów notarialnych, jak również dokumentów prywatnych podpisanych przez Strony, a następnie poświadczonych urzędowo. Konwencja nie obejmuje zakresem swojego działania dokumentów sporządzonych przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych, jak również dokumentów administracyjnych, dotyczących bezpośrednio transakcji handlowych lub operacji celnych.

W rozumieniu Konwencji legalizacja oznacza jedynie czynność, poprzez którą przedstawiciel dyplomatyczny lub urzędnik konsularny państwa, w którym dokument ma być przedłożony, poświadcza autentyczność podpisu, charakter, w jakim działała osoba podpisująca dokument i, w razie potrzeby, tożsamość pieczęci lub stempla, którym jest on opatrzony.

W miejsce legalizacji Konwencja wprowadza dołączane do dokumentu lub umieszczane na samym dokumencie jednolite poświadczenie zwane „Apostille”, wydawane przez właściwą władzę, wyznaczoną przez każde umawiające się państwo. Apostille winna być sporządzona według wzoru określonego w Konwencji. Poświadczenie to, opatrzone numerem i zarejestrowane, potwierdza autentyczność podpisu, charakter, w jakim działała osoba podpisująca dokument oraz tożsamość pieczęci, którą jest on opatrzony. Istotne jest przy tym, że podpis i pieczęć na wskazanym w Konwencji poświadczeniu zwolnione są z wszelkiego dalszego

poświadczenia. Na wniosek zainteresowanych, władza, która wydała poświadczenie ma obowiązek sprawdzenia, czy dane zawarte w poświadczeniu odpowiadają danym w prowadzonym przez nią rejestrze lub kartotece.

Przedkładane tłumaczenie tekstu Konwencji posługuje się terminem „apostille” używanym w tekście francuskim, z odstępniem od użycia w tekście jego odpowiednika w języku polskim jakim jest „poświadczenie”. Zabiegu tego dokonano z uwagi na fakt, że termin „poświadczenie” funkcjonujący w języku prawniczym nie oddaje wiernie istoty czynności, o której mowa w Konwencji. Takie też rozwiązanie przyjęto między innymi w niemieckim oraz hiszpańskim tłumaczeniu tekstu Konwencji. Należy nadto zważyć, że termin „apostille” funkcjonuje w literaturze fachowej wielu państw, w tym w: Związku Australijskim, Republice Austrii, Republice Czeskiej, Królestwie Niderlandów, Republice Finlandii, Republice Francuskiej, Republice Greckiej, Królestwie Hiszpanii, Królestwie Norwegii, Republice Portugalskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, Królestwie Szwecji, Republice Turcji, Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Republice Włoskiej.

Konwencja, wprowadzając jednolitą formę poświadczenia, zakłada jej pierwszeństwo, gdy postanowienia innych umów obowiązujących pomiędzy jej Stronami przewidują dla poświadczenia dokumentów czynności bardziej rygorystyczne, niż przewidziane w Konwencji.

Za przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych przemawia wiele czynników, w tym przede wszystkim poważny wzrost obrotu prawnego między Rzeczpospolitą Polską a obecnymi Stronami Konwencji. Przyjęcie postanowień umowy, poprzez odbiurokratyzowanie obiegu dokumentów w stosunkach międzynarodowych, znacznie usprawni obrót prawny. Konwencja ta ponadto wypełni lukę, jaka ma miejsce wskutek braku odpowiednich porozumień dwustronnych w stosunkach z większością Państw-Stron Konwencji. Bezpośrednie korzyści z przyjęcia postanowień Konwencji odniosą tak osoby fizyczne, jak i prawne, pragnące przedłożyć za granicą polskie dokumenty urzędowe, tak poprzez uniknięcie uciążliwej procedury legalizacyjnej w zagranicznych przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych Państw-Stron Konwencji, jak i znaczące

zmniejszenie kosztów przygotowania dokumentów przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu międzynarodowego.

Przedmiot Konwencji nie jest obecnie regulowany w *acquis communautaire*, mimo że w dniu 25 maja 1987 r. pomiędzy państwami członkowskimi UE została uzgodniona Konwencja w sprawie wzajemnego uznawania dokumentów wydawanych przez te państwa. Nie weszła ona jednak w życie z uwagi na nieratyfikowanie jej przez wszystkich członków Unii. Jednakże należy zważyć, że 14 z 15 obecnych członków Unii są stronami niniejszej Konwencji (z wyłączeniem Królestwa Danii, która w ogóle nie wymaga legalizacji zagranicznych dokumentów przedstawianych na jej terytorium). Ponadto z 10 państw przystępujących do UE z dniem 1 maja 2004 r. tylko Rzeczpospolita Polska nie jest związana jej postanowieniami. Co za tym idzie, z uwagi na nieskomplikowany charakter czynności wymaganych w stosowaniu tej Konwencji i jej sprawdzone działanie, Komisja Europejska nie widzi potrzeby regulowania tej problematyki w najbliższej przyszłości.

W chwili obecnej problematyka legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych regulowana jest ustawą z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 9, poz. 34, z późn. zm.), wskazując konsułów, jako organy dokonujące legalizacji dokumentów, jak również w Kodeksie postępowania cywilnego. Art. 1138 K.p.c. przewiduje, że zagraniczne dokumenty urzędowe posiadają moc dowodową na równi z dokumentami polskimi. Jednakże ten sam przepis nakazuje uwierzytelnienie takiego dokumentu przez polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny, jeżeli dotyczy on przeniesienia własności nieruchomości położonej w Rzeczypospolitej Polskiej lub wywołuje wątpliwości, co do jego autentyczności. Liberalne podejście do obowiązku legalizacji sygnalizowane w tym przepisie, nie ma niestety odzwierciedlenia w praktyce, która sprowadza się do żądania przedkładania dokumentów już zalegalizowanych prawie w każdym przypadku. Obowiązek legalizacji pojawia się też w niektórych przepisach szczególnych, jak np. w zarządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 października 1997 r. w sprawie zasad i trybu nostryfikacji świadectw uzyskanych za granicą (M.P. Nr 78, poz. 739).

Zniesienie obowiązku legalizacji zakłada także europejska Konwencja o zniesieniu wymogu legalizacji dokumentów sporządzonych przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych, sporządzona w Londynie dnia 7 czerwca 1968 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 76, poz. 381), jak również kilkanaście dwustronnych umów o pomocy prawnej, zawartych przez Rzeczpospolitą Polską, w tym przykładowo: Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 24 października 1979 r. (Dz. U. z 1982 r. Nr 4, poz. 24), umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o pomocy sądowej oraz o uznawaniu i wykonywaniu wyroków w sprawach cywilnych, podpisana w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r. (Dz. U. z 1992 r. Nr 23, poz. 97), Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 39, poz. 210) i inne.

Związanie Rzeczpospolitej Polskiej postanowieniami Konwencji wymaga podjęcia prac przygotowawczych, które umożliwią jej realizację. Wykonanie Konwencji wymaga przede wszystkim wyznaczenia organu krajowego, właściwego do wydawania Apostille. Planowane jest wyznaczenie ministra właściwego do spraw zagranicznych, którego urząd – Ministerstwo Spraw Zagranicznych, legalizując już dokumenty przeznaczone do zagranicznego obrotu prawnego wydaje się być przygotowane do przyjęcia tej nowej funkcji. Jednakże wydawanie Apostille wymagać będzie wydania przepisów upoważniających Ministerstwo Spraw Zagranicznych do pobierania niezbędnych opłat za wykonywanie tej czynności oraz ustalenia jej wysokości. Praktyka Państw-Stron Konwencji nie jest jednolita w tym zakresie, przewidując brak opłat za wydanie Apostille (m.in. Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Portugalska i Królestwo Norwegii) lub jej pobieranie w zróżnicowanej wysokości, wahającej się od 1 do nawet 130 euro. Właściwym wydaje się ustalenie takiej opłaty na poziomie nie przekraczającym 15 euro. Z tych też względów, złożenie dokumentu ratyfikacyjnego depozytariuszowi powinno być poprzedzone nowelizacją ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej

(Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.). W szczególności, w załączniku do tej ustawy niezbędne jest dodanie w części III, Zaświadczenia, w kolumnie 2, Przedmiot opłaty skarbowej oraz w kolumnie 3, Stawka, po ustępie 6, ustępu 6a w brzmieniu „Opłata skarbową od wydania Apostille 60 zł”.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniami przedmiotowej Konwencji znieśie wymóg legalizacji dokumentów urzędowych w stosunkach z jej stronami. Jedną z konsekwencji przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do tej umowy będzie znaczące ograniczenie czynności legalizacyjnych wykonywanych przez niektóre polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne, co wiązać się będzie jednocześnie ze zmniejszeniem dochodów budżetowych z opłat konsularnych za wykonywanie tych czynności. Za rok 2002 suma ta wynosiła 2 020 434 euro, tj. 8 122 549 zł¹⁾. Z drugiej strony zmniejszeniu dochodów budżetowych towarzyszyć jednak będzie, stosownie do treści art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 203, poz. 1966), zwiększenie dochodów budżetów gmin, zwłaszcza zaś m.st. Warszawy, z uwagi na zakładane pobieranie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych opłaty skarbowej za wydanie Apostille. W roku 2002 MSZ wykonał 49 550 legalizacji dokumentów przedkładanych przez osoby fizyczne i prawne w celu dalszej ich legalizacji i przedstawienia za granicą. Przy założeniu, że 80% tych dokumentów przeznaczonych było do przedstawienia w Państwach-Stronach Konwencji oraz ustaleniu opłaty za wydanie Apostille na poziomie 60 zł, dodatkowe wpływy do budżetów gmin z tego tytułu osiągną poziom 1 625 240 zł.

Z uwagi na fakt, że postanowienia Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r., dotyczą spraw uregulowanych w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 96, z późn. zm.), związanie wyżej wymienioną Konwencją wymaga ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, tj. w trybie art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824).

¹⁾ Według kursu średniego NBP z dnia 31 grudnia 2002 r.

Konwencja została otwarta do podpisu dla państw reprezentowanych na 9 sesji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego oraz dla Republiki Islandii, Irlandii, Księstwa Lichtensteinu i Republiki Turcji. Z uwagi na fakt, że Rzeczpospolita Polska nie brała udziału w pracach Konferencji na 9 sesji, związanie Rzeczypospolitej Polskiej jej postanowieniami, zgodnie z art. 12 Konwencji, może obecnie nastąpić poprzez przystąpienie.

06/21 zb

KONWENCJA

znosząca wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych

Państwa, sygnatariusze niniejszej Konwencji,

Pragnąc znieść wymóg legalizacji dyplomatycznej lub konsularnej zagranicznych dokumentów urzędowych,

Zdecydowały zawrzeć w tym celu Konwencję i uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie do dokumentów urzędowych, które zostały sporządzone na terytorium jednego z Umawiających się Państw, i które mają być przedłożone na terytorium innego Umawiającego się Państwa.

Dla celów niniejszej Konwencji za dokumenty urzędowe uważa się:

- a) dokumenty pochodzące od organu lub urzędnika sądowego, włączając w to dokumenty pochodzące od prokuratora, sekretarza sądowego lub urzędnika dokonującego doręczeń;
- b) dokumenty administracyjne;
- c) akty notarialne;
- d) urzędowe zaświadczenia umieszczane na dokumentach podpisanych przez osoby działające w charakterze prywatnym, takie jak urzędowe zaświadczenia stwierdzające zarejestrowanie dokumentu lub fakt jego istnienia w określonej dacie oraz urzędowe i notarialne poświadczenia podpisów.

Jednakże niniejsza Konwencja nie będzie miała zastosowania do:

- a) dokumentów sporządzonych przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych;
- b) dokumentów administracyjnych dotyczących bezpośrednio transakcji handlowych lub operacji celnych.

Artykuł 2

Każde Umawiające się Państwo zwolni z legalizacji dokumenty, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja i które mają być przedłożone na jego terytorium. Dla celów niniejszej Konwencji legalizacja oznacza jedynie czynność, poprzez którą przedstawiciel dyplomatyczny lub urzędnik konsularny państwa, w którym dokument ma być przedłożony, poświadcza autentyczność podpisu, charakter, w jakim działała osoba podpisująca dokument i, w razie potrzeby, tożsamość pieczęci lub stempla, którym jest on opatrzony.

Artykuł 3

Jedyną czynnością, która może być wymagana w celu poświadczenia autentyczności podpisu, charakteru, w jakim działała osoba która podpisała dokument oraz, w razie potrzeby, tożsamości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument, jest dołączenie apostille określonej w artykule 4, wydanej przez właściwy organ Państwa, z którego dokument pochodzi.

Jednakże, czynność wymieniona w poprzednim ustępie nie może być wymagana, gdy ustawy, inne przepisy prawne lub praktyka obowiązująca w Państwie, w którym dokument jest przedłożony, lub umowa między dwoma lub większą liczbą Umawiających się Państw, zniosły lub uprościły legalizację lub zwolniły taki dokument z legalizacji.

Artykuł 4

Apostille, o której mowa w artykule 3 ustęp 1, będzie umieszczona na samym dokumencie lub będzie do niego dołączona; winna być ona sporządzona według wzoru załączonego do niniejszej Konwencji.

Może być ona jednakże sporządzona w języku urzędowym wydającego ją organu. Standardowe zwroty w niej zawarte mogą być sporządzone również w drugim języku. Tytuł „Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)” pozostawiony będzie w języku francuskim.

Artykuł 5

Apostille wydana będzie na wniosek osoby, która podpisała dokument bądź jego posiadacza.

Po prawidłowym wypełnieniu poświadczać ona będzie autentyczność podpisu, charakter w jakim działała osoba, która podpisała dokument oraz, w razie potrzeby, tożsamość pieczęci lub stempla, którym dokument jest opatrzony.

Podpis, pieczęć lub stempel na apostille zwolnione są z wszelkiego poświadczenia.

Artykuł 6

Każde Umawiające się Państwo wyznaczy, w nawiązaniu do ich urzędowych funkcji, organy, które są właściwe do wydawania apostille, o której mowa w artykule 3 ustęp 1.

Powiadomi ono o takim wyznaczeniu Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niderlandów w czasie składania dokumentu ratyfikacyjnego, lub przystąpienia, lub oświadczenia o rozszerzeniu. Powiadomi ono również o każdej zmianie wyznaczonych organów.

Artykuł 7

Każdy organ wyznaczony zgodnie z artykułem 6 prowadzić będzie rejestr lub kartotekę, w której odnotuje wydane apostille, wyszczególniając:

a) numer i datę wydania apostille,

- b) nazwisko osoby, która podpisała dokument urzędowy oraz charakter w jakim ona działała, lub w przypadku dokumentów niepodpisanych, nazwę organu, który opatrzył dokument pieczęcią lub stemplem.

Na wniosek każdej zainteresowanej osoby organ, który wydał apostille sprawdzi, czy dane zawarte w apostille odpowiadają danym w rejestrze lub kartotece.

Artykuł 8

W przypadku gdy traktat, konwencja lub umowa zawarta między dwoma lub większą liczbą Umawiających się Państw zawiera postanowienia poddające poświadczenie podpisu, pieczęci lub stempla określonym czynnościom, niniejsza Konwencja będzie miała pierwszeństwo przed takimi postanowieniami, jeżeli czynności te są opatrzone większym rygorem niż czynności, o których mowa w artykułach 3 i 4.

Artykuł 9

Każde Umawiające się Państwo podejmie niezbędne środki w celu zapobieżenia dokonywania legalizacji przez ich przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych w przypadkach, w których niniejsza Konwencja przewiduje zwolnienie z tego wymogu.

Artykuł 10

Niniejsza Konwencja otwarta będzie do podpisu dla Państw reprezentowanych na 9 sesji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego oraz dla Islandii, Irlandii, Lichtensteinu i Turcji.

Podlega ona ratyfikacji, a dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Niderlandów.

Artykuł 11

Konwencja niniejsza wejdzie w życie sześćdziesiątego dnia po złożeniu trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego, o którym mowa w artykule 10 ustęp 2.

Konwencja wejdzie w życie dla każdego Państwa sygnatariusza, które ratyfikuje ją w terminie późniejszym, sześćdziesiątego dnia po złożeniu jego dokumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 12

Każde Państwo niewymienione w artykule 10 może przystąpić do niniejszej Konwencji po jej wejściu w życie zgodnie z artykułem 11 ustęp 1. Dokument przystąpienia będzie złożony Ministerstwu Spraw Zagranicznych Niderlandów.

Przystąpienie takie skutkuje wyłącznie w stosunkach między Państwem przystępującym a tymi Umawiającymi się Państwami, które nie zgłosiły sprzeciwu, co do jego przystąpienia w ciągu sześciu miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w artykule 15 litera d.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niderlandów zostanie powiadomione o każdym takim sprzeciwie.

Konwencja wejdzie w życie między Państwem przystępującym a Państwami, które nie zgłosiły sprzeciwu, co do jego przystąpienia sześćdziesiątego dnia po upływie okresu sześciu miesięcy, o którym mowa w poprzednim ustępie.

Artykuł 13

Każde Państwo może w czasie podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia, oświadczyć, że rozszerza stosowanie niniejszej Konwencji do wszystkich terytoriów, które reprezentuje w stosunkach międzynarodowych lub do jednego z nich lub większej ich liczby. Oświadczenie takie będzie skuteczne z chwilą wejścia w życie Konwencji dla danego Państwa.

W każdym późniejszym terminie, o takich rozszerzeniach będzie powiadamiane Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niderlandów.

W przypadku, gdy oświadczenie o rozszerzeniu stosowania Konwencji składane jest przez Państwo, które ją podpisało i ratyfikowało, Konwencja wejdzie w życie w odniesieniu do terytoriów, których to dotyczy zgodnie z artykułem 11. W przypadku, gdy oświadczenie o rozszerzeniu stosowania Konwencji składane jest przez Państwo, które do niej przystąpiło, Konwencja wejdzie w życie w odniesieniu do terytoriów, których to dotyczy zgodnie z artykułem 12.

Artykuł 14

Niniejsza Konwencja będzie obowiązywała przez pięć lat od daty jej wejścia w życie zgodnie z artykułem 11 ustęp 1, również w stosunku do Państw, które ją ratyfikowały lub przystąpiły do niej w terminie późniejszym.

W przypadku braku wypowiedzenia, będzie ona milcząco odnawiana co 5 lat.

Każde wypowiedzenie będzie notyfikowane Ministerstwu Spraw Zagranicznych Niderlandów, co najmniej na sześć miesięcy przed upływem pięcioletniego okresu.

Może być ono ograniczone do niektórych terytoriów, do których ma zastosowanie Konwencja.

Wypowiedzenie będzie skutkować tylko w odniesieniu do tego Państwa, które je notyfikowało. Konwencja pozostanie w mocy dla innych Umawiających się Państw.

Artykuł 15

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niderlandów powiadomi Państwa, o których mowa w artykule 10 oraz Państwa, które przystąpiły do Konwencji zgodnie z postanowieniami artykułu 12 o:

- a) notyfikacjach, o których mowa w artykule 6 ustęp 2;
- b) podpisach i ratyfikacjach wymienionych w artykule 10;
- c) dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji zgodnie z artykułem 11 ustęp 1;

- d) przystąpieniach i zastrzeżeniach określonych w artykule 12 oraz o dacie, w której takie przystąpienia stają się skuteczne;
- e) rozszerzeniach określonych w artykule 13 i dacie, w której stają się one skuteczne;
- f) wypowiedzeniach wymienionych w artykule 14 ustęp 3.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc w tym celu należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Hadze dnia 5 października 1961 r. w językach francuskim i angielskim, przy czym tekst francuski ma pierwszeństwo w przypadku różnic między tekstami, w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach Rządu Niderlandów, i którego uwierzytelniona kopia zostanie przekazana drogą dyplomatyczną każdemu Państwu reprezentowanemu na 9 sesji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego oraz Islandii, Irlandii, Lichtensteinowi i Turcji.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

ZAŁĄCZNIK DO KONWENCJI

Wzór apostille

Apostille będzie sporządzone w formie kwadratu
o bokach o długości co najmniej 9 centymetrów

APOSTILLE (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)	
1. Państwo:	
Niniejszy dokument urzędowy	
2. podpisany został przez	
3. działającego w charakterze	
4. zaopatrzony jest w pieczęć/stempel	
.....	
Poświadczony	
5. w	6. dnia
7. przez	
8. Nr	
9. Pieczęć/stempel:	10. Podpis:

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

**DEKLARACJE, ROZSZERZENIA, ZASTRZEŻENIA DO KONWENCJI
ZNOSZĄCEJ WYMÓG LEGALIZACJI ZAGRANICZNYCH DOKUMENTÓW
URZĘDOWYCH, SPORZĄDZONEJ W HADZE DNIA 5 PAŹDZIERNIKA 1961 ROKU**

REPUBLIKA ALBANI

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Konwencji, Departament Konsularny Ministerstwa Spraw Zagranicznych będzie organem właściwym w zakresie wydawania zaświadczenia.

REPUBLIKA ARGENTYŃSKA

Na mocy poniższego oświadczenia:

„Republika Argentyńska odrzuca rozszerzenie zastosowania Konwencji Znoszącej Wymóg Legalizacji Zagranicznych Dokumentów urzędowych przyjętej w Hadze 5 października 1961 roku o wyspy Falklandy/Malwiny, Georgię Południową i Sandwich Południowy, podane do wiadomości Ministerstwa Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów 24 lutego 1965 roku przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz potwierdza swoje prawo zwierzchnictwa nad wyspami: Falklandy/Malwiny, Georgia Południowa i Sandwich Południowy, które należą do terytorium jej państwa.

Podczas Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych przyjęto rezolucje 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21 i 41/40, w których uznaje się istnienie konfliktu dotyczącego zwierzchnictwa nad wyspami Falklandy/Malwiny; wywiera się nacisk na Republikę Argentyńską oraz na Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, by państwa te prowadziły rokowania mające na celu jak najszybsze znalezienie pokojowego i ostatecznego rozwiązania sporu, przy mediacji Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, który będzie informował Członków Zgromadzenia Ogólnego o dokonujących się postępach w rozmowach.

Ponadto, Republika Argentyńska odrzuca rozszerzenie Konwencji o tzw. „Brytyjskie Terytorium Antarktyczne”, przedstawione tego samego dnia, a także potwierdza prawo Republiki do Argentyńskiego Sektora Antarktycznego, do zwierzchnictwa nad tym terytorium i wynikającej z niego morskiej jurysdykcji. Odwołuje się także do gwarancji dotyczących roszczeń do prawa zwierzchnictwa terytorialnego na Antarktydzie, przewidzianych w artykule IV Paktu Antarktycznego podpisanego w Waszyngtonie 10 grudnia 1959 roku, w którym Stronami są Republika Argentyńska oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”.

Nawiązując do powyższego oświadczenia, Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oświadczył dnia 27 sierpnia 1987 roku, co następuje:

„Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nie może zaakceptować oświadczenia wystosowanego przez Republikę Argentyńską w odniesieniu do Falklandów, Georgii Południowej i Sandwicha Południowego. Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nie ma żadnej wątpliwości, co do zwierzchnictwa Zjednoczonego Królestwa nad Falklandami, Georgią Południową i Sandwichem Południowym i w związku z tym do jego prawa do objęcia Konwencją Falklandów, Georgii Południowej i Sandwicha Południowego.

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej również nie może zaakceptować oświadczenia wystosowanego przez Republikę Argentyńską w odniesieniu do Brytyjskiego Terytorium Antarktycznego. Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nie ma żadnej wątpliwości, co do zwierzchnictwa Zjednoczonego Królestwa nad Brytyjskim Terytorium Antarktycznym i w związku z tym do jego prawa do objęcia Konwencją Brytyjskiego Terytorium Antarktycznego. Rząd Zjednoczonego Królestwa zwraca uwagę na art. IV Układu Antarktycznego, którego stronami są Rządy Zjednoczonego Królestwa i Argentyny. Artykuł IV zamraża roszczenia do terytorium antarktycznego położonego na południe od 60_ szerokości geograficznej południowej”.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: (...)"*Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto, Reconquista 1088, 1003 Buenos Aires*".

ZWIĄZEK AUSTRALIJSKI

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia, zgodnie z art. 6 ust. 1, oraz oświadczenie:

„- zgodnie z art. 6 ust. 2, *the Secretary to the Department of Foreign Affairs and Trade* Związku Australijskiego będzie organem właściwym dla celów tegoż artykułu; oraz
- zgodnie z art. 13, Konwencja rozciąga się na wszystkie terytoria, za które państwo to odpowiada, gdy chodzi o stosunki międzynarodowe.”

REPUBLIKA AUSTRII

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczeń zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. *Bundesministerium für Auswärtige Angelegenheiten* w odniesieniu do wszystkich dokumentów wystawionych
 - a.) przez *Bundespräsidenten* lub przez *Präsidentschatskanzlei*,
 - b.) przez *Präsidenten des Nationalrates*, przez *Vorsitzenden des Bundesrates* lub przez *Parlamentdirektion*,
 - c.) przez rząd federalny,
 - d.) przez jedno z ministerstw federalnych,
 - e.) przez *Verfassungsgerichtshof* lub przez *Verwaltungsgerichtshof*,
 - f.) przez *Obersten Gerichtshof*, przez *Kartellobergericht beim Obersten Gerichtshof*, przez *Kartellobergericht beim Obersten Gerichtshof* lub przez *Obersten Rückgabekommission beim Obersten Gerichtshof*, bądź
 - g.) zostały wystawione przez *Rechnungshof*.
2. Prezesi sądów pierwszej instancji rozstrzygających sprawy cywilne lub ich zastępcy wyznaczeni do wydawania potwierdzeń podpisów (Apostille), za wyjątkiem Sądu Handlowego w Wiedniu i Sądu dla Nieletnich w Wiedniu, w odniesieniu do wszystkich dokumentów wystawionych przez inny sąd niż wymieniony w punkcie 1 lit. e.) i f.), przez organ prokuratury, notariusza, izbę notarialną lub izbę adwokacką – o ile izby te podejmują przy tym czynności w ramach wykonywania urzędowych zadań szczebla centralnego (Federacji) – na terenie okręgu danego sądu;

3. w odniesieniu do wszystkich innych dokumentów:

- a.) *Landeshauptmänner*, o ile są to dokumenty wystawione na terenie ich kraju związkowego w ramach wykonywania zadań spoczywających na urządach szczebla centralnego (Federacji) i
- b.) *Landesregierungen*, o ile są to dokumenty wystawione na terenie ich kraju związkowego w toku wykonywania zadań spoczywających na urządach kraju związkowego.

REPUBLIKA BIAŁORUSI

Dnia 16 czerwca 1992 roku Republika Białoruś, będąc jednym z państw powstałych w wyniku rozpadu ZSRR, oświadczyła, iż jest związana Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

Dnia 8 lutego 1993 roku Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Białoruś oświadczyło depozytariuszowi Konwencji, co następuje:

„(...) Ministerstwo oświadcza, że zgodnie z art. 6 Konwencji oraz zgodnie z Dekretem wydanym dnia 1 stycznia 1993 roku przez Rząd Republiki Białoruś, dokumenty urzędowe wydawane przez agencje rządowe Republiki Białoruś do użytku na terytoriach Państw-Sygnatariuszy Konwencji Haskiej, przy zniesieniu konieczności legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, są teraz uwierzytelniane tylko poprzez opatrzenie takich dokumentów *apostille*. *Apostille* może być wydawana przez Ministerstwo Sprawiedliwości dla dokumentów sporządzanych przez sądy lub organa sądowe; przez Ministerstwo Edukacji Narodowej dla dokumentów sporządzanych przez właściwe instytucje edukacyjne; przez Komisję ds. Archiwów i Administracji dla dokumentów sporządzanych przez właściwe archiwa państwowe; oraz przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych dla wszystkich pozostałych dokumentów”.

KRÓLESTWO BELGII

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"*Minist_re des Affaires étrang_res, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement*".

BOŚNIA I HERCEGOWINA

Jedno z państw powstałych w wyniku rozpadu Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, która przystąpiła do Konwencji 24 stycznia 1965 roku. Dnia 23 sierpnia 1993 roku Republika Bośni i Hercegowiny oświadczyła, iż jest związana Konwencją.

Państwa-Sygnatariusze Konwencji nie wyraziły sprzeciwu.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:
„Ministerstwo Sprawiedliwości i Administracji Republiki Bośni i Hercegowiny”.

Notą dyplomatyczną z dnia 17 sierpnia 2000 roku Ministerstwo Spraw Zagranicznych Bośni i Hercegowiny poinformowało depozytariusza o następujących kwestiach:

„(...) organami wyznaczonymi przez Bośnię i Hercegowinę, które są właściwe w zakresie wydawania zaświadczeń określonych w art. 3 ust. 1 Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisanej w Hadze dnia 5 października 1961 roku, są Sądy Gminne w Federacji Bośni i Hercegowiny oraz w Republice Serbskiej. Zaświadczenia te podlegają uwierzytelnieniu przez Ministerstwo Spraw Obywatelskich i Łączności Bośni i Hercegowiny oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych Bośni i Hercegowiny”.

REPUBLIKA BUŁGARII

Dokument przystąpienia zawiera następujące oświadczenie:

„Republika Bułgarii oświadcza, iż następujące organa zostały wyznaczone do wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1 Konwencji: Ministerstwo Sprawiedliwości – w zakresie dokumentów sądowych i notarialnych; Ministerstwo Spraw Zagranicznych – w zakresie wszystkich pozostałych dokumentów”.

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA, Specjalny Region Administracyjny Hongkong

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów, depozytariusz Konwencji, poinformowało, że dnia 16 czerwca 1997 roku Minister Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów otrzymał w sprawie Hongkongu notę dyplomatyczną z dnia 11 czerwca 1997 roku od Ambadora Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w Hadze oraz notę z dnia 3 czerwca 1997 roku od Ambadora Chińskiej Republiki Ludowej w Hadze.

Nota od Ambadora Zjednoczonego Królestwa posiada następujące brzmienie:

„Wasza Ekscelencjo,

Pierwszy Sekretarz Stanu ds. Zagranicznych i Brytyjskiej Wspólnoty Narodów Jej Królewskiej Mości Królowej Zjednoczonego Królestwa polecił mi nawiązać do Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisanej w Hadze dnia 5 października 1961 roku (zwanej dalej „Konwencją”), która ma obecnie zastosowanie w Hongkongu.

Polecono mi również oświadczyć, iż zgodnie ze Wspólnym Oświadczeniem Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie Hongkongu, podpisanym 19 grudnia 1984 roku, Rząd Zjednoczonego Królestwa zwróci Hongkong Chińskiej Republice Ludowej ze skutkiem od dnia 1 lipca 1997 roku. Do tego czasu Rząd Zjednoczonego Królestwa będzie odpowiadał za Hongkong w zakresie stosunków międzynarodowych. Jednak po tym dniu Rząd Zjednoczonego Królestwa nie będzie już odpowiadał za prawa i zobowiązania międzynarodowe wynikające ze stosowania Konwencji w Hongkongu.

Byłbym ogromnie wdzięczny, gdyby treść niniejszej noty została formalnie dołączona do akt i przedstawiona pozostałym Stronom Konwencji (...).”

Nota od Ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej posiada następujące brzmienie:

„Wasza Ekscelencjo,
zgodnie ze Wspólnym Oświadczeniem Rządu Chińskiej Republiki Ludowej oraz Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie Hongkongu, podpisanym 19 grudnia 1984 roku (zwanym dalej „Wspólnym Oświadczeniem”), Chińska Republika Ludowa wznowi sprawowanie zwierzchnictwa nad Hongkongiem ze skutkiem od dnia 1 lipca 1997 roku. Od tego dnia Hongkong stanie się Specjalnym Regionem Administracyjnym Chińskiej Republiki Ludowej i będzie korzystał z dużej autonomii, z wyjątkiem spraw zagranicznych i obronnych, za które odpowiada Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej.

Zarówno Sekcja XI Załącznika I do Wspólnego Oświadczenia „Omówienie przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej swojej zasadniczej polityki wobec Hongkongu”, jak i art. 153 ustawy zasadniczej Specjalnego Regionu Administracyjnego Chińskiej Republiki Ludowej Hongkong, uchwalonej dnia 4 kwietnia 1990 roku przez Narodowy Kongres Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej, przewidują, że umowy międzynarodowe, których Stroną nie jest Chińska Republika Ludowa, ale które obowiązują w Hongkongu, mogą nadal być stosowane w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong.

Zgodnie z powyższymi postanowieniami, Minister Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej polecił mi przedstawić następujące kwestie:

Konwencja znosząca wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisana w Hadze dnia 5 października 1961 roku (zwana dalej „Konwencją”), mocą której Rząd Królestwa Niderlandów został wyznaczony na depozytariusza, i która ma obecnie zastosowanie do Hongkongu, nadal będzie obowiązywała Specjalny Region Administracyjny Hongkong ze skutkiem od dnia 1 lipca 1997 roku. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej składa również następujące oświadczenie:

Zgodnie z art. 6 Konwencji, Rząd wyznacza dla Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong następujące organa w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong, które będą właściwe w zakresie wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1 Konwencji: „*the Administrative Secretary, the Registrar of the High Court, the Deputy Registrar of the High Court and the Assistant Registrar of the High Court*”. W wyznaczonych powyżej granicach, odpowiedzialność za prawa i zobowiązania międzynarodowe danej Strony Konwencji zostanie przejęta przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej.

Byłbym ogromnie wdzięczny, gdyby treść niniejszej noty została formalnie dołączona do akt i przedstawiona pozostałym Stronom Konwencji (...).”

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA, Specjalny Region Administracyjny Makau

Pismem z dnia 26 listopada 1999 roku Ambasador Portugalii w Niderlandach poinformował Ministra Spraw Zagranicznych Niderlandów o następujących kwestiach:

„Zgodnie z instrukcjami od mojego Rządu oraz odnosząc się do Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisanej w Hadze dnia 5 października 1961 roku (zwanej dalej „Konwencją”), która obecnie ma zastosowanie do Makau, mam zaszczyt poinformować Waszą Ekscelencję o następujących kwestiach:

Zgodnie ze Wspólnym Oświadczeniem Rządu Republiki Portugalskiej oraz Rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie Makau, podpisanego 13 kwietnia 1987 roku w Pekinie, Rząd Republiki Portugalskiej będzie odpowiadał za Makau w dziedzinie stosunków międzynarodowych do 19 grudnia 1999 roku. Od tego dnia Chińska Republika Ludowa odzyska zwierzchność nad Makau ze skutkiem od dnia 20 grudnia 1999 roku.

Od 20 grudnia 1999 roku Republika Portugalska nie będzie już odpowiadała za prawa i zobowiązania międzynarodowe wynikające ze stosowania Konwencji w Makau (...)

Pismem z dnia 10 grudnia 1999 roku Ambasador Chińskiej Republiki Ludowej w Niderlandach poinformował Ministra Spraw Zagranicznych Niderlandów o następujących kwestiach:

„zgodnie ze Wspólnym Oświadczeniem Rządu Chińskiej Republiki Ludowej oraz Rządu Republiki Portugalskiej w sprawie Makau (zwanym dalej „Wspólnym Oświadczeniem”), podpisanym 13 kwietnia 1987 roku, Rząd Chińskiej Republiki Ludowej wznowi sprawowanie zwierzchnictwa nad Makau ze skutkiem od dnia 20 grudnia 1999 roku. Od tego dnia Makau stanie się Specjalnym Regionem Administracyjnym Chińskiej Republiki Ludowej i będzie korzystało z dużej autonomii, z wyjątkiem spraw zagranicznych i obronnych, za które odpowiada Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej.

Zarówno Sekcja VIII „Omówienia przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej swojej zasadniczej polityki wobec Makau”, która została dołączona w formie Załącznika I do Wspólnego Oświadczenia, jak i art. 138 ustawy zasadniczej Specjalnego Regionu Administracyjnego Chińskiej Republiki Ludowej Makau, która została uchwalona dnia 31 marca 1993 roku przez Narodowy Kongres Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej, przewidują, że umowy międzynarodowe, których Stroną nie jest Chińska Republika Ludowa, ale które obowiązują w Makau, mogą nadal być stosowane w Specjalnym Regionie Administracyjnym Makau.

Zgodnie z powyższymi postanowieniami, Minister Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej polecił mi poinformować Waszą Ekszelencję o następujących kwestiach: Konwencja znosząca wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisana w Hadze dnia 5 października 1961 roku (zwana dalej „Konwencją”), która obecnie ma zastosowanie do Makau, nadal będzie obowiązywała Specjalny Region Administracyjny Makau ze skutkiem od dnia 20 grudnia 1999 roku. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej pragnie również złożyć następujące oświadczenie:

Zgodnie z art. 6 Konwencji, Rząd wyznacza dla Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau „*the Chief Executive, the Secretary for Administration and Justice, and the Director of Justice Affairs Departament*” Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau jako organa właściwe w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 Konwencji. W wyznaczonych powyżej granicach, Rząd Chińskiej Republiki Ludowej przejmuje odpowiedzialność za prawa i zobowiązania międzynarodowe nałożone na daną Stronę Konwencji (...)

REPUBLIKA CHORWACJI

Jedno z państw powstałych w wyniku rozpadu Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, która przystąpiła do Konwencji 24 stycznia 1965 roku. Dnia 5 kwietnia 1993 roku Republika Chorwacji oświadczyła, iż jest związana Konwencją.

Państwa-Sygnatariusze Konwencji nie wyraziły sprzeciwu.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: „*Municipal courts or the Ministry of Justice and Administration*” Republiki Chorwacji”.

REPUBLIKA CYPRYJSKA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: “*The Ministry of Justice* Republiki Cypryjskiej”.

REPUBLIKA CZESKA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. *the Ministry of Justice, International Department* (zaświadczenia wydane przez organa sądowe, w tym zaświadczenia wydane lub poświadczane przez notariuszy);
2. *the Ministry of Foreign Affairs, Consular Department* (dokumenty sporządzone przez organa administracji centralnej lub inne podmioty).

REPUBLIKA ESTOŃSKA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. *The Ministry of Foreign Affairs,
Legal Division,
Consular Department,
Islandi väljak 1,
15049 Tallinn,
phone +372 6317 440, fax +372 631 7454;*
2. *Estonian Ministry of Education,
Administrative Department,
Tõnismägi 11,
EE0100 Tallin,
phone +372 6 281 243, fax +372 6 281 390;*
3. *Administrative Department,
Munga 18,
EE 2400 Tartu,
phone +372 7 350 252, fax +372 7 350 250;*

4. *Monitoring Department,
Munga 18,
Tartu,
phone +372 7 350 231, fax +372 7 350 250;*
5. *Ministry of Justice,
Courts' Department,
Tartu mnt 85,
EE0100 Tallinn,
phone +372 612 7810, fax +372 612 7811;*
6. *Ministry of International Affairs,
General Administrative Department
, Legal Services office,
Lai 40,
EE0100 Tallinn,
phone +372 612 5199, fax +372 5198;*
7. *Ministry of Social Affairs,
Public Relations and Training Department,
Gonsiori 29,
EE0100 Tallinn,
phone +372 626 9875, fax +372 699 2209".*

REPUBLIKA FINLANDII

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

<i>Espeen maistraatti Magistraten i Esbo Itätuulentie 2 A P.B. 49 02101 ESPOO tel.: +358 (9) 5024-2760 fax: +358 (9) 5024-2721</i>	<i>Helsingin maistraatti Magistraten i Helsingfors Albertinkatu 25 P.B. 309 00181 HELSINKI tel.: +358 (9) 695-441 fax: +358 (9) 6954-4255</i>	<i>Hyvinkään maistraatti Urakankatu 1 P.B. 70 05901 HYVINKÄÄ tel.: +358 (205) 161-22 fax: +358 (205) 162-922</i>
<i>Lohjan maistraatti Magistraten i Lojo Postikatu 3 - P.B. 37 08101 LOHJA tel.: +358 (19) 360-4509 fax: +358 (19) 322-153</i>	<i>Porvoon maistraatti Magistraten i Borg_ Piispankatu 34 06100 PORVOO tel.: +358 (19) 548-611 fax: +358 (19) 548-6575</i>	<i>Raseborgs magistrat Raaseporin maistraatti Formansallén 4 - P.B. 49 10601 EKENÄS tel.: +358 (19) 221-261 fax: +358 (19) 221-2620</i>
<i>Vantaan maistraatti Magistraten i Vanda Neilikkatie 8 P.B. 112 01301 VANTAA tel.: +358 (9) 836-2480 fax: +358 (9) 8362-4850</i>	<i>Porin maistraatti Isolinnankatu 28 PL 191 28101 PORI tel.: +358 (2) 622-7300 fax: +358 (2) 622-7307</i>	<i>Rauman maistraatti Aittakarinkatu 21 P.B. 30 26101 RAUMA tel.: +358 (2) 831-921 fax: +358 (2) 8319-5270</i>

<p><i>Salon maistraatti</i> <i>Magistraten i Salo</i> <i>Rummunlyöjänkatu 7 B</i> <i>P.B. 40</i> <i>24101 SALO</i> <i>tel.: +358 (2) 775-151</i> <i>fax: +358 (2) 775-1597</i></p>	<p><i>Turun maistraatti</i> <i>Magistraten i _bo</i> <i>Aurakatu 8</i> <i>P.B. 372</i> <i>20101 TURKU</i> <i>tel.: +358 (2) 5110-100</i> <i>fax: +358 (2) 5110-173</i></p>	<p><i>Magistraten i _boland</i> <i>Turunmaan maistraatti</i> <i>Strandvägen 30</i> <i>P.B. 16</i> <i>21601 PARGAS</i> <i>tel.: +358 (2) 458-1800</i> <i>fax: +358 (2) 458-1803</i></p>
<p><i>Vakka-Suomen maistraatti</i> <i>Välskärintie 2</i> <i>P.B. 6</i> <i>23501 UUSIKAUPUNKI</i> <i>tel.: +358 (2) 842-2330</i> <i>fax: +358 (2) 842-2336</i></p>	<p><i>Länsstyrelsen p_ Aland,</i> <i>Magistratsavdelningen</i> <i>Torggatan 16</i> <i>P.B. 29</i> <i>22101 MARIEHAMN</i> <i>tel.: +358 (18) 6350</i> <i>fax: +358 (18) 23-750</i></p>	<p><i>Hämeenlinnan maistraatti</i> <i>Birger Jaarlin katu 13</i> <i>P.B. 64</i> <i>13101 HÄMEENLINNA</i> <i>tel.: +358 (205) 16-121</i> <i>fax: +358 (205) 162-183</i></p>
<p><i>Lahden maistraatti</i> <i>Salininkatu 3</i> <i>15100 LAHTI</i> <i>tel.: +358 (3) 875-000</i> <i>fax: +358 (3) 875-0060/0061</i></p>	<p><i>Tampereen maistraatti</i> <i>Verkatehtaankatu 14 A</i> <i>P.B. 682</i> <i>33101 TAMPERE</i> <i>tel.: +358 (3) 253-9000</i> <i>fax: +358 (3) 253-9015</i></p>	<p><i>Kotkan maistraatti</i> <i>Magistraten i Kotka</i> <i>Vuorikatu 5 C 3. krs</i> <i>48100 KOTKA</i> <i>tel.: +358 (5) 219-9599</i> <i>fax: +358 (5) 219-9593</i></p>
<p><i>Kouvolan maistraatti</i> <i>Kauppalankatu 14</i> <i>P.B. 99</i> <i>45101 KOUVOLA</i> <i>tel.: +358 (20) 516-121</i> <i>fax: +358 (5) 375 1144</i></p>	<p><i>Lappeenrannan maistraatti</i> <i>Pormestarinkatu 1 A</i> <i>P.B. 149</i> <i>53101 LAPPEENRANTA</i> <i>tel.: +358 (5) 626-5500</i> <i>fax: +358 (5) 626-5570</i></p>	<p><i>Mikkelin maistraatti</i> <i>Raatihuoneenkatu 5 B</i> <i>P.B. 293</i> <i>50101 MIKKELI</i> <i>tel.: +358 (15) 204-0778</i> <i>fax: +358 (15) 204-0771</i></p>
<p><i>Savonlinnan maistraatti</i> <i>Olavinkatu 24</i> <i>57130 SAVONLINNA</i> <i>tel.: +358 (15) 578-0280</i> <i>fax: +358 (15) 578-0281</i></p>	<p><i>Kuopion seudun maistraatti</i> <i>Käsityökatu 43</i> <i>PL 1348</i> <i>70101 KUOPIO</i> <i>tel.: +358 (17) 265-4300</i> <i>fax: +358 (17) 265-4349</i></p>	<p><i>Ylä-Savon maistraatti</i> <i>Pohjolankatu 10 (2. krs)</i> <i>PL 115</i> <i>74101 IISALMI</i> <i>tel.: +358 (17) 839-1393</i> <i>fax: +358 (17) 839-1395</i></p>
<p><i>Joensuun maistraatti</i> <i>Kauppakatu 40 B</i> <i>P.B. 82</i> <i>80101 JOENSUU</i> <i>tel.: +358 (13) 1411</i> <i>fax: +358 (13) 141-2605</i></p>	<p><i>Pielisen-Karjalan</i> <i>maistraatti</i> <i>Onninpolku 1</i> <i>P.B. 10</i> <i>83901 JUUKA</i> <i>tel.: +358 (13) 474-7240</i> <i>fax: +358 (13) 474-7213</i></p>	<p><i>Kokkolan maistraatti</i> <i>Magistraten i Karleby</i> <i>Torikatu 40</i> <i>67100 KOKKOLA</i> <i>tel.: +358 (6) 827-9111</i> <i>fax: +358 (6) 827-9711</i></p>

<i>Seinäjoen maistraatti</i> <i>Kalevankatu 17</i> <i>P.B. 168</i> <i>60101 SEINÄJOKI</i> <i>tel.: +358 (6) 420-1300</i> <i>fax: +358 (6) 420-1326</i>	<i>Magistraten i Vasa</i> <i>Vaasan maistraatti</i> <i>Wolffskavägen 35</i> <i>P.B. 208</i> <i>65101 VASA</i> <i>tel.: +358 (205) 17-161</i> <i>fax: +358 (6) 317-3603</i>	<i>Jyväskylä maistraatti</i> <i>Väinönkatu 10</i> <i>P.B. 253</i> <i>40101 JYVÄSKYLÄ</i> <i>tel.: +358 (14) 313-6511</i> <i>fax: +358 (14) 313-6512</i>
<i>Jämsän maistraatti</i> <i>Keskuskatu 17</i> <i>42100 JÄMSÄ</i> <i>tel.: +358 (14) 749-1261</i> <i>fax: +358 (14) 749-1269</i>	<i>Saarijärven maistraatti</i> <i>Sivulantie 11</i> <i>P.B. 47</i> <i>43101 SAARIJÄRVI</i> <i>tel.: +358 (14) 417-230</i> <i>fax: +358 (14) 417-236</i>	<i>Kajaanin maistraatti</i> <i>Kalliokatu 4</i> <i>P.B. 221</i> <i>87101 KAJAANI</i> <i>tel.: +358 (8) 61-631</i> <i>fax: +358 (8) 616-3795</i>
<i>Oulun maistraatti</i> <i>Isokatu 4</i> <i>P.B. 78</i> <i>90101 OULU</i> <i>tel.: +358 (20) 517-8444</i> <i>fax: +358 (20) 517-8466</i>	<i>Kemin maistraatti</i> <i>Valtakatu 28</i> <i>94100 KEMI</i> <i>tel.: +358 (16) 294-330</i> <i>fax: +358 (16) 294-332</i>	<i>Raahen maistraatti</i> <i>Rantakatu 58 A</i> <i>PL 16</i> <i>92101 RAAHE</i> <i>tel.: +358 (8) 29-931</i> <i>fax: +358 (8) 299-3280</i>
<i>Rovaniemen maistraatti</i> <i>Rovakatu 8</i> <i>P.B. 8183</i> <i>96101 ROVANIEMI</i> <i>tel.: +358 (16) 329-4111</i> <i>fax: +358 (16) 329-4999</i>	<i>Lapin maistraatti</i> <i>Valtion virastotalo</i> <i>99100 KITTILÄ</i> <i>tel.: +358 (16) 651-2275</i> <i>fax: +358 (16) 651-2270</i>	

REPUBLIKA FRANCUSKA

Składając swój dokument ratyfikacyjny, Rząd francuski oświadczył, iż wspomniana wyżej Konwencja stosuje się do całego terytorium Republiki Francuskiej.

Rozszerzenie

Francja podjęła decyzję, w porozumieniu z Rządem Zjednoczonego Królestwa, o rozszerzeniu stosowania Konwencji na Angielsko-Francuskie Kondominium Nowych Hebrydów od 17 grudnia 1965 roku. (Konwencja weszła w życie w *Nowych Hebrydach* dnia 15 lutego 1966 roku.) W notach dyplomatycznych z 1 kwietnia 1970 roku, Ambasada Brytyjska i Ambasada Francuska informowały, że Rząd Zjednoczonego Królestwa i Rząd Republiki Francuskiej osiągnęły porozumienie, na mocy którego potwierdzone zostało objęcie Konwencją Angielsko-Francuskiego Kondominium Nowych Hebrydów ze skutkiem od dnia 15 lutego 1966 roku oraz wyznaczone zostały organa właściwe w zakresie wydawania zaświadczenia. Nowe Hebrydy uzyskały niezależność 30 lipca 1980 roku, stając się Republiką Vanuatu.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:
- Departamenty w Europie i Departamenty Zamorskie (Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika i Reunion): *"les Procureurs généraux pr_s les cours d'appel"*;

- Terytoria zamorskie:

Komory:	<i>le Procureur de la République pr_s le Tribunal supérieur d'appel de Moroni</i>
Francuskie terytorium Affars i Issas (Dżibuti):	<i>le Procureur de la République pr_s le Tribunal supérieur d'appel de Djibouti</i>
Nowa Kaledonia:	<i>le Procureur général pr_s la Cour d'appel de Nouméa</i>
Wallis i Futuna:	<i>le juge de la section du Tribunal de premi_re instance de Nouméa, siégeant Mata Utu</i>
Polinezja Francuska:	<i>le Procureur de la République pr_s le Tribunal supérieur d'appel de Papeete</i>
St. Pierze i Miquelon:	<i>le Président du Tribunal supérieur d'appel de St.Pierre</i>

REPUBLIKA GRECKA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

- 1) departament (*nómos*) będący siedzibą organu wystawiającego dokument w przypadku dokumentów administracyjnych;
- 2) sąd pierwszej instancji w okręgu, w którym znajduje się siedziba organu wystawiającego dokument w przypadku dokumentów sądowych.

KRÓLESTWO HISZPANII

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. W przypadku dokumentów sporządzonych przez właściwe organa sądowe lub urzędników sądowych: *„the Secretaries of the "Territorial Courts" (Secretarios de Gobierno de las Audiencias)”* lub ich zastępcy.
2. W przypadku dokumentów uwierzytelnianych przez notariusza lub dokumentów prywatnych, na których podpisy zostały uwierzytelnione przez notariusza: Prezes Stowarzyszenia Notariuszy lub osoba prawnie odpowiedzialna za te kwestie.
3. W przypadku innych dokumentów urzędowych, z wyjątkiem dokumentów wystawianych przez organa administracji centralnej: którykolwiek z urzędników określonych w ust. 1 i 2 powyżej.

4. W przypadku dokumentów wystawionych przez organa administracji centralnej: „*the Head of the Central Section (Jefe de la Sección Central de la Subsecretaría) of the Ministry of Justice*”.

Dnia 4 sierpnia 1997 roku Ambasada Hiszpanii w Hadze złożyła oświadczenie dotyczące Gibraltaru

(zob. poniżej, „ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ, Rozszerzenia”).

IRLANDIA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: “*the Department of Foreign Affairs*” w Dublinie.

PAŃSTWO IZRAEL

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

- „1. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Państwa Izrael;
2. *Registrars of Magistrates' Courts* i urzędnicy służby cywilnej wyznaczeni przez Ministra Sprawiedliwości na mocy ustawy o notariuszach z 1976 roku”.

JAPONIA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: “*The Ministry of Foreign Affairs*” w Tokio”.

REPUBLIKA LITEWSKA

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Konwencji Litwa wyznaczyła jako organ właściwy w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1: *the Consular Department of the Ministry of Foreign Affairs*

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: “*The Ministry of Foreign Affairs*”.

REPUBLIKA ŁOTEWSKA

Zgodnie z art. 6 ust. 1, Łotwa wyznaczyła następujący organ, który będzie właściwy w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1: “*The Ministry of Foreign Affairs*
Brivibas bvlđ 36
Riga LV-1395”.

BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII

Jedno z państw powstałych w wyniku rozpadu Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, która przystąpiła do Konwencji 24 stycznia 1965 roku. Dnia 20 września 1993 roku Była Jugosłowiańska Republika Macedonii oświadczyła, iż jest związana Konwencją.

Państwa-Sygnatariusze Konwencji nie wyraziły sprzeciwu.

Rząd Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii wyznaczył, zgodnie z art. 6 ust. 1, jako organ właściwy: *"the Ministry of Justice"*.

Notą dyplomatyczną z dnia 11 sierpnia 1997 roku Ambasada Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w Hadze poinformowała depozytariusza, iż oprócz *"the Ministry of Justice"* wszystkie 27 Sądów Pierwszej Instancji w Republice Macedonii posiadają właściwość w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3.

REPUBLIKA MALTY

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: *"The Ministry of Commonwealth and Foreign Affairs"*.

MEKSYKAŃSKIE STANY ZJEDNOCZONE

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: Apostille dla dokumentów federalnych:

*Dirección General De Gobierno
Bucareli No 99
Planta Baja
06600 Mexico, D.F.
Tel. 535.31.12 ; 535.43.92
Fax 535.26.88*

*Dirección De Coordinación Política Con Los Poderes De La Union
Abraham Gonzalez No 48
Planta Baja 06600
Mexico, D.F.
Tel. 535.51.31
Fax 566.12.25*

*Subdirección De Formalización y Control
Abraham Gonzalez No 48
Planta Baja
06600 Mexico, D.F.
Tel. 535.53.84; 546.57.32
Fax 566.12.25*

*Secretaria De Gobernación
Directorio
Representaciones De La Subsecretaria De Gobierno*

<p><i>Estado De Baja California Servicios Migratorios Línea Internacional Agustín Melgar No 1 Col. Centro, 21100 Mexicali, B.C. Tel. 91(65) 556665 Fax 529050</i></p>	<p><i>Estado De Baja California Sur Bravo No 406 Entre Aquiles Serdán y Guillermo Preto 23000 La Paz, B.C.S., Mexico Tel. 91(112) 32083 Fax 32280</i></p>
<p><i>Estado De Campeche Av. De Las Palmas S/N Junto Al Centro Bizantino Bartimeo 24020 Campeche, Camp., Tel.: 91(981) 53150; 53186 Fax 53149</i></p>	<p><i>Chiapas Libramineto Norte N/S a un Costado de esq. Pablo Guardado Chávez Tuxtla Gutiérrez, Chis. Tel.: 91(961) 43288 Fax: 899091</i></p>
<p><i>Chihuahua Doblado y 3a No 117 Despacho 2 y 3 Col. Centro 31000 Chihuahua, Chih. Tel.: 91(14) 167499 Fax 370149</i></p>	<p><i>Estado De Coahuila Victoria No 406-1, Zona Centro 25000 Saltillo, Coah. Tel.: 91(18) 175506 Fax 175334; 178951</i></p>
<p><i>Estado De Colima Gabino Barrera No 159-A Zona Centro 28000 Colima, Col. Tel.: 91(331) 45912 Fax: 45912</i></p>	<p><i>Estado De Durango Constitución No 210-1 Norte Altos Zona Centro 34000 Durango, Dgo., Tel.: 91(18) 17506 Fax 175334; 178951</i></p>
<p><i>Estado De Guanajuato Agora Del Baratillo Despacho 8 Zona Centro 36000 Guanajuato, Gto., Tel.: 91(473) 29446 Fax 29110; 29111</i></p>	<p><i>Estado De Guerrero Av. Ignacio Ramírez No 22-A Col. Centro 39000 Chilpancingo, Gro. Tel.: 91(74) 711772 Fax 721144</i></p>

<p><i>Calle Mina No 120 Esq. Morelos Col. Centro 39300 Acapulco, Gro. Tel.: 91(74) 828751 Fax 800341</i></p>	<p><i>Estado De Hidalgo Torre Coby Art. 3 No 97-7 Piso Fracc Constitución 42080 Pachuca, Hgo., Tel.: 91(771) 34026 Fax 34026</i></p>
<p><i>Estado De Jalisco Chesterton 184 Jardines Vallarta 45030 Guadalajara, Jal. Tel.: 91(3) 673 2394 Fax 673 2138</i></p>	<p><i>Mexico Chalco No 703-8 Col. Sánchez 50140 Toluca, Méx. Tel.: 91(72) 134679 Fax 134768; 158325</i></p>
<p><i>Estado De Michoacan Av. Siervo De La Nación S/N Col. Del Valle 58260 Morelia, Mich. Tel.: 91(43) 267 905/06 Fax 267 905/06</i></p>	<p><i>Estado De Morelos Galeana No 2-8 piso Edificio Ocampo Col. Centro 62000 Cuernavaca, Mor., Tel.: 91(73) 188594 Fax 188708</i></p>
<p><i>Estado De Nayarit Zacatecas No 16 Sur 1 y 2 piso entre Allende y Abasolo 63000 Tepic, Nayarit Tel.: 91(321) 46269 Fax 46271</i></p>	<p><i>Estado De Nuevo Leon Zaragoza No 1000 Sur Condominio Acero Ph 64000 Monterrey, N.L., Tel.: 91(8) 3403000 Fax 3403000</i></p>
<p><i>Estado De Oaxaca Calzada De La República No 402-B Jalatlaco 33606 Oaxaca, Oax. Tel.: 91(951) 42145 Fax 42145</i></p>	<p><i>Estado De Puebla Calla Italia No 2224 Fracc Las Hadas Entre 15 de mayo y 26 Pte. 72070 Puebla, Pue. Tel.: 91(22) 494082 Fax 494072</i></p>
<p><i>Estado De Queretaro Boulevard Hernando Quintana No 168 Desp. 203 y 204 76050 Querétaro, Qro. Tel.: 91(42) 234960; 234660 Fax 234960</i></p>	<p><i>Estado De Quintana Roo Av. Primo De Verdad No 181 Int. 1 Esq. Av. Héroes 67000 Chetumal, Q.Roo. Tel.: 91(983) 27347 Fax 22744</i></p>

<p><i>Estado De San Luis Potosi</i> <i>Av. Venustiano Carranza</i> <i>707-402 Col. Centro</i> <i>78250 San Luis Potosí, S.L.P.</i> <i>Tel.: 91(48) 144092</i> <i>Fax 173988</i></p>	<p><i>Estado De Sinaloa</i> <i>Lázardo Cárdenas No 913 Sur</i> <i>Primer piso, Zona Centro</i> <i>80129 Culiacán, Sin.,</i> <i>Tel.: 91(67) 173988</i> <i>Fax 173988</i></p>
<p><i>Estado De Sonora</i> <i>Blvd. Navarrete No 125</i> <i>Despacho 2, Edif. Sonmol.</i> <i>Col. Valle Verde</i> <i>83200 Hermosillo, Son.</i> <i>Tel.: 91(62) 165044</i> <i>Fax 165044</i></p>	<p><i>Tabasco</i> <i>Centro Admvo. Del Estado</i> <i>Tabasco 2000</i> <i>86035 Villahermosa, Tab.</i> <i>Tel.: 91(93) 165152</i> <i>Fax 165152</i></p>
<p><i>Estado De Tamaulipas</i> <i>Matamoros 11 y 12 No 613</i> <i>Cd. Victoria, Tamps.</i> <i>Tel.: 91(131) 20462</i> <i>Fax 20462</i></p>	<p><i>Estado De Tlaxcala</i> <i>Kilómetro 1 1/2 Carretera</i> <i>Federal Tlaxcala- Puebla S/N</i> <i>90000 Tlaxcala, Tlax.</i> <i>Tel.: 91(246) 27147</i> <i>Fax 27264</i></p>
<p><i>Estado De Veracruz</i> <i>Zaragoza No 2</i> <i>Esq. Miguel Barragán</i> <i>91000 Xalapa, Ver.</i> <i>Tel.: 91(28) 189303</i> <i>Fax 189395</i></p>	<p><i>Estado De Yucatan</i> <i>Calle 51 No 459 x 50</i> <i>Zona Centro</i> <i>90000 Mérida, Yuc.,</i> <i>Tel.: 91(99) 239142; 239636; 239671;</i> <i>240815</i> <i>Fax 235535</i></p>
<p><i>Estado De Zacatecas</i> <i>Calle Sabino No 114 Fracc.</i> <i>La Pe_uela</i> <i>98060 Zacatecas, Zac.,</i> <i>Tel.: 91(492) 42318</i> <i>Fax 42318</i></p>	

Apostille dla dokumentów stanowych:

<p><i>Estado De Aguascalientes</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno,</i> <i>Plaza De La Patria, Zona Centro,</i> <i>C.P. 20000 Aguascalientes, Ags.</i> <i>Tel.: 91(49) 15 8188; 15 8175; 15 8643</i> <i>Fax 16 9728</i></p>	<p><i>Estado De Baja California</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Edificio Poder Ejecutivo, 3° Piso</i> <i>Calz. Independencia y Heroes</i> <i>C.P. 21000 Mexicali, B.C.</i> <i>Tel.: 91(65) 58 1114; 58 1053; 58 1042</i> <i>Fax 58 1169</i></p>
--	--

<p><i>Estado De Baja California Sur</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Isabel La Catolica Entre Bravo y Rosales, 1°</i> <i>Piso,</i> <i>C.P. 24000 La Paz, B.C.</i> <i>Tel.: 91(112) 2 0866; 2 9477</i> <i>Fax 5 2422</i></p>	<p><i>Estado De Campeche</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Los Poderes, 4° Piso,</i> <i>Calle N° 8, S/N, Col. Centro</i> <i>C.P. 24000 Campeche, Camp.</i> <i>Tel.: 91(981) 6 5070; 6 2341</i> <i>Fax 6 5885</i></p>
<p><i>Estado De Coahuila</i> <i>Palacio De Gobierno, 2° Piso,</i> <i>Plaza De Las Armas Entre Calle</i> <i>Allende y Calle Juarez, Centro,</i> <i>C.P. 25008 Coahuila, Saltillo</i> <i>Tel.: 91(84) 14 8375; 14 0031; 14 3700</i> <i>Fax 14 1672</i></p>	<p><i>Estado De Colima</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno,</i> <i>Calle Reforma E Hidalgo, Col. Centro,</i> <i>C.P. 28000 Colima, Col.</i> <i>Tel.: 91(331) 4 4046; 2 2729; 2 1153</i> <i>Fax 4 3508</i></p>
<p><i>Estado De Chiapas</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno, 2° Piso,</i> <i>Av. Central y 1° De Oriente</i> <i>Col. Centro,</i> <i>C.P. 29000 Tuxtla Gtz., Chis.</i> <i>Tel.: 91(962) 2 2133; 2 9047</i> <i>Fax 3 2458</i></p>	<p><i>Estado De Chihuahua</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno 1° Piso</i> <i>Aldama y Venustiano Carranza, Col. Centro,</i> <i>C.P. 31000 Chihuahua, Chih.</i> <i>Tel.: 91(14) 10 6324; 10 4643</i></p>
<p><i>Estado De Durango</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno S/N</i> <i>Calle 5 De Febrero, Col. Centro</i> <i>C.P. 34000 Durango, Dgo.</i> <i>Tel.: 91(181) 15600; 15702; 12092</i> <i>Fax 32013</i></p>	<p><i>Estado De Guanajuato</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Paseo De La Presa N° 103, 1° Piso</i> <i>C.P. 36000 Guanajuato, Gto.</i> <i>Tel.: 91(473) 22611; 20534; 24995</i> <i>Fax 28204</i></p>
<p><i>Estado De Guerrero</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Av. Miguel Aleman N° 1, Col. Centro</i> <i>C.P. 39009 Chilpancingo, Gro.</i> <i>Tel.: 91(747) 23006; 25512</i> <i>Fax 27712</i></p>	<p><i>Estado De Hidalgo</i> <i>Secretaria De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno,</i> <i>Plaza Juarez S/N, 2° Piso, Col. Centro</i> <i>C.P. 42000 Pachuca, Hgo.</i> <i>Tel.: 91(771) 30200; 30418; 30711</i> <i>Fax 31470</i></p>

<p><i>Estado De Jalisco</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno, Corona y Pedro</i> <i>Moreno, Sec. Centro,</i> <i>C.P. 44100 Guadalajara, Jal.</i> <i>Tel.: 91(36) 14 5375; 14 3258; 13 1605</i> <i>Fax 13 1846</i></p>	<p><i>Estado De Mexico</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno, Primer Piso</i> <i>Puerta "A". N° 222, Col. Centro,</i> <i>C.P. 50000 Toluca, Edo De Mexico</i> <i>Tel.: 91(72) 14 1233; 14 1451; 14 1017</i> <i>Fax 13 4925</i></p>
<p><i>Estado De Michoacan</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno, Primer Patio</i> <i>Planta Alta, Col. Centro,</i> <i>C.P. 58000 Morelia, Mich.</i> <i>Tel.: 91(43) 12 0322 ; 12 3536 ; 12 3134</i> <i>Fax 13 4925</i></p>	<p><i>Estado De Morelos</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno,</i> <i>Jardines Juarez S/N, Col. Centro,</i> <i>C.P. 62009 Cuernavaca, Mor.</i> <i>Tel.: 91(73) 12 0056 ; 12 5131 (Ext. 1110)</i> <i>Fax 18 3378</i></p>
<p><i>Estado De Nayarit</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno,</i> <i>Av. Mexico y Abasolo, Col. Centro,</i> <i>C.P. 63000 Tepic, Nayarit</i> <i>Tel.: 91(321) 2 5414 ; 2 4144 ; 2 7147</i> <i>Fax 2 5364</i></p>	<p><i>Estado De Nuevo Leon</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno, 2° Piso,</i> <i>Zaragoza y 5 De Mayo, Centro,</i> <i>C.P. 64000 Monterrey, N.L.</i> <i>Tel.: 91(83) 42 8022 ; 40 1845</i> <i>Fax 45 0331</i></p>
<p><i>Estado De Oaxaca</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno,</i> <i>Bustamante S/N, Planta Alta</i> <i>Col. Centro,</i> <i>C.P. 68000 Oaxaca, Oax.</i> <i>Tel.: 91(951) 6 2281 ; 6 2221</i> <i>Fax 6 7962</i></p>	<p><i>Estado De Puebla</i> <i>Secretaria De Gobernacion</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Av. Reforma 711, Col. Centro,</i> <i>C.P. 72000 Puebla, Pue.</i> <i>Tel.: 91(22) 32 3123 ; 32 6119 ; 46 9964</i> <i>Fax 46 6566</i></p>
<p><i>Estado De Queretaro</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Pasteur y Corregidora, Col. Centro</i> <i>C.P. 76000 Queretaro, Qro.</i> <i>Tel.: 91(42) 24 1250 ; 12 9100 ; 12 9626</i> <i>Fax 12 9626</i></p>	<p><i>Estado De Quintana Roo</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Av. 22 De Enero S/N, Col. Centro</i> <i>C.P. 77000 Chetumal, Q.Roo.</i> <i>Tel.: 91(983) 2 1177 ; 2 2685 ; 2 0266 (Ext. 112)</i> <i>Fax 2 2366</i></p>

<p><i>Estado De San Luis Potosi</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Jardin Hidalgo S/N, Col. Centro</i> <i>C.P. 78000 San Luis Potosi, S.L.P.</i> <i>Tel.: 91(48) 14 4681 ; 12 5892 ; 14 9597</i> <i>Fax 12 1433</i></p>	<p><i>Estado De Sinaloa</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Insurgentes y Lazaro Cardenas</i> <i>C.P. 80000 Culiacan, Sin., Mexico</i> <i>Tel.: 91(67) 14 2297 ; 14 1523</i> <i>Fax 14 5722</i></p>
<p><i>Estado De Sonora</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Dr. Paliza y Comonfort, Centro</i> <i>C.P. 83260 Hermosillo, Son.</i> <i>Tel.: 91(62) 17 2055 ; 17 2049 ; 13 4540</i> <i>Fax 12 7424</i></p>	<p><i>Estado De Tabasco</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Anexo Palacio De Gobierno, 2° Piso,</i> <i>Col. Centro</i> <i>C.P. 86000 Villahermosa, Tab.</i> <i>Tel.: 91(93) 12 1065 ; 12 7858 ; 12 2610</i> <i>Fax 12 2841</i></p>
<p><i>Estado De Tamaulipas</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno, 3° Piso</i> <i>15 y 16, Hidalgo y Juarez, Zona Centro,</i> <i>C.P. 87000 Cd. Victoria, Tamps.</i> <i>Tel.: 91(131) 2 5872 ; 2 1964 ; 2 5921</i> <i>Fax 2 5017</i></p>	<p><i>Estado De Tlaxcala</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno,</i> <i>Plaza De La Constitucion N° 3,</i> <i>Col. Centro,</i> <i>C.P. 90000 Tlaxcala, Tlax.</i> <i>Tel.: 91(246) 2 0006 ; 2 0366 (Ext. 103)</i> <i>Fax 2 5326</i></p>
<p><i>Estado De Veracruz</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Calle Henriquez S/N</i> <i>Col. Centro,</i> <i>C.P. 91000 Japala, Ver.</i> <i>Tel.: 91(28) 17 8670 ; 17 5648 ; 17 4516</i> <i>Fax 18 9776</i></p>	<p><i>Estado De Yucatan</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Calle 61 y 60 S/N</i> <i>Col. Centro</i> <i>C.P. 97000 Merida, Yuc.</i> <i>Tel.: 91(99) 23 0336 ; 23 8921 ; 23 7045</i> <i>Fax 24 6374</i></p>
<p><i>Estado De Zacatecas</i> <i>Secretaria General De Gobierno</i> <i>Palacio De Gobierno</i> <i>Av. Miguel Hidalgo N° 602</i> <i>Col. Centro,</i> <i>C.P. 98000 Zacatecas, Zac.</i> <i>Tel.: 91(492) 2 1211 ; 2 5288</i> <i>Fax 2 8327</i></p>	<p><i>Distrito Federal</i> <i>Direccion General Juridica y</i> <i>De Estudios Legislativos</i> <i>Del Departamento Del Distrito Federal,</i> <i>Izazaga 89, 8° Piso, Col. Centro</i> <i>C.P. 06080 Mexico, D.F.</i> <i>Tel.: (525) 709 0884</i> <i>Fax 709 7846</i></p>

MONAKO

Wyznaczenie organów właściwych zgodnie z art. 6:

Direction des Services Judiciaires

Palais de Justice

BP 513

MC 98015 Monaco Cedex

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW (dla Królestwa w Europie)

Rozszerzenia

Królestwo Niderlandów podjęło decyzję o rozszerzeniu stosowania Konwencji na Antyle Holenderskie: 1 marca 1967 r.

(Konwencja weszła w życie w *Antylach Holenderskich* dnia 30 kwietnia 1967 roku.)

Królestwo Niderlandów podjęło decyzję o rozszerzeniu stosowania Konwencji na Surinam: 16 maja 1967 r.

(Konwencja weszła w życie w *Surinamie* dnia 15 lipca 1967 roku.)

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

Królestwo w Europie	<i>the Registrar</i> w sądach pierwszej instancji
Antyle Holenderskie	<i>The Lieutenant Governor</i> wyspy lub grupy wysp. Organ wyznaczony dla wyspy Cura_ao – <i>the Lieutenant Governor</i> wyspy Cura_ao – delegował swoją właściwość w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 Konwencji, do: 1. <i>the Head of the Births, Deaths and Marriages, Population and Electoral Registers</i> wyspy Cura_ao oraz 2. <i>the acting Head of the Births, Deaths and Marriages, Population and Electoral Registers</i> wyspy Cura_ao
Aruba	<i>de Directeur van het Centraal Bureau Juridische en Algemene Zaken</i> (<i>the Director of the Central Bureau for Legal and General Affairs</i>)."

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. Federacja

a) dokumenty wystawione przez wszystkie urzędy federalne i sądy szczebla federalnego (oprócz dokumentów wymienionych w podpunkcie b.)

Bundesverwaltungsamt in Köln

b) dokumenty Federalnego Sądu Patentowego i Niemieckiego Urzędu Patentowego

Präsident des Deutschen Patentamtes

2. Kraje związkowe

a) dokumenty wystawione przez organy administracji wymiaru sprawiedliwości, sądy powszechne (sądy cywilne i karne) oraz notariuszy

Ministerium (Senator) für Justiz Land-, (Amts-)gerichtspräsident

b) dokumenty wystawione przez wszystkie organy administracji (oprócz organów administracji wymiaru sprawiedliwości)

Ministerium (Senator) für Inneres Regierungspräsident (Präsident des Verwaltungsbezirks)

c) dokumenty wystawione przez inne sądy niż sądy powszechne (por. podpunkt a.)

Ministerium (Senator) für Inneres Regierungspräsident (Präsident des Verwaltungsbezirks) Ministerium (Senator) für Justiz Land- (Amts-)gerichtspräsident.»

W dniu 22 listopada 1994 roku Rząd Federalnej Republiki Niemiec powiadomił depozytariusza Konwencji o następujących kwestiach:

„W związku ze zjednoczeniem Niemiec dnia 3 października 1990 roku, Konwencja Haska z dnia 5 października 1961 roku stosuje się do całego terytorium Federalnej Republiki Niemiec.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Konwencji, za wydawanie zaświadczeń odnoszących się do dokumentów urzędowych z nowych federalnych *Länder* wymienionych poniżej:

- Brandenburgia
- Meklemburg-Zachodnia Pomerania
- Saksonia
- Saksonia-Anhalt
- Turyngia

odpowiadają następujące organa landów:

a) dokumenty wystawione przez organy administracji wymiaru sprawiedliwości, sądy powszechne (sądy cywilne i karne) oraz notariuszy

die Ministerien für Justiz sowie die Präsidenten der Landgerichte (Bezirksgerichte)

b) dokumenty wystawione przez wszystkie organy administracji (oprócz organów administracji wymiaru sprawiedliwości)

die Ministerien für Inneres sowie die Regierungspräsidenten (Bezirksregierungen) und das Landesverwaltungsamt (Thüringen)

c) dokumenty wystawione przez inne sądy niż sądy powszechne (por. podpunkt a.)

die Ministerien für Inneres, die Regierungspräsidenten (Bezirksregierungen), die Ministerien für Justiz sowie die Präsidenten der Landgerichte (Bezirksgerichte).»

KRÓLESTWO NORWEGII

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

Royal Norwegian Ministry of Foreign Affairs;

“the County Governors”, mianowicie:

<i>Fylkesmannen i Aust-Agder Serviceboks 606 4809 Arendal tel.: +47.37017500 fax: +47.37017610 e-mail: postmottak@fm-aa.stat.no</i>	<i>Fylkesmannen i Oslo og Akershus Postboks 8111 Dep 0032 Oslo tel.: +47.22 00 35 00 fax: +47.22 00 35 35 e-mail: postmottak@fm-oa.stat.no</i>
<i>Fylkesmannen i Buskerud Postboks 1604 3007 Drammen tel.: +47.32 26 66 00 fax: +47.32 89 32 36 e-mail: postmottak@fm-bu.stat.no</i>	<i>Fylkesmannen i Rogaland Postboks 59 4001 Stavanger tel.: +47.51 56 87 00 fax: +47.51 56 88 11 e-mail: postmottak@fm-ro.stat.no</i>
<i>Fylkesmannen i Finnmark Damsv. 1 9815 Vadsø tel.: +47.78 95 03 00 fax: +47.78 95 03 07 e-mail: postmottak@fm-fi.stat.no</i>	<i>Fylkesmannen i Sogn og Fjordane Postboks 43 6861 Leikanger tel.: +47.57 65 50 00 fax: +47.57 65 50 55 e-mail: postmottak@fm-sf.stat.no</i>
<i>Fylkesmannen i Hedmark Postboks 4034 2306 Hamar tel.: +47.62 55 10 00 fax: +47.62 55 10 01 e-mail: postmottak@fm-he.stat.no</i>	<i>Fylkesmannen i Sør-Trøndelag Prinsens g. 1 A 7468 Trondheim tel.: +47.73 19 91 00 fax: +47.73 19 91 01 e-mail: postmottak@fm-st.stat.no</i>
<i>Fylkesmannen i Hordaland Postboks 7310 5020 Bergen tel.: +47.55 57 20 00 fax: +47.55 57 20 09 e-mail: postmottak@fm-ho.stat.no</i>	<i>Fylkesmannen i Telemark Gjerpens g. 14 3708 Skien tel.: +47.35 58 61 10 fax: +47.35 52 85 90 e-mail: postmottak@fm-te.stat.no</i>

<p><i>Fylkesmannen i Møre og Romsdal</i> <i>Julsundv. 9</i> <i>6404 Molde</i> <i>tel.: +47.71 25 84 43</i> <i>fax: +47.71 25 85 10</i> <i>e-mail: postmottak@fm-mr.stat.no</i></p>	<p><i>Fylkesmannen i Troms</i> <i>Strandv. 13</i> <i>9291 Tromsø</i> <i>tel.: +47.77 64 20 00</i> <i>fax: +47.77 64 21 39</i> <i>e-mail: postmottak@fm-tr.stat.no</i></p>
<p><i>Fylkesmannen i Nordland</i> <i>Molov. 10</i> <i>8002 Bodø</i> <i>tel.: +47.75 53 15 00</i> <i>fax: +47.75 52 09 77</i> <i>e-mail: postmottak@fm-no.stat.no@</i></p>	<p><i>Fylkesmannen i Vest-Agder</i> <i>Serviceboks 513</i> <i>4605 Kristiansand S</i> <i>tel.: +47.38 17 60 00</i> <i>fax: +47.38 17 60 13</i> <i>e-mail: postmottak@fm-va.stat.no</i></p>
<p><i>Fylkesmannen i Nord-Trøndelag</i> <i>Strandv. 38</i> <i>7734 Steinkjer</i> <i>tel.: +47.74 16 80 00</i> <i>fax: +47.74 16 80 53</i> <i>e-mail: postmottak@fm-nt.stat.no</i></p>	<p><i>Fylkesmannen i Vestfold</i> <i>Postboks 2076</i> <i>3103 Tønsberg</i> <i>tel.: +47.33 37 10 00</i> <i>fax: +47.33 37 12 60</i> <i>e-mail: postfmve@fm-ve.stat.no</i></p>
<p><i>Fylkesmannen i Oppland</i> <i>Storg. 170</i> <i>2626 Lillehammer</i> <i>tel.: +47.61 26 60 00</i> <i>fax: +47.61 26 61 67</i> <i>e-mail: postmottak@fm-op.stat.no</i></p>	<p><i>Fylkesmannen i Østfold</i> <i>Postboks 325</i> <i>1502 Moss</i> <i>tel.: +47.69 24 70 00</i> <i>fax: +47.69 24 70 31</i> <i>e-mail: postmottak@fm-os.stat.no</i></p>

NOWA ZELANDIA

Na mocy następującego oświadczenia:

„(...) przystąpienie to nie uwzględnia Tokelau, chyba że i do czasu, gdy Rząd Nowej Zelandii złoży stosowne oświadczenie u depozytariusza, zgodnie z art. 13 Konwencji; jak również wyznacza „the New Zealand Department of Internal Affairs” jako organ właściwy dla celów art. 6 Konwencji”.

REPUBLIKA PANAMY

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. W przypadku dokumentów wystawianych przez właściwe organa sądowe lub urzędników sądowych, *the Secretary of the Supreme Court* lub jego prawnie wyznaczeni zastępcy.

2. W przypadku aktów sporządzanych przez notariusza lub poświadczanych przez niego dokumentów prywatnych, urzędnicy departamentu służby administracyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości.
3. W przypadku dokumentów sporządzonych przez którykolwiek z organów centralnych, organów autonomicznych lub o ograniczonej autonomii, władze gminne/miejskie, policję, Ministerstwa, urzędnicy departamentu konsularnego i legalizacyjnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.
4. W przypadku wszystkich innych dokumentów urzędowych, dopuszcza się stosowanie którejkolwiek z trzech procedur wymienionych powyżej.

REPUBLIKA PORTUGALSKA

Rozszerzenia

Dnia 22 października 1969 roku Portugalia oświadczyła, iż rozszerza stosowanie Konwencji na całe terytorium Republiki Portugalskiej. (Konwencja weszła w życie na *całym terytorium Republiki Portugalskiej* dnia 21 grudnia 1969 roku.)

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

Portugalia	<i>Le Procureur Général de la République et les Procureurs de la République aupr_s des Cours d'Appel</i>
Angola i Mozambik	<i>Les Gouverneurs généraux ("Governadores Gerais")</i>
Terytorium Makau*	<i>The Governor of Macau Palácio do Governo Av. da Praia Grande Macau The Assistant Secretary for Justice of Macau R. de S. Louren_o Edifício dos Secretários Adjuntos, 1_ andar Macau The Head of the Justice Department of Macau Av. da Praia Grande, 594 Edifício BCM, 8_ andar Macau</i>
Pozostałe departamenty zamorskie	<i>Les gouverneurs ("Governadores")</i>

* Do 19 grudnia 1999 roku. Zob. „CHINY, Specjalny Region Administracyjny Makau”.

REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

- "1. *Any magistrate or additional magistrate.*
2. *Any registrar or assistant registrar of the Supreme Court of South Africa.*
3. Każda osoba wyznaczona przez *the Director-General: Justice.*
4. Każda osoba wyznaczona przez *the Director-General: Foreign Affairs*".

FEDERACJA ROSYJSKA

Dnia 4 września 1991 roku Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich złożył dokument przystąpienia do Konwencji.

Państwa-Sygnatariusze zostały powiadomione przez depozytariusza o przystąpieniu ZSRR w dniu 20 września 1991 roku. W ciągu sześciomiesięcznego okresu, przewidzianego w art. 12 ust. 2, który to okres zakończył się z dniem 1 kwietnia 1992 roku, żadne z Państw-Sygnatariuszy nie wyraziło sprzeciwu wobec akcesji. Z uwagi na fakt, że Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich już nie istnieje oraz że Federacja Rosyjska, zgodnie ze swoim oświadczeniem zawartym w nocie dyplomatycznej z 13 stycznia 1992 roku, kierowanej do Szefów Przedstawicielstw Dyplomatycznych w Moskwie (zob. niżej), nadal korzysta z praw i wypełnia zobowiązania wynikające z międzynarodowych porozumień podpisanych przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, depozytariusz zwrócił się do Federacji Rosyjskiej z prośbą o powiadomienie go, czy oświadczenie to dotyczy również przedmiotowej Konwencji oraz, jeśli dotyczy, o poinformowanie go, jakie modyfikacje należy wprowadzić do zawiadomienia przesłanego przez Związek Radziecki 4 września 1991 roku.

Oświadczenie złożone przez Federację Rosyjską:

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych Federacji Rosyjskiej przesyła wyrazy szacunku Szefom Przedstawicielstw Dyplomatycznych w Moskwie i ma zaszczyt prosić o zakomunikowanie swoim Rządom o kwestiach przedstawionych poniżej.

Federacja Rosyjska nadal korzysta z praw i wypełnia zobowiązania wynikające z międzynarodowych porozumień podpisanych przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich. Stosownie do powyższego, funkcje depozytariusza zgodnie z odpowiednimi wielostronnymi umowami pełni w miejsce Rządu ZSSR, Rząd Federacji Rosyjskiej.

Dlatego też Ministerstwo uprzejmie prosi o uznanie Federacji Rosyjskiej jako Strony wszystkich obowiązujących międzynarodowych umów, których Stroną był ZSRR.

Ministerstwo korzysta okazji, aby ponownie wyrazić Szefom Przedstawicielstw Dyplomatycznych wyrazy swego głębokiego szacunku.

Moskwa, dn. 13 stycznia 1992 r.”

Notą dyplomatyczną z 14 kwietnia 1992 roku, która wpłynęła do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Hadze dnia 11 maja 1992 roku, Federacja Rosyjska potwierdziła, że oświadczenie z dnia 13 stycznia 1992 roku dotyczy również tej Konwencji, a także zmieniła brzmienie oświadczenia złożonego z chwilą akcesji przez Rząd ZSRR.

Oświadczenie złożone przez Rząd ZSRR z chwilą przystąpienia do Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisanej w Hadze dnia 6 października 1961 roku, posiada następujące brzmienie:

„Zgodnie z art. 6 Konwencji, Rząd Federacji Rosyjskiej oświadcza, że następujące podmioty są organami właściwymi w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 Konwencji:

1. Ministerstwo Sprawiedliwości Federacji Rosyjskiej poświadcza oryginały dokumentów wystawionych przez organizacje i instytucje bezpośrednio podlegające Ministerstwu Sprawiedliwości.
2. Ministerstwa Sprawiedliwości republik wchodzących w skład Federacji Rosyjskiej oraz organa sądowe administracji krajów, obwodów i autonomicznych jednostek administracyjnych, jak również miast wydzielonych, Moskwy i Petersburga, poświadcza dokumenty wystawione przez podlegające im organa sądowe, instytucje i odnośne organa prawne danej republiki, kraju, obwodu, okręgu lub miasta.
3. W republikach urzędy stanu cywilnego republik wchodzących w skład Federacji Rosyjskiej, centralne urzędy stanu cywilnego krajów, obwodów i okręgów oraz miast wydzielonych, Moskwy i Petersburga, poświadcza świadectwa stanu cywilnego wydane przez powyższe organa lub urzędy stanu cywilnego, które im podlegają.
4. Departament prac dokumentacyjnych i archiwizacyjnych Komisji ds. Archiwów Federacji Rosyjskiej poświadcza dokumenty wydane przez centralne archiwa państwowe Rosji.
5. Organa archiwów w autonomicznych jednostkach administracyjnych oraz departamenty archiwów w krajach i obwodach poświadcza dokumenty wydane przez podlegające im archiwa.
6. Departament Urzędu Prokuratora Generalnego Federacji Rosyjskiej poświadcza dokumenty powstałe w organach ścigania”.

RUMUNIA

Dokument przystąpienia zawiera następujące oświadczenie:

„Zgodnie z art. 6 Konwencji, do rumuńskich organów posiadających właściwość w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, należą: Ministerstwo Sprawiedliwości dla zaświadczeń określonych w art. 1 lit. *a*, *c*, *d* oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych dla urzędowych zaświadczeń określonych w art. 1 lit. *b*”.

SERBIA I CZARNOGÓRA

Jedno z państw powstałych w wyniku rozpadu Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, która przystąpiła do Konwencji 24 stycznia 1965 roku. Na mocy pisma, które wpłynęło do depozytariusza 26 kwietnia 2001 roku, Federalna Republika Jugosławii oświadczyła, iż jest związana Konwencją.

Państwa-Sygnatariusze Konwencji nie wyraziły sprzeciwu.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. *The Ministry of Justice and Local Self-Government of the Republic of Serbia, Belgrade, 22 Nemanjina Street, telephone/fax: + 381 11 361 287.*

2. *Ministry of Justice of the Republic of Montenegro*
Sector for Justice,
Podgorica, 3 Vuka Karadzica Street,
telephone/fax: +381 081 248 541

Notą dyplomatyczną z 24 stycznia 2003 roku, Ambasada Federalnej Republiki Jugosławii poinformowała depozytariusza o następujących kwestiach:

„Ambasada Federalnej Republiki Jugosławii przesyła wyrazy szacunku Ministerstwu Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów i, nawiązując do nieporozumień dotyczących stosowania Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisanej w Hadze dnia 5 października 1961 roku i ratyfikowanej przez Federacyjną Ludową Republikę Jugosławii dnia 21 maja 1961 roku, oraz Konwencji dotyczącej wydawania wielojęzycznych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego, podpisanej w Wiedniu dnia 8 września 1976 roku i ratyfikowanej przez Socjalistyczną Federacyjną Republikę Jugosławii, do których Federalna Republika Jugosławii jako następcą podpisała deklaracje odpowiednio 19 kwietnia 2001 roku i 16 października 2001 roku oraz określiła w związku z tym właściwość jugosłowiańskich instytucji w zakresie legalizacji dokumentów urzędowych, ma zaszczyt zakomunikować, co następuje:

1) Jugosławia legalizuje dokumenty publiczne w rozumieniu Konwencji Haskiej na mocy ustawy o legalizacji dokumentów urzędowych w obrocie międzynarodowym (Dziennik Urzędowy SFRJ nr 6 z dn. 8 lutego 1973 r.) od chwili jej przyjęcia.

Zgodnie z art. 8 tejże ustawy, sądy pierwszej instancji oraz Ministerstwa Sprawiedliwości jugosłowiańskich republik wydają *apostille*, tj. uwierzytelniają jugosłowiańskie dokumenty do użytku w Państwach-Sygnatariuszach Konwencji Haskiej. Zgodnie z ustawą, sądy gminne posiadają zasadniczą właściwość w zakresie uwierzytelniania dokumentów wydawanych przez instytucje posiadające siedzibę w obszarze podlegającym pod właściwość miejscową sądów. Organa administracyjne wymiaru sprawiedliwości w republikach i okręgach są właściwe w zakresie poświadczania, jako alternatywa, dokumentów wydanych przez instytucje posiadające siedzibę w obszarze znajdującym się w ich jurysdykcji, jeśli nie są one uwierzytelnione przez właściwe organa sądowe pierwszej instancji.

Mając to na uwadze, legalizacja/wprowadzenie jugosłowiańskich dokumentów do międzynarodowego obrotu prawnego wymaga tylko jednej legalizacji, tj. *apostille*, wystawionej przez właściwy sąd pierwszej instancji lub, w wyjątkowych przypadkach, przez organa administracyjne wymiaru sprawiedliwości w republikach lub okręgach. Zatem naleganie na łączne uwierzytelnianie dokumentów przez jedną lub większą liczbę jugosłowiańskich instytucji jest sprzeczne z postanowieniami Konwencji Haskiej oraz z celami, dla których promowana Konwencja została podpisana i uznana przez wiele państw, w tym Jugosławię, za źródło prawa międzynarodowego.

2) Ponadto, nawiązując do wspomnianej noty, Ambasada zauważyła, że właściwe organa Królestwa Niderlandów często proszą o legalizację wielojęzycznych odpisów skróconych jugosłowiańskich aktów stanu cywilnego przez alternatywne organa jugosłowiańskie (Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Serbii i Republiki Czarnogóry).

Praktyka ta jest sprzeczna z postanowieniami art. 8 ust. 2 Konwencji Wiedeńskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji Haskiej. Organa te żądają również, by odpisy skrócone jugosłowiańskich aktów stanu cywilnego w języku serbskim były poddawane całej gamie wszelkich możliwych legalizacji dokonywanych przez organa jugosłowiańskie i holenderskie. Jest to sprzeczne z literą prawa i duchem art. 1 Konwencji Haskiej, który nakłada na Państwa-Sygnatariuszy Konwencji obowiązek przyjęcia odpisów skróconych aktów stanu cywilnego pochodzących od wszystkich Państw-Sygnatariuszy i definiowanych jako dokumenty publiczne, jeśli są one przedkładane za pomocą samej *apostille*.

Informując Ministerstwo o powyższym, Ambasada Federalnej Republiki Jugosławii byłaby wdzięczna, gdyby Ministerstwo wstawiło się za nią u właściwych organów Królestwa Niderlandów, jako depozytariusz Konwencji Haskiej, prosząc o zmianę dotychczasowej praktyki i dostosowanie jej do postanowień Konwencji Haskiej, a także o poinformowanie o tym pozostałych Państw-Sygnatariuszy Konwencji (...)

REPUBLIKA SŁOWACKA

Zgodnie z następującym oświadczeniem:

„Republika Słowacka, zgodnie z art. 6 Konwencji, wyznacza dla celów art. 3 Konwencji jako organa właściwe w zakresie wydawania zaświadczenia następujące podmioty:

- 1) Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Słowackiej („*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*”) dla:
 - a) dokumentów urzędowych wystawianych lub uwierzytelnianych przez sądy, notariuszy, *huissiers de justice* lub innych urzędników sądowych;
 - b) tłumaczeń sporządzonych przez tłumaczy przysięgłych (ustanowionych przez sądy);
- 2) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Republiki Słowackiej („*Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky*”) dla dokumentów urzędowych pochodzących od organów podlegających jego jurysdykcji z wyjątkiem dokumentów określonych w punkcie 6 lit. a) poniżej;
- 3) Ministerstwo Edukacji Republiki Słowackiej („*Ministerstvo školstva Slovenskej republiky*”) dla dokumentów urzędowych pochodzących od organów podlegających jego jurysdykcji;
- 4) Ministerstwo Zdrowia Republiki Słowackiej („*Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky*”) dla dokumentów urzędowych pochodzących od organów podlegających jego jurysdykcji z wyjątkiem dokumentów określonych w punkcie 6 lit. b) poniżej;
- 5) Ministerstwo Obrony Republiki Słowackiej („*Ministerstvo obrany Slovenskej republiky*”) dla dokumentów urzędowych pochodzących od organów podlegających jego jurysdykcji;
- 6) Urząd Administracji Regionalnej („*krajský úrad*”) dla:
 - a) dokumentów z rejestru urodzeń, zgonów i małżeństw („*matrika*”) z wyjątkiem decyzji w sprawach stanu cywilnego;
 - b) dokumentów wydanych przez placówki ochrony zdrowia powołane przez Urząd Administracji Regionalnej;
 - c) dokumentów wydanych przez organa samorządu terytorialnego;
- 7) Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Słowackiej („*Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky*”) dla wszelkich innych dokumentów urzędowych wystawionych w Republice Słowackiej, nie uwzględnionych powyżej.

REPUBLIKA SŁOWENII

Jedno z państw powstałych w wyniku rozpadu Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, która przystąpiła do Konwencji 24 stycznia 1965 roku. Dnia 8 czerwca 1992 roku Republika Słowenii oświadczyła, iż jest związana Konwencją.

Państwa-Sygnatariusze Konwencji nie wyraziły sprzeciwu.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1: *"the Ministry of Justice and Administration of the Republic of Slovenia"*.

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

Dokumentowi przystąpienia towarzyszyło następujące oświadczenie:

„Przy okazji składania przez Stany Zjednoczone Ameryki swojego dokumentu przystąpienia do Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisanej dnia 5 października 1961 roku („Konwencja z 1961 r.), Departament Stanu pragnie zwrócić uwagę Państw będących obecnie Stronami Konwencji, a także krajów, które w przyszłości staną się jej sygnatariuszami, na postanowienia Tytułu 18 Kodeksu Stanów Zjednoczonych, Sekcja 3190, dotyczące dokumentów przedkładanych Rządowi Stanów Zjednoczonych na poparcie żądania ekstradycji. Departament czyni to w celu uniknięcia nieporozumień w przyszłości, zastrzegając, że Konwencja z 1961 r. nie zastępuje ani nie jest nadrzędna w stosunku do postanowień Sekcji 3190.

Sekcja 3190 przewiduje:

„Sekcja 3190 Materiały dowodowe w postępowaniu (ekstradycyjnym)

Pisemne zeznania pod przysięgą, nakazy ekstradycyjne lub inne dokumenty bądź ich kopie, przedstawiane jako materiał dowodowy w postępowaniu dotyczącym ekstradycji, są przyjmowane i traktowane jako materiał dowodowy w takim postępowaniu dla wszystkich celów tego postępowania, jeśli są należycie i prawomocnie uwierzytelnione, tak aby mogły być przyjęte w podobnych celach przez organa sądowe innego państwa, z którego oskarżona osoba uciekła, przy czym zaświadczenie wystawione przez głównego przedstawiciela dyplomatycznego lub urzędnika konsularnego Stanów Zjednoczonych rezydującego w danym państwie jest dowodem, że przedkładane dokumenty zostały uwierzytelnione w wymagany sposób.”

Wymóg przewidziany w Sekcji 3190 jest spełniony, jeśli przez głównego przedstawiciela dyplomatycznego lub urzędnika konsularnego Stanów Zjednoczonych, rezydującego w państwie wnoszącym o ekstradycję, wydane zostanie zaświadczenie, że przedstawione mu dokumenty posiadają taką formę, która gwarantuje ich dopuszczalność w organach sądowych tegoż państwa. Zaświadczenie w formie *apostille*, przewidziane w Konwencji z 1961 r., nie zaspokaja tego wymogu, gdyż taka legalizacja polega jedynie na poświadczeniu wiarygodności podpisu, funkcji, w jakiej występowała osoba składająca podpis, oraz autentyczności pieczęci, jaką dokumenty te są opatrzone. Nie poświadczają one dopuszczalności przedstawionych dokumentów. Z tej przyczyny, wymóg z Sekcji 3190 nie jest uznawany przez Stany Zjednoczone za uchylony w wyniku działania art. 8 Konwencji z 1961 r.

Należy jednak zauważyć, że poświadczenie przez głównego funkcjonariusza dyplomatycznego lub konsularnego Stanów Zjednoczonych, zgodnie z Sekcją 3190, również służy i będzie służyło legalizacji takich dokumentów bez konieczności uzyskiwania jakiegokolwiek innej legalizacji dokonywanej przez urzędników Stanów Zjednoczonych lub zaświadczenia w formie apostille na mocy Konwencji z 1961 r.

W świetle powyższego zaleca się, by Państwa-Sygnatariusze Konwencji z 1961 r. nadal opatrywały dokumenty, wspierające ich żądania ekstradycji kierowane do Stanów Zjednoczonych, specjalnym zaświadczeniem, o którym mowa w Sekcji 3190. Postąpienie z dokumentami ekstradycyjnymi w sposób inny niż zalecany może niestety spowodować, że sędzia lub wyższy urzędnik administracji w Stanach Zjednoczonych rozpatrujący wniosek o wydanie przestępcy uzna, że przedstawione dokumenty nie spełniają wymogu z Sekcji 3190 i w związku z tym nie mogą być przyjęte i traktowane jak materiały dowodowe. Taka decyzja może z kolei doprowadzić do nieodwołalnego odrzucenia wniosku ekstradycyjnego”.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"I. Authentication Officer and Acting Authentication Officer, United States Department of State.

II. All clerks and deputy clerks for the following:

Supreme Court of the United States

United States Court of Claims

United States Court of Customs and Patent Appeals

United States Court of International Trade

United States Courts of Appeals for the following circuits:

District of Columbia Circuit

First Circuit

Second Circuit

Third Circuit

Fourth Circuit

Fifth Circuit

Sixth Circuit

Seventh Circuit

Eighth Circuit

Ninth Circuit

Tenth Circuit

Eleventh Circuit

United States District Courts for the following districts:

Middle District of Alabama

Northern District of Alabama

Southern District of Alabama

District of Alaska

District of Arizona

Eastern District of Arkansas

Western District of Arkansas

Central District of California

Eastern District of California

Northern District of California
Southern District of California
District of Colorado
District of Connecticut
District of Delaware
District of Columbia
Middle District of Florida
Northern District of Florida
Southern District of Florida
*Middle District of Georgia**
*Northern District of Georgia**
*Southern District of Georgia**
District of Hawaii
District of Idaho
Central District of Illinois
Northern District of Illinois
Southern District of Illinois
Northern District of Indiana
Southern District of Indiana
Northern District of Iowa
Southern District of Iowa
District of Kansas
Eastern District of Kentucky
Western District of Kentucky
Eastern District of Louisiana
Middle District of Louisiana
Western District of Louisiana
District of Maine
District of Maryland
District of Massachusetts
Eastern District of Michigan
Western District of Michigan
District of Minnesota
Northern District of Mississippi
Southern District of Mississippi
Eastern District of Missouri
Western District of Missouri
District of Montana
District of Nebraska
District of Nevada
District of New Hampshire
District of New Jersey
District of New Mexico
Eastern District of New York
Northern District of New York
Southern District of New York
Western District of New York

Eastern District of North Carolina
Middle District of North Carolina
Western District of North Carolina
District of North Dakota
Northern District of Ohio
Southern District of Ohio
Eastern District of Oklahoma
Northern District of Oklahoma
Western District of Oklahoma
District of Oregon
Eastern District of Pennsylvania
Middle District of Pennsylvania
Western District of Pennsylvania
District of Puerto Rico
District of Rhode Island
District of South Carolina
District of South Dakota
Eastern District of Tennessee
Middle District of Tennessee
Western District of Tennessee
Eastern District of Texas
Northern District of Texas
Southern District of Texas
Western District of Texas
District of Utah
District of Vermont
Eastern District of Virginia (E)
Western District of Virginia (W)
Eastern District of Washington
Western District of Washington
Northern District of West Virginia
Southern District of West Virginia
Eastern District of Wisconsin
Western District of Wisconsin
District of Wyoming
District Courts for the following territories:
District Court for the District of the Canal Zone
District Court of Guam
District Court for the Northern Mariana Islands
District Court of the Virgin Islands

Uwaga:

Krótszym, pełniejszym i przystępniejszym opisem punktu II może być:

"Clerks and deputy clerks of the following:

The Supreme Court of the United States, the Courts of Appeals for the First through the Eleventh Circuits and the District of Columbia Circuit, the United States District Courts, the United States

Court of Claims, the United States Court of Customs and Patent Appeals, the United States Court of International Trade, the United States District Court for the District of the Canal Zone, the District Court of Guam, the District Court of the Virgin Islands, and the District Court for the Northern Mariana Islands."

III. Urzędnicy poszczególnych stanów i innych jednostek administracyjnych wskazanych poniżej:

Stany:

<i>Alabama:</i>	<i>Secretary of State</i>
<i>Alaska:</i>	<i>Lieutenant Governor; Attorney General and Clerk of the Appellate Courts</i>
<i>Arizona:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State</i>
<i>Arkansas:</i>	<i>Secretary of State; Chief Deputy Secretary of State</i>
<i>California:</i>	<i>Secretary of State; any Assistant Secretary of State; any Deputy Secretary of State</i>
<i>Colorado:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Connecticut:</i>	<i>Secretary of the State; Deputy Secretary of the State</i>
<i>Delaware:</i>	<i>Secretary of State; Acting Secretary of State</i>
<i>Florida:</i>	<i>Secretary of State</i>
<i>Georgia:*</i>	<i>Secretary of State; Notary Public Division Director</i>
<i>Hawaii:</i>	<i>Lieutenant Governor of the State of Hawaii</i>
<i>Idaho:</i>	<i>Secretary of State; Chief Deputy Secretary of State; Deputy Secretary of State; Notary Public Clerk</i>
<i>Illinois:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Indiana:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Iowa:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Kansas:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State; any Deputy Assistant Secretary of State</i>
<i>Kentucky:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State</i>
<i>Louisiana:</i>	<i>Secretary of State</i>
<i>Maine:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Maryland:</i>	<i>Secretary of State</i>

<i>Massachusetts:</i>	<i>Deputy Secretary of the Commonwealth of Massachusetts for Public Records beginning in 1981 through January 13, 1995) Deputy Secretary of State of the Commonwealth of Massachusetts (beginning January 16, 1995 through November 16, 1995) Secretary of the Commonwealth of Massachusetts (from November 17, 1995)</i>
<i>Michigan:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Minnesota:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Mississippi:</i>	<i>Secretary of State; any Assistant Secretary of State</i>
<i>Missouri:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Montana:</i>	<i>Secretary of State; Chief Deputy Secretary of State; Government Affairs Bureau Chief</i>
<i>Nebraska:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Nevada:</i>	<i>Secretary of State; Chief Deputy Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>New Hampshire:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>New Jersey:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State</i>
<i>New Mexico:</i>	<i>Secretary of State</i>
<i>New York:</i>	<i>Secretary of State; Executive Deputy Secretary of State; any Deputy Secretary of State; any Special Deputy Secretary of State</i>
<i>North Carolina:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>North Dakota:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Ohio:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State</i>
<i>Oklahoma:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State; Budget Officer of the Secretary of State</i>
<i>Oregon:</i>	<i>Secretary of State; Acting Secretary of State; Deputy Secretary of State; and Assistant to the Secretary of State</i>
<i>Pennsylvania:</i>	<i>Secretary of the Commonwealth; any Deputy Secretary of the Commonwealth; Commissioner of the Bureau of Commissions, Elections and Legislation</i>
<i>Rhode Island:</i>	<i>Secretary of State; First Deputy Secretary of State; Second Deputy Secretary of State</i>
<i>South Carolina:</i>	<i>Secretary of State</i>
<i>South Dakota:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Tennessee:</i>	<i>Secretary of State</i>

<i>Texas:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State</i>
<i>Utah:</i>	<i>Lieutenant Governor; Deputy Lieutenant Governor; Administrative Assistant</i>
<i>Vermont:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>
<i>Virginia:</i>	<i>Secretary of the Commonwealth; Chief Clerk, Office of the Secretary of the Commonwealth</i>
<i>Washington (State):</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State; Director, Department of Licensing</i>
<i>West Virginia:</i>	<i>Secretary of State; Under Secretary of State; any Deputy Secretary of State</i>
<i>Wisconsin:</i>	<i>Secretary of State; Assistant Secretary of State</i>
<i>Wyoming:</i>	<i>Secretary of State; Deputy Secretary of State</i>

Pozostałe jednostki administracyjne:

<i>American Samoa:</i>	<i>Secretary of American Samoa; Attorney General of American Samoa</i>
<i>District of Columbia (Washington, D.C.):</i>	<i>Executive Secretary; Assistant Executive Secretary; Mayor's Special Assistant and Assistant to the Executive Secretary; Secretary of the District of Columbia</i>
<i>Guam (Territory of):</i>	<i>Director, Department of Administration; Acting Director, Department of Administration; Deputy Director, Department of Administration; Acting Deputy Director, Department of Administration</i>
<i>Northern Mariana Islands (Commonwealth of the):</i>	<i>Attorney General; Acting Attorney General; Clerk of the Court, Commonwealth Trial Court; Deputy Clerk, Commonwealth Trial Court</i>
<i>Puerto Rico (Commonwealth of):</i>	<i>Under Secretary of State; Assistant Secretary of State for External Affairs; Assistant Secretary of State; Chief, Certifications Office; Director, Office of Protocol; Assistant Secretary of State for International Affairs, Chief, Certification Office</i>
<i>Virgin Islands of the United States</i>	nie wyznaczono organu”.

* Notą dyplomatyczną z dnia 12 grudnia 1997 roku, Ambasada Stanów Zjednoczonych Ameryki w Hadze poinformowała depozytariusza, że zgodnie z art. 6 ust. 2 Legislatura Stanu Georgia wyznaczyła ‘the Georgia Superior Court Clerks’ Cooperative Authority’ jako jedyny właściwy

podmiot w zakresie wydawania apostille w Stanie Georgia ze skutkiem od dnia 1 lutego 1998 roku.

SURINAM

Surinam oświadczył dnia 29 października 1976 roku, iż uznaje się za związanego Konwencją, która została rozszerzona na jego terytorium przez Królestwo Holandii w dniu 16 maja 1967 roku (zob. wyżej pod „NIDERLANDY: Rozszerzenia”).

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"The Registrar of the Court of Justice of Suriname."

KRÓLESTWO SZWECJI

Dokument ratyfikacji zawiera następujące oświadczenie:

„Rząd Szwecji oświadcza, zgodnie z art. 6, że organami właściwymi w zakresie wydawania zaświadczenia są wszyscy notariusze oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych”.

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

A. Władze Konfederacji: Kancelaria Federalna

B. Władze kantonalne:

<i>Canton de Zurich:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton de Berne:</i>	<i>Die Staatskanzlei (La Chancellerie d'Etat)</i>
<i>Canton de Lucerne:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton d'Uri:</i>	<i>Die Standeskanzlei</i>
<i>Canton de Schwyz:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton d'Unterwald-le-Haut:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton d'Unterwald-le-Bas:</i>	<i>Die Standeskanzlei</i>
<i>Canton de Glaris:</i>	<i>Die Regierungskanzlei</i>
<i>Canton de Zoug:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton de Fribourg:</i>	<i>La Chancellerie d'Etat (Die Staatskanzlei)</i>
<i>Canton de Soleure:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton de B le-Ville:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>

<i>Canton de B_ le-Campagne:</i>	<i>Die Landeskanzlei</i>
<i>Canton de Schaffhouse:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton d'Appenzell Rh.-Ext.:</i>	<i>Die Kantonskanzlei</i>
<i>Canton d'Appenzell Rh.-Int.:</i>	<i>Die Ratskanzlei</i>
<i>Canton de Saint-Gall:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton des Grisons:</i>	<i>Die Standeskanzlei (La Cancelleria dello Stato)</i>
<i>Canton d'Argovie:</i>	<i>Pass- und Patentamt</i>
<i>Canton de Thurgovie:</i>	<i>Die Staatskanzlei</i>
<i>Canton du Tessin:</i>	<i>La Cancelleria dello Stato</i>
<i>Canton de Vaud:</i>	<i>La Chancellerie d'Etat</i>
<i>Canton de Valais:</i>	<i>La Chancellerie d'Etat (Die Staatskanzlei)</i>
<i>Canton de Neuch tel:</i>	<i>La Chancellerie d'Etat</i>
<i>Canton de Gen ve</i>	<i>La Chancellerie d'Etat</i>
<i>Canton du Jura:</i>	<i>La Chancellerie d'Etat".</i>

REPUBLIKA TURCJI

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. Dokumenty administracyjne
 - a. w prowincjach: *“Governor, Deputy-Governor, Director of Juridical Matters”*.
 - b. w miastach: *“Vice-Governor”*.
2. Dokumenty Sądowe

“Presidencies of the Judicial Commissions”, w których działają sądy karne wyższej instancji.

UKRAINA

W ciągu sześciomiesięcznego okresu, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i który wygasa z dniem 23 października 2003 roku, Belgia i Republika Federalna Niemiec zgłosiły sprzeciw wobec przystąpienia Ukrainy.

Dokument przystąpienia zawiera następujące oświadczenie:

„Zgodnie z art. 6 Konwencji oraz Dekretem Rządu Ukrainy nr 61 z dnia 18 stycznia 2003 roku, *apostille* może wystawić Ministerstwo Sprawiedliwości Ukrainy na dokumentach wydanych przez organa sądowe, w tym na dokumentach poświadczonych przez ukraińskich notariuszy; Ministerstwo Edukacji i Nauki Ukrainy na dokumentach urzędowych wydanych przez placówki edukacyjne oraz organa, instytucje i organizacje państwowe w sektorze szkolnictwa i nauki; oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych Ukrainy na wszystkich pozostałych dokumentach”.

BOLIWARIAŃSKA REPUBLIKA WENEZUELI

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:
“*the Ministry of Foreign Affairs, Directorate General of Consular Affairs*”.

REPUBLIKA WĘGIERSKA

Zgodnie z następującym oświadczeniem:

„Węgierska Republika Ludowa oświadcza, iż postanowienia art. 13 Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, podpisanej w Hadze dnia 5 października 1961 roku, są sprzeczne z uchwałą 1514/XV w sprawie zapewnienia niezależności krajom i narodom będącym koloniami, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 14 grudnia 1960 roku”.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

„Minister Sprawiedliwości Węgierskiej Republiki Ludowej w odniesieniu do dokumentów urzędowych i legalizacji sporządzanych przez organa sądowe oraz Minister Spraw Zagranicznych Węgierskiej Republiki Ludowej w odniesieniu do dokumentów urzędowych i legalizacji wystawianych przez inne organa”.

REPUBLIKA WŁOSKA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

1. dla aktów prawnych, aktów stanu cywilnego i aktów notarialnych: Prokurator Republiki w Sądach właściwych miejscowo dla danego dokumentu;
2. dla wszystkich innych aktów administracyjnych przewidzianych Konwencją: właściwi miejscowo Prefekci, dla regionu Val d’Aosta Prezydent Regionu, a dla prowincji Trydent i Bolzano - Komisarze Rządu”

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

Rozszerzenia

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oświadczyło, zgodnie z art. 13 Konwencji, że Konwencja ta została rozszerzona na następujące terytoria:

Wyspa Jersey Wyspa Guernsey Wyspa Man	21 sierpnia 1964 (<i>Konwencja weszła w życie dla tych terytoriów dnia 24 stycznia 1965 roku</i>)
Antigua* Bahamy* Barbados* Basutoland (Lesotho)*	24 lutego 1965 (<i>Konwencja weszła w życie dla tych terytoriów dnia 25 kwietnia 1965 roku</i>)

Protektorat Bechuanaland (Botswana)* Bermudy Brytyjskie Terytorium Antarktyczne Gujana Brytyjska* Brytyjski Protektorat Wysp Salomona* Brunei* Kajmany Dominika* Falklandy Fidzi* Gibraltar**** Wyspy Gilberta i Wyspy Ellice** Grenada* Hongkong*** Mauritius* Montserrat Nowe Hebrydy** Wyspa Św. Heleny Wyspy Saint Christopher i Nevis* oraz Anguilla Saint Lucia* Saint Vincent* Seszele* Rodezja Południowa (Rodezja)** Suazi* Tonga* Wyspy Turks i Caicos Wyspy Dziewicze	
--	--

* Kraj odzyskał niepodległość i oświadczył, że uznaje się za związanego Konwencją lub przystąpił do Konwencji (zob. poniżej pod „POZOSTAŁE PAŃSTWA”).

** Kraj odzyskał niepodległość. Dotychczas nie złożono żadnego oświadczenia w sprawie dalszego obowiązywania Konwencji.

Data odzyskania niepodległości: Gujana Brytyjska przekształciła się w Republikę Gujany (26 maja 1966 r.); Brytyjski Protektorat Wysp Salomona przekształcił się w Wyspy Salomona (7 lipca 1978 r.); Wyspy Gilberta i Wyspy Ellice przekształciły się odpowiednio w Kiribati (12 lipca 1979 r.) i Tuvalu (1 października 1978 r.); Nowe Hebrydy (zob. pod „FRANCJA: Rozszerzenie”) przekształciły się w Republikę Vanuatu (30 lipca 1980 r.); Saint Lucia (22 lutego 1979 r.); wyspa Saint Vincent przekształciła się w Saint Vincent i Grenadyny (27 października 1979 r.); Rodezja Południowa przekształciła się w Republikę Zimbabwe (18 kwietnia 1980 r.).

*** Dnia 1 lipca 1997 roku Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zwrócił *Hongkong Chińskiej Republice Ludowej*. Zob. powyżej pod „CHINY, Specjalny Region Administracyjny Hongkong”.

**** Notą dyplomatyczną nr 89 z dnia 4 sierpnia 1997 roku, Ambasada Hiszpanii powiadomiła depozytariusza o następującym oświadczeniu dotyczącym Gibraltaru:

„Ambasada Hiszpanii przesyła wyrazy szacunku Ministerstwu Spraw Zagranicznych Królestwa i ma zaszczyt powiadomić, że Kolonia Gibraltaru sporządza *Apostille* do Konwencji Haskiej, numer XII z dn. 5.10.1961, w których określa swoje terytorium mianem „państwa”.

Królestwo Hiszpanii uważa, że wzór *Apostille* używany przez Władze Zjednoczonego Królestwa w Gibraltarze oznacza ewidentne pogwałcenie Konwencji Haskiej, o której mowa, i której artykuł 13 pozwala Krajom będącym Stronami w Konwencji jedynie na rozszerzenie tej Konwencji o wszystkie te terytoria, których stosunki międzynarodowe zależą od tych Krajów. Skutkiem tego, wymienione terytoria mogą tworzyć *Apostille*, ale nigdy nie jako „państwa”, tak jak miało to miejsce w przypadku Gibraltaru.

Rzeczywiście, Wielka Brytania w pewnym momencie rozszerzyła terytorialne zastosowanie Konwencji o Gibraltar, który ma status, według samych władz brytyjskich, terytorium zależnego, a nie państwa. Uznanie siebie – Gibraltaru – w *apostille* jako państwa nie tylko jest nie do zaakceptowania przez Hiszpanię, ale także nie odzwierciedla aktualnego statusu, który posiada to terytorium z punktu widzenia Prawa międzynarodowego.

W związku z powyższym, Królestwo Hiszpanii oświadcza, że nie akceptuje ważności *Apostille* sporządzonych przez Zjednoczone Królestwo w Gibraltarze, w których Kolonia określona jest mianem „państwa”.

Królestwo Hiszpanii prosi Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niderlandów o przekazanie tej decyzji Krajom będącym Stronami Konwencji. (...)”.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

„Dla Zjednoczonego Królestwa z dniem 17 października 1968 roku: *Her Majesty's Principal Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Foreign and Commonwealth Office, London SW1*, oraz dla następujących terytoriów:

Anguilla	<i>The Governor of Anguilla</i>
Bermudy	<i>The Governor and Commander-in-Chief of the Bermudas or Somers Islands</i>
Brytyjskie Terytorium Antarktyczne	<i>The High Commissioner for the British Antarctic Territory</i>
Brytyjskie Wyspy Dziewicze	<i>The Governor of the British Virgin Islands</i>
Kajmany	<i>The Governor of the Cayman Islands</i>
Falklandy	<i>The Governor of the Falkland Islands</i>
Gibraltar	<i>The Governor and Commander-in-Chief of the City and Garrison of Gibraltar</i>
Wyspa Guernsey	<i>The Lieutenant Governor of the Bailiwick of Guernsey</i>
Hongkong***	<i>Registrar, Supreme Court; Assistant Registrar, Supreme Court; Deputy Chief Secretary, Supreme Court; Deputy Registrar, Supreme Court</i>

Wyspa Man	<i>The Lieutenant Governor of the Isle of Man</i>
Wyspa Jersey	<i>His Excellency the Lieutenant Governor of the Bailiwick of Jersey (modified on 1 March 1990)</i>
Montserrat	<i>The Governor of Montserrat</i>
Wyspa Św. Heleny	<i>The Governor and Commander-in-Chief of the Island of St. Helena and its Dependencies</i>
Georgia Południowa i Sandwich Południowy	<i>The Commissioner for South Georgia and the South Sandwich Islands</i>
Wyspy Turks i Caicos	<i>The Governor of the Turks and Caicos Islands."</i>

POZOSTAŁE PAŃSTWA

KSIĘSTWO ANDORY

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 3 ust 1:

1. *Ministre/a d'Affers Exteriors (Minister of Foreign Affairs)*
2. *Ministre/a de Presid̄ncia i Turisme (Minister of the Presidency and Tourism)*
3. *Ministre/a de Justícia i Interior (Minister of Justice and Interior)*
4. *Secretari/_ria d'Estat de Justícia i Interior (Secretary of State of Justice and Interior)*
5. *Director/a de política exterior, afers bilaterals i Unió Europea (Director of Foreign Policy, Bilateral Affairs and European Union)*
6. *Director/a d'afers multilaterals i cooperació al desenvolupament (Director of Multilateral Affairs and Co-operation for Development).*

ANTIGUA I BARBUDA

Dnia 1 maja 1985 roku Antigua i Barbuda oświadczyły, iż uznają się za związane Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"the Registrar of the High Court of Antigua and Barbuda, St.Johns, Antigua".

REPUBLIKA ARMENII

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

- (a) *the Ministry of Foreign Affairs*
- (b) *the Ministry of Justice.*

BAHAMY

Dnia 30 kwietnia 1976 roku Wspólnota Bahamów oświadczyła, iż uznaje się za związaną Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

- (a) Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs*
- (b) Director General, Ministry of Foreign Affairs*
- (c) Under Secretary, Ministry of Foreign Affairs*
- (d) Senior Assistant Secretary, Ministry of Foreign Affairs.*
- (e) Deputy Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs.*
- (f) First Assistant Secretary, Ministry of Foreign Affairs.*

BARBADOS

Notą dyplomatyczną z dnia 11 sierpnia 1995 roku, która wpłynęła do Ministerstwa Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów dnia 30 sierpnia 1995 roku, Rząd Barbadosu oświadczył, iż uznaje się za związanego konwencją, która stosowała się do terytorium Barbadosu jeszcze przed odzyskaniem przez Barbados niepodległości w dniu 30 listopada 1966 roku.

Zgodnie z art. 6 ust. 1, Rząd Barbadosu wyznaczył następujące organa, które będą właściwe w zakresie wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1:

*"Solicitor-General
Deputy Solicitor General
Registrar of the Supreme Court
Registrar of Corporate Affairs
Permanent Secretary in the Ministry responsible for Foreign Affairs
Chief of Protocol"*

BELIZE

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"the Registrar General".

REPUBLIKA BOTSWANY

Dnia 16 września 1968 roku Botswana oświadczyła, iż uznaje się za związaną Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

„a) Osoby które tymczasowo pełnią obowiązki:

- (i) Permanent Secretary,*
- (ii) Registrar of High Court,*
- (iii) District Commissioner,*

b) Każda osoba wyznaczona lub upoważniona do przewodniczenia niższemu sądowi pierwszej instancji; oraz

c) Każda inna osoba powołana przez Prezydenta w drodze ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym”.

BRUNEI

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"Chief Registrar, Deputy Chief Registrar and Registrars of the Supreme Court of Brunei Darussalam;

Chief Magistrate, Magistrates and Registrars of subordinate Courts of Brunei Darussalam."

DOMINIKA

Dnia 22 października 2002 roku Wspólnota Dominiki oświadczyła, iż uznaje się za związaną Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 3 ust. 1:

"The Attorney General, the Solicitor General, the Registrar and the Deputy Registrar, ROSEAU Commonwealth of Dominica"

FIDŻI

Dnia 29 marca 1971 roku Republika Wysp Fidżi oświadczyła, iż uznaje się za związaną Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"The Chief Registrar of the Supreme Court of Fiji".

GRENADA

Dnia 17 lipca 2001 roku Grenada oświadczyła, iż uznaje się za związaną Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

The Ministry of Foreign Affairs and International Trade

The Permanent Secretary and the Senior Administrative Officer

Ministerial Complex

Botanical Gardens

St. Georges

Grenada W.I.

tel.: 440-2640/2712/2255

fax: 440-4184

e-mail: faffgnd@caribsurf.com

REPUBLIKA KAZACHSTANU

Notą dyplomatyczną z dnia 19 września 2001 roku, Republika Kazachstanu poinformowała depozytariusza o następujących kwestiach:

„(...) oraz ma zaszczyt zakomunikować, że wyznaczone zostały nowe organa właściwe w zakresie wydawania *apostille* zgodnie z Dekretem Rządu Republiki Kazachstanu nr 545 z dnia 24.04.01:

The Ministry of Justice of the Republic of Kazakhstan – dla dokumentów urzędowych wystawianych przez organa sądowe i inne organa państwowe, w tym kancelarie notarialne;

The Ministry of Education and Science of the Republic of Kazakhstan – dla dokumentów urzędowych wystawianych przez placówki edukacyjne i naukowe Republiki;

The Ministry of Internal Affairs of the Republic of Kazakhstan – dla dokumentów urzędowych wystawianych przez strukturalne podjednostki Policji Migracyjnej;

The Committee on administration of the archives and documentation to the Ministry of Culture, Information and Public Consent of the Republic of Kazakhstan – dla zaświadczeń z archiwów i kopii dokumentów archiwalnych sporządzonych przez państwowe archiwa Republiki Kazachstanu;

The Committee for forensic (legal) administration to the Supreme Court (podlega koordynacji) – dla dokumentów urzędowych wystawianych przez organa wprowadzające w życie i egzekwujące prawo;

The Ministry on State Income of the Republic of Kazakhstan – dla dokumentów urzędowych wystawianych przez strukturalne i terytorialne jednostki podległe „*The Ministry on State Income of the Republic of Kazakhstan*”;

The General Office of Public Prosecutors of the Republic of Kazakhstan (podlega koordynacji) – dla dokumentów urzędowych wystawianych przez organa prokuratury, wydziały dochodzeniowe i śledcze;

The Ministry of Defence of the Republic of Kazakhstan – dla zaświadczeń z archiwów i kopii dokumentów archiwalnych sporządzonych przez specjalne archiwa państwowe „*The Ministry of Defence of the Republic of Kazakhstan*”;

The Committee for National Security of the Republic of Kazakhstan (podlega koordynacji) – dla zaświadczeń z archiwów i kopii dokumentów archiwalnych sporządzonych przez specjalne archiwa „*The Committee for National Security of the Republic of Kazakhstan*”.

Wyznaczone organa są upoważnione do delegowania swoich uprawnień w zakresie wydawania *apostille* swoim jednostkom terytorialnym.

Załącznik: Konwencja Haska z dnia 05.10.1961 znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych przewiduje *apostille* o wymiarach 9 x 9 cm.

Wskazane jest posiadanie stempla *apostille* o wymiarach 13 x 13 cm.

Treść danego tekstu może zostać powiększona w celu lepszego jej przedstawienia i ułatwienia odczytania. Nie zezwala się na dokonywanie zmian (tłumaczenie) w języku dokumentu, tekście i kolejności, w jakiej jest umieszczony na stemplu.

Stempel można wypełniać tylko w języku obowiązującym w Republice Kazachstanu”.

REPUBLIKA KOLUMBII

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 3 ust. 1:

*Ministerio de Relaciones Exteriores
Area de Legalizaciones
Dirección: Transversal 17 A No. 98-55
BOGOTÁ, D.C.
tel.: +57 (1) 525 1860 / 62
fax: +57 (1) 522 3538
e-mail: lgcoord@minrelext.gov.co*

KRÓLESTWO LESOTHO

Dnia 24 kwietnia 1972 roku Lesotho oświadczyło, iż uznaje się za związane Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

- a) *the Attorney-General;*
- b) *the Permanent Secretary of a Ministry or Department;*
- c) *the Registrar of the High Court;*
- d) *a Resident Magistrate;*
- e) *a Magistrate of the First Class;*
- f) każda inna osoba wyznaczona przez Ministra, pod warunkiem opublikowania informacji o jej wyznaczeniu w Dzienniku Urzędowym.

REPUBLIKA LIBERII

W ciągu sześciomiesięcznego okresu, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i który wygasa z dniem 10 grudnia 1995 roku, *Belgia, Niemcy i Stany Zjednoczone Ameryki* zgłosiły *sprzeciw* wobec przystąpienia Liberii.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

*"the Minister of Foreign Affairs, Deputies and Assistant Ministers;
the Minister of Justice, the Deputies and Assistant Ministers;
the Clerk and Deputy Clerk(s) of the Supreme and Circuit Court(s);
the Registrars and Deputy Registrars of Corporations; and
the Commissioner and Deputy Commissioners of Maritime Affairs or Special Agents thereof".*

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"Der Regierungskanslei der fürstlichen Regierung" w Vaduz.

REPUBLIKA MALAWI

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

- "(a) the Attorney General or the Solicitor General;*
- (b) the Permanent Secretary of a Government Ministry;*
- (c) the Registrar of the High Court;*
- (d) the Registrar General;*
- (e) a Government Agent;*
- (f) a notary public;*
- (g) a Resident Magistrate".*

REPUBLIKA MAURITIUSA

Dnia 20 grudnia 1968 roku Mauritius oświadczył, iż uznaje się za związanego Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"Master and Registrar of the Supreme Court of Mauritius".

Notą dyplomatyczną z dnia 17 września 1973 roku Rząd Mauritiusa poinformował Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niderlandów, że organem właściwym w zakresie wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1 jest obecnie:

"The Permanent Secretary", lub w razie jego nieobecności, "a Principal Assistant Secretary, of the Prime Minister's Office".

REPUBLIKA NAMIBII

Wyznaczenie organów właściwych zgodnie z art. 6:

- (a) Any magistrate, including a regional magistrate and an additional magistrate;*
- (b) the Registrar of the High Court;*
- (c) the Permanent Secretary and the Deputy Permanent Secretary: Ministry of Justice and Office of the Attorney General.*

NIUE

Notą dyplomatyczną z dnia 22 czerwca 1999 roku Rząd Niue poinformował depozytariusza, że zgodnie z art. 6 ust. 1 Konwencji wyznaczonymi organami są:

- (a) the Attorney General*
- (b) the Financial Secretary*
- (c) Crown Counsel*
- (d) the Registrar International Business Companies*
- (e) Deputy Registrar International Business Companies*
- (f) the Registrar, High Court of Niue*
- (g) Secretary to Government*

SAINT KITTS I NEVIS

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

Dla Saint Kitts i Nevis lub Wyspy Saint Kitts właściwym organem jest *“the Attorney General, the Solicitor General, the Chief Secretary in the Office of the Prime Minister, the Permanent Secretary in the Ministry of Foreign Affairs, or the Registrar of the Supreme Court”*, a dla Wyspy Nevis właściwym organem jest *“the Chief Secretary in the Office of the Premier, the Legal Adviser in the Legal Department or the Deputy Registrar of the Supreme Court”*.

SAINT LUCIA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

The Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs and International Trade
The Deputy Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs and International Trade
The Permanent Secretary, Ministry of Finance
The Deputy Permanent Secretary, Ministry of Finance
The Registrar of Companies and Intellectual Property
The Registrar of the Supreme Court
The Solicitor General

SAINT VINCENT I GRENADYNY

Dnia 2 maja 2002 roku państwo Saint Vincent i Grenadyny oświadczyło, iż uznaje się za związane Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

The Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs
The Registrar, High Court

REPUBLIKA SALWADORU

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Salwadoru poinformowało depozytariusza, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych jest jedynym właściwym organem w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 Konwencji.

SAMOA

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Konwencji, Niezależne Państwo Samoa wyznacza jako organ właściwy:

The Secretary for Foreign Affairs
Ministry of Foreign Affairs
P.O. Box L1861
APIA
Samoa

tél.: (685) 63333
fax: (685) 21504

SAN MARINO

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

„Minister Spraw Zagranicznych (*il Segretario di Stato per gli Affari Esteri della Repubblica di San Marino*) lub osoba delegowana i oficjalnie upoważniona przez niego do podpisywania i uwierzytelniania instrumentów prawnych i dokumentów wydanych przez Departament Spraw Zagranicznych i inne organy urzędowe Republiki”.

REPUBLIKA SESZELI

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1:

- 1) Minister odpowiedzialny za Sprawy Zagraniczne lub inna osoba powołana i oficjalnie upoważniona przez niego;
- 2) *the Attorney General*, lub inna osoba powołana i oficjalnie przez niego upoważniona;
- 3) *the Secretary to the Cabinet*;
- 4) *the Registrar of the Supreme Court*.

KRÓLESTWO SUAZI

Dnia 3 lipca 1978 roku Suazi oświadczyło, iż uznaje się za związane Konwencją.

Notą dyplomatyczną z dnia 3 lutego 1998 roku Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Handlu Królestwa Suazi poinformowało depozytariusza, że zgodnie z art. 6 ust. 2 Konwencji, *the Principal Secretary's Office in the Ministry of Foreign Affairs and Trade* jest jedynym właściwym podmiotem w zakresie wydawania *apostille* w Suazi.

TONGA

Dnia 28 października 1971 roku państwo Tonga oświadczyło, iż uznaje się za związane Konwencją.

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

"The Secretary to Government, Prime Minister's Office, Nuku'alofa".

TRYNIDAD I TOBAGO

Notą dyplomatyczną z 27 lipca 2000 roku Republika Trynidadu i Tobago zakomunikowała depozytariuszowi, co następuje:

„*the Registrar General* (w Port-of-Spain) został wyznaczony jako organ właściwy w zakresie wydawania *apostille*, o której mowa w Konwencji (...)”.

Notą dyplomatyczną z dnia 9 marca 2001 roku Republika Trynidadu i Tobago zakomunikowała depozytariuszowi, co następuje:

„(...) w formie uzupełnienia noty (...) informującej o tym, iż *the Registrar General* został wyznaczony jako organ właściwy w zakresie wydawania *apostille*, o której mowa w Konwencji, następujące podmioty również zostają wyznaczone jako organa właściwe w zakresie wydawania zaświadczeń poświadczających autentyczność dokumentów, zgodnie z art. 3 Konwencji: *the Permanent Secretary, Ministry of Education and the Chief of Protocol, Ministry of Enterprise Development, Foreign Affairs and Tourism*. Każdy organ właściwy może delegować swoją funkcję zastępcy lub zastępcom zależnie od okoliczności”.

WYSPY MARSHALLA

Wyznaczenie organów właściwych w zakresie wydawania zaświadczenia zgodnie z art. 6 ust. 1:

- "(a) *the Attorney General or the Solicitor General*;
- (b) *the Permanent Secretary of a Government Ministry*;
- (c) *the Registrar of the High Court*;
- (d) *the Registrar General*;
- (e) *a Government Agent*;
- (f) *a notary public*;
- (g) *a Resident Magistrate*".

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

**Oświadczenie,
które zostanie złożone w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
do Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych,
podpisanej w Hadze dnia 5 października 1961 r.**

Stosownie do artykułu 6 ustęp 1 Konwencji Rzeczpospolita Polska wyznacza Ministerstwo Spraw Zagranicznych jako władzę właściwą do wydawania poświadczenia, o którym mowa w artykule 3 ustęp 1 Konwencji, w odniesieniu do wszelkich dokumentów urzędowych.

**Declaration
to be submitted on behalf of the Republic of Poland
to the Convention Abolishing the Requirement of Legalization for Foreign Public Documents,
concluded in Hague on October 5, 1961**

Pursuant to the Article 6, paragraph 1 of the Convention, the Republic of Poland designates the Ministry of Foreign Affairs as the competent authority to issue the certificate referred to in Article 3, paragraph 1 of the Convention in respect of all public documents.

Za zgodność tłumaczenia:

CONVENTION SUPPRIMANT
L'EXIGENCE DE LA LÉGALISATION
DES ACTES PUBLICS ÉTRANGERS

Les États signataires de la présente Convention,
Désirant supprimer l'exigence de la légalisation diplomatique ou consulaire des actes publics étrangers,
Ont résolu de conclure une Convention à cet effet et sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

La présente Convention s'applique aux actes publics qui ont été établis sur le territoire d'un État contractant et qui doivent être produits sur le territoire d'un autre État contractant.

Sont considérés comme actes publics, au sens de la présente Convention:

- a) les documents qui émanent d'une autorité ou d'un fonctionnaire relevant d'une juridiction de l'État, y compris ceux qui émanent du ministère public, d'un greffier ou d'un huissier de justice;
- b) les documents administratifs;
- c) les actes notariés;
- d) les déclarations officielles telles que mentions d'enregistrement, visas pour date certaine et certifications de signature, apposées sur un acte sous seing privé.

Toutefois la présente Convention ne s'applique pas:

- a) aux documents établis par des agents diplomatiques ou consulaires;
- b) aux documents administratifs ayant trait directement à une opération commerciale ou douanière.

Article 2

Chacun des États contractants dispense de légalisation les actes auxquels s'applique la présente Convention et qui doivent être produits sur son territoire. La légalisation au sens de la présente Convention ne recouvre que la formalité par laquelle les agents diplomatiques ou consulaires du pays sur le territoire duquel l'acte doit être produit attestent la véracité de la signature, la qualité en laquelle le signataire de l'acte a agi et, le cas échéant, l'identité du sceau ou timbre dont cet acte est revêtu.

Article 3

La seule formalité qui puisse être exigée pour attester la véracité de la signature, la qualité en laquelle le signataire de l'acte a agi et, le cas échéant, l'identité du sceau ou timbre dont cet acte est revêtu, est l'apposition de l'apostille définie à l'article 4, délivrée par l'autorité compétente de l'État d'où émane le document.

Toutefois la formalité mentionnée à l'alinéa précédent ne peut être exigée lorsque soit les lois, règlements ou usages en vigueur dans l'État où l'acte est produit, soit une entente entre deux ou plusieurs États contractants l'écartent, la simplifient ou dispensent l'acte de légalisation.

CONVENTION ABOLISHING
THE REQUIREMENT OF LEGALISATION
FOR FOREIGN PUBLIC DOCUMENTS

The States signatory to the present Convention,
Desiring to abolish the requirement of diplomatic or consular legalisation for foreign public documents,
Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

Article 1

The present Convention shall apply to public documents which have been executed in the territory of one contracting State and which have to be produced in the territory of another contracting State.

For the purposes of the present Convention, the following are deemed to be public documents:

- a) documents emanating from an authority or an official connected with the courts or tribunals of the State, including those emanating from a public prosecutor, a clerk of a court or a process server ("huissier de justice");
- b) administrative documents;
- c) notarial acts;
- d) official certificates which are placed on documents signed by persons in their private capacity, such as official certificates recording the registration of a document or the fact that it was in existence on a certain date and official and notarial authentications of signatures.

However, the present Convention shall not apply:

- a) to documents executed by diplomatic or consular agents;
- b) to administrative documents dealing directly with commercial or customs operations.

Article 2

Each contracting State shall exempt from legalisation documents to which the present Convention applies and which have to be produced in its territory. For the purposes of the present Convention, legalisation means only the formality by which the diplomatic or consular agents of the country in which the document has to be produced certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which it bears.

Article 3

The only formality that may be required in order to certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which it bears, is the addition of the certificate described in Article 4, issued by the competent authority of the State from which the document emanates.

However, the formality mentioned in the preceding paragraph cannot be required when either the laws, regulations, or practice in force in the State where the document is produced or an agreement between two or more contracting States have abolished or simplified it or exempt the document itself from legalisation.

Article 4

L'apostille prévue à l'article 3, alinéa premier, est apposée sur l'acte lui-même ou sur une allonge; elle doit être conforme au modèle annexé à la présente Convention.

Toutefois elle peut être rédigée dans la langue officielle de l'autorité qui la délivre. Les mentions qui y figurent peuvent également être données dans une deuxième langue. Le titre „Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)“ devra être mentionné en langue française.

Article 5

L'apostille est délivrée à la requête du signataire ou de tout porteur de l'acte.

Dûment remplie, elle atteste la véracité de la signature, la qualité en laquelle le signataire de l'acte a agi et, le cas échéant, l'identité du sceau ou timbre dont cet acte est revêtu.

La signature, le sceau ou timbre qui figurent sur l'apostille sont dispensés de toute attestation.

Article 6

Chaque Etat contractant désignera les autorités prises en qualité, auxquelles est attribuée compétence pour délivrer l'apostille prévue à l'article 3, alinéa premier.

Il notifiera cette désignation au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion ou de sa déclaration d'extension. Il lui notifiera aussi toute modification dans la désignation de ces autorités.

Article 7

Chacune des autorités désignées conformément à l'article 6 doit tenir un registre ou fichier dans lequel elle prend note des apostilles délivrées en indiquant:

- a) le numéro d'ordre et la date de l'apostille,
- b) le nom du signataire de l'acte public et la qualité en laquelle il a agi, ou, pour les actes non signés, l'indication de l'autorité qui a apposé le sceau ou timbre.

A la demande de tout intéressé l'autorité qui a délivré l'apostille est tenue de vérifier si les inscriptions portées sur l'apostille correspondent à celles du registre ou du fichier.

Article 8

Lorsqu'il existe entre deux ou plusieurs Etats contractants un traité, une convention ou un accord, contenant des dispositions qui soumettent l'attestation de la signature, du sceau ou timbre à certaines formalités, la présente Convention n'y déroge que si lesdites formalités sont plus rigoureuses que celle prévue aux articles 3 et 4.

Article 9

Chaque Etat contractant prendra les mesures nécessaires pour éviter que ses agents diplomatiques ou consulaires ne procèdent à des légalisations dans les cas où la présente Convention en prescrit la dispense.

Article 10

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats représentés à la Neuvième session de la Conférence de La Haye de droit international privé, ainsi qu'à celle de l'Irlande, de l'Islande, du Liechtenstein et de la Turquie.

Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Article 4

The certificate referred to in the first paragraph of Article 3 shall be placed on the document itself or on an "allonge"; it shall be in the form of the model annexed to the present Convention.

It may, however, be drawn up in the official language of the authority which issues it. The standard terms appearing therein may be in a second language also. The title "Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)" shall be in the French language.

Article 5

The certificate shall be issued at the request of the person who has signed the document or of any bearer.

When properly filled in, it will certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which the document bears.

The signature, seal and stamp on the certificate are exempt from all certification.

Article 6

Each contracting State shall designate by reference to their official function, the authorities who are competent to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3.

It shall give notice of such designation to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at the time it deposits its instrument of ratification or of accession or its declaration of extension. It shall also give notice of any change in the designated authorities.

Article 7

Each of the authorities designated in accordance with Article 6 shall keep a register or card index in which it shall record the certificates issued, specifying:

- a) the number and date of the certificate,
- b) the name of the person signing the public document and the capacity in which he has acted, or in the case of unsigned documents, the name of the authority which has affixed the seal or stamp.

At the request of any interested person, the authority which has issued the certificate shall verify whether the particulars in the certificate correspond with those in the register or card index.

Article 8

When a treaty, convention or agreement between two or more contracting States contains provisions which subject the certification of a signature, seal or stamp to certain formalities, the present Convention will only override such provisions if those formalities are more rigorous than the formality referred to in Articles 3 and 4.

Article 9

Each contracting State shall take the necessary steps to prevent the performance of legalisations by its diplomatic or consular agents in cases where the present Convention provides for exemption.

Article 10

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law and Iceland, Ireland, Liechtenstein and Turkey.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 11

La présente Convention entrera en vigueur le soixantième jour après le dépôt du troisième instrument de ratification prévu par l'article 10, alinéa 2.

La Convention entrera en vigueur, pour chaque Etat ignataire ratifiant postérieurement, le soixantième jour après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 12

Tout Etat non visé par l'article 10 pourra adhérer à la présente Convention après son entrée en vigueur en vertu de l'article 11, alinéa premier. L'instrument d'adhésion sera déposé auprès du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

L'adhésion n'aura d'effet que dans les rapports entre Etat adhérent et les Etats contractants qui n'auront pas élevé d'objection à son encontre dans les six mois après la réception de la notification prévue à l'article 5, litt. d). Une telle objection sera notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

La Convention entrera en vigueur, entre l'Etat adhérent et les Etats n'ayant pas élevé d'objection contre l'adhésion, le soixantième jour après l'expiration du délai de six mois mentionné à l'alinéa précédent.

Article 13

Tout Etat, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, pourra déclarer que la présente Convention s'étendra à l'ensemble des territoires qu'il représente sur le plan international, ou à l'un ou plusieurs d'entre eux. Cette déclaration aura effet au moment de l'entrée en vigueur de la Convention pour ledit Etat.

Par la suite, toute extension de cette nature sera notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Lorsque la déclaration d'extension sera faite par un Etat ayant signé et ratifié la Convention, celle-ci entrera en vigueur pour les territoires visés conformément aux dispositions de l'article 11. Lorsque la déclaration d'extension sera faite par un Etat ayant adhéré à la Convention, celle-ci entrera en vigueur pour les territoires visés conformément aux dispositions de l'article 12.

Article 14

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur conformément à l'article 11, alinéa premier, même pour les Etats qui l'auront ratifiée ou y auront adhéré postérieurement.

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation sera, au moins six mois avant l'expiration du délai de cinq ans, notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Elle pourra se limiter à certains des territoires auxquels s'applique la Convention.

La dénonciation n'aura d'effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. La Convention restera en vigueur pour les autres Etats contractants.

Article 15

Le Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas notifiera aux Etats visés à l'article 10, ainsi qu'aux Etats qui auront adhéré conformément aux dispositions de l'article 12:

- a) les notifications visées à l'article 6, alinéa 2;
- b) les signatures et ratifications visées à l'article 10;
- c) la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur conformément aux dispositions de l'article 11, alinéa premier;
- d) les adhésions et objections visées à l'article 12 et la date à laquelle les adhésions auront effet;

Article 11

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 10.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 12

Any State not referred to in Article 10 may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 11. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph d) of Article 15. Any such objection shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force as between the acceding State and the States which have raised no objection to its accession on the sixtieth day after the expiry of the period of six months mentioned in the preceding paragraph.

Article 13

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

When the declaration of extension is made by a State which has signed and ratified, the Convention shall enter into force for the territories concerned in accordance with Article 11. When the declaration of extension is made by a State which has acceded, the Convention shall enter into force for the territories concerned in accordance with Article 12.

Article 14

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 11, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, the Convention shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation will only have effect as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other contracting States.

Article 15

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 10, and to the States which have acceded in accordance with Article 12, of the following:

- a) the notifications referred to in the second paragraph of Article 6;
- b) the signatures and ratifications referred to in Article 10;
- c) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 11;
- d) the accessions and objections referred to in Article 12 and the date on which such accessions take effect;

- e) les extensions visées à l'article 13 et la date à laquelle elles auront effet;
f) les dénonciations visées à l'article 14, alinéa 3.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 5 octobre 1961, en français et en anglais, le texte français faisant foi en cas de divergence entre les textes, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie certifiée conforme sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des Etats représentés à la Neuvième session de la Conférence de La Haye de droit international privé, ainsi qu'à l'Irlande, à l'Islande, au Liechtenstein et à la Turquie.

Pour la République Fédérale d'Allemagne,
For the Federal Republic of Germany,

(s.) Dr. J. LÖNS

Pour l'Autriche,
For Austria,

(s.) Dr. GEORG AFUHS

Pour la Belgique,
For Belgium,

(s.) W. VAN CAUWENBERG
10 Maart 1970

Pour le Danemark,
For Denmark,

Pour l'Espagne,
For Spain,

(s.) R. SEDO
21 Octobre 1976

Pour la Finlande,
For Finland,

(s.) H. v. KNORRING
1e 13 mars 1962

Pour la France,
For France,

le 9 octobre 1961
(s.) ETIENNE COYDAN

Pour la Grèce,
For Greece,

(s.) P. A. VERYKIOS

Pour l'Irlande,
For Ireland,

(s.) JOHN SWIFT
29 October 1996

Pour l'Islande,
For Iceland,

Pour l'Italie,
For Italy,

(s.) R. GIUSTINIANI
15 décembre 1961

e) the extensions referred to in Article 13 and the date on which they take effect;

f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 14.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague the 5th October 1961, in French and in English, the French text prevailing in case of divergence between the two texts, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law and also to Iceland, Ireland, Liechtenstein and Turkey.

Pour le Japon,
For Japan,

(s.) MASATO FUJISAKI
12 March 1970

Pour le Liechtenstein,
For Liechtenstein,

(s.) E. DE HALLER
18.IV.62

Pour le Luxembourg,
For Luxembourg,

(s.) J. KREMER

Pour la Norvège,
For Norway,

(s.) JON RAMBERG
30 May, 1983

Pour les Pays-Bas,
For the Netherlands,

(s.) H. R. VAN HOUTEN
30-11-62

Pour le Portugal,
For Portugal,

(s.) CARLOS DE LIZ BRANQUINHO
20-8-65

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord,
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland,

(s.) A. N. NOBLE
19th Oct. 1961

Pour la Suède,
For Sweden,

(s.) LENNART ALVIN
1999-03-02

Pour la Suisse,
For Switzerland,

(s.) M. SCHERLER

Pour la Turquie,
For Turkey,

(s.) F. KEPENEK
8-5-1962

Pour la Yougoslavie,
For Yugoslavia,

(s.) RADE LUKIC
(pour réserve de ratification)

ANNEXE A LA CONVENTION

Modèle d'apostille

L'apostille aura la forme d'un carré de 9 centimètres de côté au minimum

APOSTILLE
(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Pays:

Le présent acte public

2. a été signé par

3. agissant en qualité de

4. est revêtu du sceau/timbre de

Attesté

5. à 6. le

7. par

8. sous N°

9. Sceau/timbre: 10. Signature:

ANNEX TO THE CONVENTION

Model of certificate

The certificate will be in the form of a square with sides at least 9 centimetres long

APOSTILLE
(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Country:

This public document

2. has been signed by

3. acting in the capacity of

4. bears the seal/stamp of

Certified

5. at 6. the

7. by

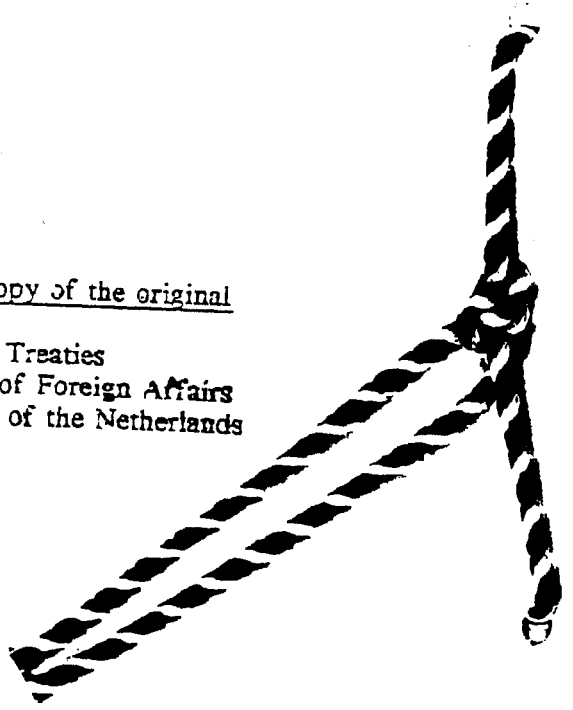
8. N°

9. Seal/stamp: 10. Signature:

Copie certifiée conforme à l'original
pour
Le Directeur des Traités
du Ministère des Affaires Étrangères
du Royaume des Pays-Bas

Maen

Certified true copy of the original
for
The Director of Treaties
of the Ministry of Foreign Affairs
of the Kingdom of the Netherlands

**DECLARATIONS, EXTENSIONS, OBJECTIONS TO THE CONVENTION
ABOLISHING THE REQUIREMENT OF LEGALISATION FOR FOREIGN PUBLIC
DOCUMENTS, CONCLUDED AT HAGUE ON 5 OCTOBER 1961**

ALBANIA

In accordance with Article 3, paragraph 1, of the Convention, the Consular Department of the Ministry of Foreign Affairs will be the competent authority to issue the certificate.

ARGENTINA

Under the following declaration:

"La República Argentina rechaza la extensión de la aplicación de la Convención Suprimiendo la Exigencia de Legalización de los Documentos Públicos Extranjeros, adoptada en La Haya el 5 de octubre de 1961 a las islas Malvinas, Georgias del Sur y Sandwich del Sur que fue notificada por el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte al Ministerio de Asuntos Extranjeros del Reino de los Países Bajos el 24 de febrero de 1965, y reafirma sus derechos de soberanía sobre las islas Malvinas, Georgias del Sur y Sandwich del Sur, que forman parte integrante de su territorio nacional.

La Asamblea General de las Naciones Unidas ha adoptado las resoluciones 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21 y 41/40 en las que se reconoce la existencia de una disputa de soberanía referida a la cuestión de las islas Malvinas y se urge a la República Argentina y al Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte a mantener las negociaciones a fin de encontrar lo antes posible, una solución pacífica y definitiva de la disputa, con la interposición de los buenos oficios del Secretario General de las Naciones Unidas, quien deberá informar a la Asamblea General acerca de los progresos realizados.

La República Argentina rechaza, asimismo, la extensión de la Convención al llamado "Territorio Antártico Británico", formulada en la misma fecha, a la par que reafirma los derechos de la República al Sector Antártico Argentino, incluyendo los relativos a su soberanía o jurisdicción marítima correspondiente. Recuerda, además, las salvaguardias sobre reclamaciones de soberanía territorial en la Antártida previstas en el artículo IV del Tratado Antártico, suscripto en Washington el 1° de diciembre de 1959, del cual son Partes la República Argentina y el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte".

Referring to the above declaration, the Government of the Kingdom of Great Britain and Northern Ireland communicated the following on 27 August 1987:

"The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland cannot accept the declaration made by the Argentine Republic as regards the Falkland Islands and South Georgia and the South Sandwich Islands. The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have no doubt as to United Kingdom sovereignty over the Falkland Islands and South Georgia and the South Sandwich Islands and, accordingly, their right to extend the application of the Convention to the Falkland Islands and South Georgia and the South Sandwich Islands.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland also cannot accept the declaration made by the Argentine Republic as regards the British Antarctic Territory. The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have no doubt as to the sovereignty of the United Kingdom over the British Antarctic Territory and, accordingly, their right to extend the application of the Convention to the British Antarctic Territory. The Government of the United Kingdom

draw attention to Article IV of the Antarctic Treaty, to which the Governments of the United Kingdom and Argentina are parties. Article IV freezes claims to Antarctic territory South of 60 degrees South latitude."

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto, Reconquista 1088, 1003 Buenos Aires".

AUSTRALIA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1, and declaration:

"– pursuant to the second paragraph of Article 6, the Secretary to the Department of Foreign Affairs and Trade of the Commonwealth of Australia will be its competent authority for the purpose of that Article; and
– pursuant to Article 13, the Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible."

AUSTRIA

Designation of the competent authorities to issue the certificates in accordance with Article 6, paragraph 1:

"1. das Bundesministerium für Auswärtige Angelegenheiten hinsichtlich aller Urkunden, die
a) vom Bundespräsidenten oder von der Präsidentschatskanzlei,
b) vom Präsidenten des Nationalrates, vom Vorsitzenden des Bundesrates oder von der Parlamentdirektion,
c) von der Bundesregierung,
d) von einem Bundesministerium,
e) vom Verfassungsgerichtshof oder vom Verwaltungsgerichtshof,
f) vom Obersten Gerichtshof, vom Kartellobergericht beim Obersten Gerichtshof, von der Kartellobergericht beim Obersten Gerichtshof oder von der Obersten Rückgabekommission beim Obersten Gerichtshof oder
g) vom Rechnungshof ausgestellt worden sind;
2. Die Präsidenten der mit Zivilrechtssachen befassten Gerichtshöfe erster Instanz oder ihre zur Ausstellung der Unterzeichnungsbestätigung (Apostille) bestimmten Stellvertreter, mit Ausnahme des Handelsgerichtes Wien und des Jugendgerichtshofes Wien, hinsichtlich aller Urkunden, die von einem anderen Gericht als den in Ziffer 1 lit. *e* und *f* genannten, von einer staatsanwaltschaftlichen Behörde, von einem Notar, von einer Notariatskammer oder von einer Rechtsanwaltskammer – insoweit diese Kammern dabei in Vollziehung behördlicher Aufgaben des Bundes tätig werden – im Sprengel des betreffenden Gerichtshofes ausgestellt worden sind;
3. hinsichtlich aller anderen Urkunden
a) die Landeshauptmänner, soweit es sich um Urkunden handelt, die in ihrem Bundesland in Vollziehung behördlicher Aufgaben des Bundes und
b) die Landesregierungen, soweit es sich um Urkunden handelt, die in ihrem Bundesland in Vollziehung behördlicher Aufgaben des Landes ausgestellt worden sind."

BELARUS

On 16 June 1992 the Republic of Belarus declared itself to be bound by the Convention, being one of the successor States of the USSR.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

On 8 February 1993, the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Belarus communicated to the depositary of the Convention the following:

... the Ministry would advise that in accordance with Article 6 of the Convention and in accordance with the Decree issued by the Government of the Republic of Belarus on 1 January 1993, official documents issued by government agencies of the Republic of Belarus for use in the territories of Contracting States of the Hague Convention, repealing the necessity of legalization of foreign official documents, are now authorized only by an apostille written on these documents. An apostille may be given by the Ministry of Justice on documents issued by judicial authorities and courts; by the Ministry of National Education on documents issued by relevant educational authorities; by the Committee for Archives and Administration on documents issued by relevant state archives; and by the Ministry of Foreign Affairs on all other documents.

BELGIUM

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"Ministère des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement".

BOSNIA AND HERZEGOVINA

One of the successor States to the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia which became a Party to the Convention on 24 January 1965. On 23 August 1993 the Republic of Bosnia and Herzegovina declared itself to be bound by the Convention.

No objection has been received from the Contracting States.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"the Ministry of Justice and Administration of the Republic of Bosnia and Herzegovina".

By Note dated 17 August 2000, the Ministry of Foreign Affairs of Bosnia and Herzegovina informed the depositary of the following:

"(...) the authorities designated by Bosnia and Herzegovina who are competent to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3 of the Convention Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents concluded at The Hague on 5th October 1961, are Municipal Courts in the Federation of Bosnia and Herzegovina and in the Republic of Srpska. These certificates shall be subject to certification by the Ministry of Civil Affairs and Communications of Bosnia and Herzegovina and the Ministry of Foreign Affairs of Bosnia and Herzegovina."

BULGARIA

The instrument of accession contains the following declaration:

"The Republic of Bulgaria declares that the following authorities are designated to issue the certificate referred to in paragraph 1 of Article 3 of the Convention: the Ministry of Justice - in respect of the documents of the courts and notaries - and the Ministry of Foreign Affairs - in respect of all other documents."

CHINA, Hong Kong Special Administrative Region only

The Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention, gave notice that on 16 June 1997, the Minister for Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands received a Note dated 11 June 1997 from the Ambassador of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland at The Hague and a Note dated 3 June 1997 from the Ambassador of the People's Republic of China at The Hague concerning Hong Kong.

The Note from the Ambassador of the United Kingdom reads as follows:

"Your Excellency,

I am instructed by Her Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs to refer to the Convention Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents done at The Hague on 5 October 1961 (hereinafter referred to as the Convention) which applies to Hong Kong at present.

I am also instructed to state that, in accordance with the Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People's Republic of China on the Question of Hong Kong signed on 19 December 1984, the Government of the United Kingdom will restore Hong Kong to the People's Republic of China with effect from 1 July 1997. The Government of the United Kingdom will continue to have international responsibility for Hong Kong until that date. Therefore, from that date the Government of the United Kingdom will cease to be responsible for the international rights and obligations arising from the application of the Convention to Hong Kong.

I should be grateful if the contents of this Note could be placed formally on record and brought to the attention of the other Parties to the Convention (...).

The Note from the Ambassador of the People's Republic of China reads as follows:

"Your Excellency,

In accordance with the Joint Declaration of the Government of the People's Republic of China and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland on the Question of Hong Kong signed on 19 December 1984 (hereinafter referred to as the 'Joint Declaration'), the People's Republic of China will resume the exercise of sovereignty over Hong Kong with effect from 1 July 1997. Hong Kong will, with effect from that date, become a Special Administrative Region of the People's Republic of China and will enjoy a high degree of autonomy, except in foreign and defence affairs which are the responsibilities of the Central People's Government of the People's Republic of China.

It is provided both in Section XI of Annex I to the Joint Declaration, 'Elaboration by the Government of the People's Republic of China of its Basic Policies Regarding Hong Kong', and Article 153 of the Basic Law of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China, which was adopted on 4 April 1990 by the National People's Congress of the People's Republic of China, that international agreements to

which the People's Republic of China is not a Party but which are implemented in Hong Kong may continue to be implemented in the Hong Kong Special Administrative Region. In accordance with the above provisions, I am instructed by the Minister of Foreign Affairs of the People's Republic of China to make the following notification:

The Convention Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents done at The Hague on 5 October 1961 (hereinafter referred to as the "Convention"), by which the Government of the Kingdom of the Netherlands is designated as the depositary, which applies to Hong Kong at present, will continue to apply to the Hong Kong Special Administrative Region with effect from 1 July 1997. The Government of the People's Republic of China also makes the following declaration:

In accordance with Article 6 of the Convention, it designates each of the following as the competent authorities in the Hong Kong Special Administrative Region to issue the certificates referred to in paragraph 1 of Article 3 of the Convention for the Hong Kong Special Administrative Region: the Administrative Secretary, the Registrar of the High Court, the Deputy Registrar of the High Court and the Assistant Registrar of the High Court.

Within the above ambit, responsibility for the international rights and obligations of a Party to the Convention will be assumed by the Government of the People's Republic of China.

It would be appreciated if the contents of this Note could be placed formally on record and brought to the attention of the other Parties to the Convention (...)

CHINA, Macau Special Administrative Region only

By letter dated 26 November 1999, the Ambassador of Portugal to the Netherlands informed the Minister of Foreign Affairs of the Netherlands of the following:

"Upon instructions from my Government and referring to the Convention abolishing the requirement of legalisation for foreign public documents concluded at The Hague on 5 October 1961 (hereinafter referred to as the Convention) which currently applies to Macau, I have the honour to inform Your Excellency of the following:

In accordance with the Joint Declaration of the Government of the Portuguese Republic and of the Government of the People's Republic of China on the question of Macau, signed in Beijing on 13 April 1987, the Government of the Portuguese Republic will remain internationally responsible for Macau until 19 December 1999, the People's Republic of China resuming from that date the exercise of sovereignty over Macau, with effect from 20 December 1999.

From 20 December 1999 the Portuguese Republic will cease to be responsible for the international rights and obligations arising from the application of the Convention in Macau (...)."

By letter of 10 December 1999, the Ambassador of the People's Republic to the Netherlands informed the Minister of Foreign Affairs of the Netherlands of the following:

"In accordance with the Joint Declaration of the Government of the People's Republic of China and the Government of the Republic of Portugal on the Question of Macau (hereinafter referred to as the Joint Declaration) signed on 13 April 1987, the Government of the People's Republic of China will resume the exercise of sovereignty over Macau with effect from 20 December 1999. Macau will from that date become a Special Administrative Region of the People's Republic of China and will enjoy a high degree of autonomy, except in foreign and defence affairs which are the responsibilities of the Central People's Government of the People's Republic of China.

It is provided both in Section VIII of Elaboration by the Government of the People's Republic of China of its Basic Policies Regarding Macau, which is annex I to the Joint Declaration, and Article 138 of the Basic Law of Macau Special Administrative Region of the People's Republic of China, which was adopted on 31 March 1993 by the National People's Congress of the People's Republic of China, that international agreements to which the Government of the People's Republic of China is not yet a Party but which are implemented in Macau may continue to be implemented in the Macau Special Administrative Region.

In accordance with the provisions mentioned above, I am instructed by the Minister of Foreign Affairs of the People's Republic of China to inform Your Excellency of the following:

The Convention abolishing the requirement of legalisation for foreign public documents, done at The Hague on 5 October 1961 (hereinafter referred to as the Convention), which applies to Macau at present, shall continue to apply to the Macau Special Administrative Region with effect from 20 December 1999. The Government of the People's Republic of China also wishes to make the following declaration:

In accordance with Article 6 of the Convention, it designates the Chief Executive, the Secretary for Administration and Justice, and the Director of Justice Affairs Department of the Macau Special Administrative Region as the authorities competent to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3 of the Convention in the Macau Special Administrative Region. Within the above ambit, the Government of the People's Republic of China will assume the responsibility for the international rights and obligations that place on a Party to the Convention (...).

CROATIA

One of the successor States to the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia which became a Party to the Convention on 24 January 1965. On 5 April 1993 the Republic of Croatia declared itself to be bound by the Convention.

No objection has been received from the Contracting States.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"Municipal courts or the Ministry of Justice and Administration of the Republic of Croatia".

CYPRUS

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Ministry of Justice of the Republic of Cyprus".

CZECH REPUBLIC

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

1. the Ministry of Justice, International Department (certificates issued by authorities of justice, including certificates issued or certified by notaries);
2. the Ministry of Foreign Affairs, Consular Department (documents issued by authorities of State Administration or by the other ones).

ESTONIA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

1. The Ministry of Foreign Affairs,
Legal Division,
Consular Department,
Islandi väljak 1,
15049 Tallinn,
phone +372 6317 440, fax +372 631 7454;
2. Estonian Ministry of Education,
Administrative Department,
Tõnismägi 11,
EE0100 Tallin,
phone +372 6 281 243, fax +372 6 281 390;
3. Administrative Department,
Munga 18,
EE 2400 Tartu,
phone +372 7 350 252, fax +372 7 350 250;
4. Monitoring Department,
Munga 18,
Tartu,
phone +372 7 350 231, fax +372 7 350 250;
5. Ministry of Justice,
Courts' Department,
Tartu mnt 85,
EE0100 Tallinn,
phone +372 612 7810, fax +372 612 7811;
6. Ministry of International Affairs,
General Administrative Department
, Legal Services office,
Lai 40,
EE0100 Tallinn,
phone +372 612 5199, fax +372 5198;
7. Ministry of Social Affairs,
Public Relations and Training Department,
Gonsiori 29,
EE0100 Tallinn,
phone +372 626 9875, fax +372 699 2209".

FINLAND

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

<p>Espoon maistraatti Magistraten i Esbo Itätuulentie 2 A P.B. 49 02101 ESPOO tel.: +358 (9) 5024-2760 fax: +358 (9) 5024-2721</p>	<p>Helsingin maistraatti Magistraten i Helsingfors Albertinkatu 25 P.B. 309 00181 HELSINKI tel.: +358 (9) 695-441 fax: +358 (9) 6954-4255</p>	<p>Hyvinkään maistraatti Urakankatu 1 P.B. 70 05901 HYVINKÄÄ tel.: +358 (205) 161-22 fax: +358 (205) 162-922</p>
<p>Lohjan maistraatti Magistraten i Lojo Postikatu 3 - P.B. 37 08101 LOHJA tel.: +358 (19) 360-4509 fax: +358 (19) 322-153</p>	<p>Porvoon maistraatti Magistraten i Borgå Piispankatu 34 06100 PORVOO tel.: +358 (19) 548-611 fax: +358 (19) 548-6575</p>	<p>Raseborgs magistrat Raaseporin maistraatti Formansallén 4 - P.B. 49 10601 EKENÄS tel.: +358 (19) 221-261 fax: +358 (19) 221-2620</p>
<p>Vantaan maistraatti Magistraten i Vanda Neilikkatie 8 P.B. 112 01301 VANTAA tel.: +358 (9) 836-2480 fax: +358 (9) 8362-4850</p>	<p>Porin maistraatti Isolinnankatu 28 PL 191 28101 PORI tel.: +358 (2) 622-7300 fax: +358 (2) 622-7307</p>	<p>Rauman maistraatti Aittakarinkatu 21 P.B. 30 26101 RAUMA tel.: +358 (2) 831-921 fax: +358 (2) 8319-5270</p>
<p>Salon maistraatti Magistraten i Salo Rummunlyöjänkatu 7 B P.B. 40 24101 SALO tel.: +358 (2) 775-151 fax: +358 (2) 775-1597</p>	<p>Turun maistraatti Magistraten i Åbo Aurakatu 8 P.B. 372 20101 TURKU tel.: +358 (2) 5110-100 fax: +358 (2) 5110-173</p>	<p>Magistraten i Åboland Turunmaan maistraatti Strandvägen 30 P.B. 16 21601 PARGAS tel.: +358 (2) 458-1800 fax: +358 (2) 458-1803</p>
<p>Vakka-Suomen maistraatti Välskärintie 2 P.B. 6 23501 UUSIKAUPUNKI tel.: +358 (2) 842-2330 fax: +358 (2) 842-2336</p>	<p>Länsstyrelsen på Åland, Magistratsavdelningen Torggatan 16 P.B. 29 22101 MARIEHAMN tel.: +358 (18) 6350 fax: +358 (18) 23-750</p>	<p>Hämeenlinnan maistraatti Birger Jaarlin katu 13 P.B. 64 13101 HÄMEENLINNA tel.: +358 (205) 16-121 fax: +358 (205) 162-183</p>
<p>Lahden maistraatti Salininkatu 3 15100 LAHTI tel.: +358 (3) 875-000 fax: +358 (3) 875-0060/0061</p>	<p>Tampereen maistraatti Verkatehtaankatu 14 A P.B. 682 33101 TAMPERE tel.: +358 (3) 253-9000 fax: +358 (3) 253-9015</p>	<p>Kotkan maistraatti Magistraten i Kotka Vuorikatu 5 C 3. krs 48100 KOTKA tel.: +358 (5) 219-9599 fax: +358 (5) 219-9593</p>

<p>Kouvolan maistraatti Kauppalankatu 14 P.B. 99 45101 KOUVOLA tel.: +358 (20) 516-121 fax: +358 (5) 375 1144</p>	<p>Lappeenrannan maistraatti Pormestarinkatu 1 A P.B. 149 53101 LAPPEENRANTA tel.: +358 (5) 626-5500 fax: +358 (5) 626-5570</p>	<p>Mikkelin maistraatti Raatihuoneenkatu 5 B P.B. 293 50101 MIKKELI tel.: +358 (15) 204-0778 fax: +358 (15) 204-0771</p>
<p>Savonlinnan maistraatti Olavinkatu 24 57130 SAVONLINNA tel.: +358 (15) 578-0280 fax: +358 (15) 578-0281</p>	<p>Kuopion maistraatti Käsityökatu 43 PL 1348 70101 KUOPIO tel.: +358 (17) 265-4300 fax: +358 (17) 265-4349</p>	<p>Ylä-Savon maistraatti Pohjolankatu 10 (2. krs) PL 115 74101 IISALMI tel.: +358 (17) 839-1393 fax: +358 (17) 839-1395</p>
<p>Joensuun maistraatti Kauppakatu 40 B P.B. 82 80101 JOENSUU tel.: +358 (13) 1411 fax: +358 (13) 141-2605</p>	<p>Pielisen-Karjalan maistraatti Onninpolku 1 P.B. 10 83901 JUUKA tel.: +358 (13) 474-7240 fax: +358 (13) 474-7213</p>	<p>Kokkolan maistraatti Magistraten i Karleby Torikatu 40 67100 KOKKOLA tel.: +358 (6) 827-9111 fax: +358 (6) 827-9711</p>
<p>Seinäjoen maistraatti Kalevankatu 17 P.B. 168 60101 SEINÄJOKI tel.: +358 (6) 420-1300 fax: +358 (6) 420-1326</p>	<p>Magistraten i Vasa Vaasan maistraatti Wolffskavägen 35 P.B. 208 65101 VASA tel.: +358 (205) 17-161 fax: +358 (6) 317-3603</p>	<p>Jyväskylän maistraatti Väinönkatu 10 P.B. 253 40101 JYVÄSKYLÄ tel.: +358 (14) 313-6511 fax: +358 (14) 313-6512</p>
<p>Jämsän maistraatti Keskuskatu 17 42100 JÄMSÄ tel.: +358 (14) 749-1261 fax: +358 (14) 749-1269</p>	<p>Saarijärven maistraatti Sivulantie 11 P.B. 47 43101 SAARIJÄRVI tel.: +358 (14) 417-230 fax: +358 (14) 417-236</p>	<p>Kajaanin maistraatti Kalliokatu 4 P.B. 221 87101 KAJAANI tel.: +358 (8) 61-631 fax: +358 (8) 616-3795</p>
<p>Oulun maistraatti Isokatu 4 P.B. 78 90101 OULU tel.: +358 (20) 517-8444 fax: +358 (20) 517-8466</p>	<p>Kemin maistraatti Valtakatu 28 94100 KEMI tel.: +358 (16) 294-330 fax: +358 (16) 294-332</p>	<p>Raahen maistraatti Rantakatu 58 A PL 16 92101 RAAHE tel.: +358 (8) 29-931 fax: +358 (8) 299-3280</p>

Rovaniemen maistraatti Rovakatu 8 P.B. 8183 96101 ROVANIEMI tel.: +358 (16) 329-4111 fax: +358 (16) 329-4999	Lapin maistraatti Valtion virastotalo 99100 KITTLÄ tel.: +358 (16) 651-2275 fax: +358 (16) 651-2270	
--	--	--

THE FORMER YUGOSLAV REPUBLIC OF MACEDONIA

One of the successor States to the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia which became a Party to the Convention on 24 January 1965. On 20 September 1993, The former Yugoslav Republic of Macedonia declared itself to be bound by the Convention.

No objection has been received from the Contracting States.

The Government of The former Yugoslav Republic of Macedonia has designated as the competent authority in accordance with Article 6, first paragraph: "the Ministry of Justice".

By Note dated 11 August 1997, the Embassy of The former Yugoslav Republic of Macedonia at The Hague informed the depositary that, in addition to the Ministry of Justice, all 27 First Instance Courts in the Republic of Macedonia are competent to issue the certificate referred to in Article 3.

FRANCE

On depositing their instrument of ratification the French Government declared that the Convention mentioned above applies to the entire territory of the French Republic.

Extension

France has declared in agreement with the Government of the United Kingdom to extend the application of the Convention to the Anglo-French Condominium of the New Hebrides on 17 December 1965. (The Convention entered into force for the *New Hebrides* on 15 February 1966.)

In Notes of 1 April 1970, the British Embassy and the French Embassy notified that the Government of the United Kingdom and the Government of the French Republic have reached an agreement whereby the extension of the Convention to the Anglo-French Condominium of the New Hebrides with effect from 15 February 1966, has been confirmed, and the competent authorities to issue the certificate designated. The New Hebrides achieved independence on 30 July 1980 and became the Republic of Vanuatu.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

– Departments in Europe and Overseas Departments (Guadeloupe, Guyana, Martinique and Réunion): "les Procureurs généraux près les cours d'appel";

Overseas Territories:

Comore Islands:	le Procureur de la République près le Tribunal supérieur d'appel de Moroni
French territory of the Affars and the Issas:	le Procureur de la République près le Tribunal supérieur d'appel de Djibouti
New Caledonia:	le Procureur général près la Cour d'appel de Nouméa
Wallis and Futuna:	le juge de la section du Tribunal de première instance de Nouméa, siégeant à Mata Utu
French Polynesia:	le Procureur de la République près le Tribunal supérieur d'appel de Papeete
St.Pierre and Miquelon:	le Président du Tribunal supérieur d'appel de St.Pierre

GERMANY (Federal Republic)

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

«1 Bund

a) Urkunden aller Bundesbehörden und gerichte (ausser den unter Buchstabe *b* erwähnten Urkunden)

Bundesverwaltungsamt in Köln

b) Urkunden des Bundespatentsgerichts und des Deutschen Patentamtes

Präsident des Deutschen Patentamtes

2 Länder

a) Urkunden der Justizverwaltungsbehörden, der ordentlichen Gerichte (Zivil- und Strafgerichte) und der Notare

Ministerium (Senator) für Justiz
Land-, (Amts-)gerichtspräsident

b) Urkunden aller Verwaltungsbehörden (ausser Justizverwaltungsbehörden)

Ministerium (Senator) für Inneres
Regierungspräsident (Präsident des Verwaltungsbezirks)

c) Urkunden der anderen als der ordentlichen Gerichte (vgl. Buchstabe *a*)

Ministerium (Senator) für Inneres
Regierungspräsident (Präsident des Verwaltungsbezirks)
Ministerium (Senator) für Justiz
Land- (Amts-)gerichtspräsident.»

On 22 November 1994, the Government of the Federal Republic of Germany gave notice to the depositary of the Convention of the following:

"With the reunification of Germany on 3 October 1990 the Hague Convention of 5 October 1961 applies to the entire territory of the Federal Republic of Germany.

In accordance with Article 3, first paragraph, of the Convention the issue of certificates in respect of public documents from the new federal *Länder* listed below:

- Brandenburg
- Mecklenburg-West Pomerania
- Saxony
- Saxony-Anhalt
- Thuringia

is the responsibility of the following *Land* authorities:

<i>a)</i> für Urkunden der Justizverwaltungsbehörden, der ordentlichen Gerichte (Zivil- und Strafgerichte) und der Notare	die Ministerien für Justiz sowie die Präsidenten der Landgerichte (Bezirksgerichte)
<i>b)</i> für Urkunden aller Verwaltungsbehörden (ausser Justizverwaltungsbehörden)	die Ministerien für Inneres sowie die Regierungspräsidenten (Bezirks-regierungen) und das Landesverwaltungsamt (Thüringen)
<i>c)</i> für Urkunden anderer Gerichte als der ordentlichen Gerichte (vgl. Buchstabe <i>a)</i>)	die Ministerien für Inneres, die Regierungspräsidenten (Bezirksregierungen), die Ministerien für Justiz sowie die Präsidenten der Landgerichte (Bezirksgerichte).»

GREECE

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

- (1) the department (*nómos*) which is the seat of the authority issuing the document in the case of administrative documents;
- (2) the court of the first instance in the district which is the seat of the authority issuing the document in the case of judicial documents.

HUNGARY

Under the following declaration:

"The Hungarian People's Republic declares that the provisions of Article 13 of the Convention Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents, done at The Hague on October 5, 1961, are contrary to resolution 1514/XV on the granting of independence to colonial countries and peoples, adopted by the General Assembly of the United Nations on December 14, 1960."

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Minister of Justice of the Hungarian People's Republic in respect of public documents and legalizations executed by judicial authorities and the Minister for Foreign Affairs of the

Hungarian People's Republic in respect of public documents and legalizations executed by other authorities."

IRELAND

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

the Department of Foreign Affairs in Dublin.

ISRAEL

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

- "1. The Ministry of Foreign Affairs of the State of Israel;
2. Registrars of Magistrates' Courts and Civil Servants appointed by the Minister of Justice under Notaries Law, 1976".

ITALY

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

- "1) pour les actes judiciaires, de l'état civil et notariés: le Procureur de la République auprès des Tribunaux dans la juridiction desquels les actes sont émanés;
- 2) pour tous les autres actes administratifs prévus par la Convention: les Préfets territorialement compétents, pour la Vallée d'Aoste le Président de la Région et pour les provinces de Trente et Bolzano le Commissaire du Gouvernement."

JAPAN

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Ministry of Foreign Affairs in Tokyo".

LATVIA

In accordance with Article 6, paragraph 1, Latvia has designated the following authority competent to issue the certificate referred to in Article 3, first paragraph:

"The Ministry of Foreign Affairs
Brivibas bvd 36
Riga LV-1395".

LITHUANIA

In accordance with Article 6, paragraph 1, of the Convention, Lithuania has designated as competent authority to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3:

the Consular Department of the Ministry of Foreign Affairs.

LUXEMBOURG

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Ministry of Foreign Affairs".

MALTA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Ministry of Commonwealth and Foreign Affairs".

MEXICO

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

Dirección General De Gobierno Bucareli No 99 Planta Baja 06600 Mexico, D.F. Tel. 535.31.12 ; 535.43.92 Fax 535.26.88
Dirección De Coordinación Política Con Los Poderes De La Union Abraham Gonzalez No 48 Planta Baja 06600 Mexico, D.F. Tel. 535.51.31 Fax 566.12.25
Subdirección De Formalización y Control Abraham Gonzalez No 48 Planta Baja 06600 Mexico, D.F. Tel. 535.53.84; 546.57.32 Fax 566.12.25

Secretaria De Gobernación
Directorio
Representaciones De La Subsecretaria De Gobierno

<p>Estado De Baja California Servicios Migratorios Línea Internacional Agustín Melgar No 1 Col. Centro, 21100 Mexicali, B.C. Tel. 91(65) 556665 Fax 529050</p>	<p>Estado De Baja California Sur Bravo No 406 Entre Aquiles Serdán y Guillermo Preto 23000 La Paz, B.C.S., Mexico Tel. 91(112) 32083 Fax 32280</p>
<p>Estado De Campeche Av. De Las Palmas S/N Junto Al Centro Bizantino Bartimeo 24020 Campeche, Camp., Tel.: 91(981) 53150; 53186 Fax 53149</p>	<p>Chiapas Libramineto Norte N/S a un Costado de esq. Pablo Guardado Chávez Tuxtla Gutiérrez, Chis. Tel.: 91(961) 43288 Fax: 899091</p>
<p>Chihuahua Doblado y 3a No 117 Despacho 2 y 3 Col. Centro 31000 Chihuahua, Chih. Tel.: 91(14) 167499 Fax 370149</p>	<p>Estado De Coahuila Victoria No 406-1, Zona Centro 25000 Saltillo, Coah. Tel.: 91(18) 175506 Fax 175334; 178951</p>
<p>Estado De Colima Gabino Barrera No 159-A Zona Centro 28000 Colima, Col. Tel.: 91(331) 45912 Fax: 45912</p>	<p>Estado De Durango Constitución No 210-1 Norte Altos Zona Centro 34000 Durango, Dgo., Tel.: 91(18) 17506 Fax 175334; 178951</p>
<p>Estado De Guanajuato Agora Del Baratillo Despacho 8 Zona Centro 36000 Guanajuato, Gto., Tel.: 91(473) 29446 Fax 29110; 29111</p>	<p>Estado De Guerrero Av. Ignacio Ramírez No 22-A Col. Centro 39000 Chilpancingo, Gro. Tel.: 91(74) 711772 Fax 721144</p>
<p>Calle Mina No 120 Esq. Morelos Col. Centro 39300 Acapulco, Gro. Tel.: 91(74) 828751 Fax 800341</p>	<p>Estado De Hidalgo Torre Coby Art. 3 No 97-7 Piso Fracc Constitución 42080 Pachuca, Hgo., Tel.: 91(771) 34026 Fax 34026</p>

<p>Estado De Jalisco Chesterton 184 Jardines Vallarta 45030 Guadalajara, Jal. Tel.: 91(3) 673 2394 Fax 673 2138</p>	<p>Mexico Chalco No 703-8 Col. Sánchez 50140 Toluca, Méx. Tel.: 91(72) 134679 Fax 134768; 158325</p>
<p>Estado De Michoacan Av. Siervo De La Nación S/N Col. Del Valle 58260 Morelia, Mich. Tel.: 91(43) 267 905/06 Fax 267 905/06</p>	<p>Estado De Morelos Galeana No 2-8 piso Edificio Ocampo Col. Centro 62000 Cuernavaca, Mor., Tel.: 91(73) 188594 Fax 188708</p>
<p>Estado De Nayarit Zacatecas No 16 Sur 1 y 2 piso entre Allende y Abasolo 63000 Tepic, Nayarit Tel.: 91(321) 46269 Fax 46271</p>	<p>Estado De Nuevo Leon Zaragoza No 1000 Sur Condominio Acero Ph 64000 Monterrey, N.L., Tel.: 91(8) 3403000 Fax 3403000</p>
<p>Estado De Oaxaca Calzada De La República No 402-B Jalatlaco 33606 Oaxaca, Oax. Tel.: 91(951) 42145 Fax 42145</p>	<p>Estado De Puebla Calle Italia No 2224 Fracc Las Hadas Entre 15 de mayo y 26 Pte. 72070 Puebla, Pue. Tel.: 91(22) 494082 Fax 494072</p>
<p>Estado De Queretaro Boulevard Hernando Quintana No 168 Desp. 203 y 204 76050 Querétaro, Qro. Tel.: 91(42) 234960; 234660 Fax 234960</p>	<p>Estado De Quintana Roo Av. Primo De Verdad No 181 Int. 1 Esq. Av. Héroes 67000 Chetumal, Q.Roo. Tel.: 91(983) 27347 Fax 22744</p>
<p>Estado De San Luis Potosi Av. Venustiano Carranza 707-402 Col. Centro 78250 San Luis Potosí, S.L.P. Tel.: 91(48) 144092 Fax 173988</p>	<p>Estado De Sinaloa Lázaro Cárdenas No 913 Sur Primer piso, Zona Centro 80129 Culiacán, Sin., Tel.: 91(67) 173988 Fax 173988</p>
<p>Estado De Sonora Blvd. Navarrete No 125 Despacho 2, Edif. Sonmol. Col. Valle Verde 83200 Hermosillo, Son. Tel.: 91(62) 165044 Fax 165044</p>	<p>Tabasco Centro Admvo. Del Estado Tabasco 2000 86035 Villahermosa, Tab. Tel.: 91(93) 165152 Fax 165152</p>

<p>Estado De Tamaulipas Matamoros 11 y 12 No 613 Cd. Victoria, Tamps. Tel.: 91(131) 20462 Fax 20462</p>	<p>Estado De Tlaxcala Kilómetro 1 1/2 Carretera Federal Tlaxcala- Puebla S/N 90000 Tlaxcala, Tlax. Tel.: 91(246) 27147 Fax 27264</p>
<p>Estado De Veracruz Zaragoza No 2 Esq. Miguel Barragán 91000 Xalapa, Ver. Tel.: 91(28) 189303 Fax 189395</p>	<p>Estado De Yucatan Calle 51 No 459 x 50 Zona Centro 90000 Mérida, Yuc., Tel.: 91(99) 239142; 239636; 239671; 240815 Fax 235535</p>
<p>Estado De Zacatecas Calle Sabino No 114 Fracc. La Peñuela 98060 Zacatecas, Zac., Tel.: 91(492) 42318 Fax 42318</p>	

APOSTILLAS DE DOCUMENTOS ESTATALES

<p>Estado De Aguascalientes Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Plaza De La Patria, Zona Centro, C.P. 20000 Aguascalientes, Ags. Tel.: 91(49) 15 8188; 15 8175; 15 8643 Fax 16 9728</p>	<p>Estado De Baja California Secretaria General De Gobierno Edificio Poder Ejecutivo, 3° Piso Calz. Independencia y Heroes C.P. 21000 Mexicali, B.C. Tel.: 91(65) 58 1114; 58 1053; 58 1042 Fax 58 1169</p>
<p>Estado De Baja California Sur Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Isabel La Catolica Entre Bravo y Rosales, 1° Piso, C.P. 24000 La Paz, B.C. Tel.: 91(112) 2 0866; 2 9477 Fax 5 2422</p>	<p>Estado De Campeche Secretaria General De Gobierno Palacio De Los Poderes, 4° Piso, Calle N° 8, S/N, Col. Centro C.P. 24000 Campeche, Camp. Tel.: 91(981) 6 5070; 6 2341 Fax 6 5885</p>
<p>Estado De Coahuila Palacio De Gobierno, 2° Piso, Plaza De Las Armas Entre Calle Allende y Calle Juarez, Centro, C.P. 25008 Coahuila, Saltillo Tel.: 91(84) 14 8375; 14 0031; 14 3700 Fax 14 1672</p>	<p>Estado De Colima Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Calle Reforma E Hidalgo, Col. Centro, C.P. 28000 Colima, Col. Tel.: 91(331) 4 4046; 2 2729; 2 1153 Fax 4 3508</p>

<p>Estado De Chiapas Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, 2° Piso, Av. Central y 1° De Oriente Col. Centro, C.P. 29000 Tuxtla Gtz., Chis. Tel.: 91(962) 2 2133; 2 9047 Fax 3 2458</p>	<p>Estado De Chihuahua Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno 1° Piso Aldama y Venustiano Carranza, Col. Centro, C.P. 31000 Chihuahua, Chih. Tel.: 91(14) 10 6324; 10 4643</p>
<p>Estado De Durango Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno S/N Calle 5 De Febrero, Col. Centro C.P. 34000 Durango, Dgo. Tel.: 91(181) 15600; 15702; 12092 Fax 32013</p>	<p>Estado De Guanajuato Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Paseo De La Presa N° 103, 1° Piso C.P. 36000 Guanajuato, Gto. Tel.: 91(473) 22611; 20534; 24995 Fax 28204</p>
<p>Estado De Guerrero Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Av. Miguel Aleman N° 1, Col. Centro C.P. 39009 Chilpancingo, Gro. Tel.: 91(747) 23006; 25512 Fax 27712</p>	<p>Estado De Hidalgo Secretaria De Gobierno Palacio De Gobierno, Plaza Juarez S/N, 2° Piso, Col. Centro C.P. 42000 Pachuca, Hgo. Tel.: 91(771) 30200; 30418; 30711 Fax 31470</p>
<p>Estado De Jalisco Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Corona y Pedro Moreno, Sec. Centro, C.P. 44100 Guadalajara, Jal. Tel.: 91(36) 14 5375; 14 3258; 13 1605 Fax 13 1846</p>	<p>Estado De Mexico Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Primer Piso Puerta "A". N° 222, Col. Centro, C.P. 50000 Toluca, Edo De Mexico Tel.: 91(72) 14 1233; 14 1451; 14 1017 Fax 13 4925</p>
<p>Estado De Michoacan Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Primer Patio Planta Alta, Col. Centro, C.P. 58000 Morelia, Mich. Tel.: 91(43) 12 0322 ; 12 3536 ; 12 3134 Fax 13 4925</p>	<p>Estado De Morelos Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Jardines Juarez S/N, Col. Centro, C.P. 62009 Cuernavaca, Mor. Tel.: 91(73) 12 0056 ; 12 5131 (Ext. 1110) Fax 18 3378</p>
<p>Estado De Nayarit Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Av. Mexico y Abasolo, Col. Centro, C.P. 63000 Tepic, Nayarit Tel.: 91(321) 2 5414 ; 2 4144 ; 2 7147 Fax 2 5364</p>	<p>Estado De Nuevo Leon Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, 2° Piso, Zaragoza y 5 De Mayo, Centro, C.P. 64000 Monterrey, N.L. Tel.: 91(83) 42 8022 ; 40 1845 Fax 45 0331</p>

<p>Estado De Oaxaca Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Bustamante S/N, Planta Alta Col. Centro, C.P. 68000 Oaxaca, Oax. Tel.: 91(951) 6 2281 ; 6 2221 Fax 6 7962</p>	<p>Estado De Puebla Secretaria De Gobernacion Palacio De Gobierno Av. Reforma 711, Col. Centro, C.P. 72000 Puebla, Pue. Tel.: 91(22) 32 3123 ; 32 6119 ; 46 9964 Fax 46 6566</p>
<p>Estado De Queretaro Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Pasteur y Corregidora, Col. Centro C.P. 76000 Queretaro, Qro. Tel.: 91(42) 24 1250 ; 12 9100 ; 12 9626 Fax 12 9626</p>	<p>Estado De Quintana Roo Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Av. 22 De Enero S/N, Col. Centro C.P. 77000 Chetumal, Q.Roo. Tel.: 91(983) 2 1177 ; 2 2685 ; 2 0266 (Ext. 112) Fax 2 2366</p>
<p>Estado De San Luis Potosi Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Jardin Hidalgo S/N, Col. Centro C.P. 78000 San Luis Potosi, S.L.P. Tel.: 91(48) 14 4681 ; 12 5892 ; 14 9597 Fax 12 1433</p>	<p>Estado De Sinaloa Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Insurgentes y Lazaro Cardenas C.P. 80000 Culiacan, Sin., Mexico Tel.: 91(67) 14 2297 ; 14 1523 Fax 14 5722</p>
<p>Estado De Sonora Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Dr. Paliza y Comonfort, Centro C.P. 83260 Hermosillo, Son. Tel.: 91(62) 17 2055 ; 17 2049 ; 13 4540 Fax 12 7424</p>	<p>Estado De Tabasco Secretaria General De Gobierno Anexo Palacio De Gobierno, 2° Piso, Col. Centro C.P. 86000 Villahermosa, Tab. Tel.: 91(93) 12 1065 ; 12 7858 ; 12 2610 Fax 12 2841</p>
<p>Estado De Tamaulipas Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, 3° Piso 15 y 16, Hidalgo y Juarez, Zona Centro, C.P. 87000 Cd. Victoria, Tamps. Tel.: 91(131) 2 5872 ; 2 1964 ; 2 5921 Fax 2 5017</p>	<p>Estado De Tlaxcala Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno, Plaza De La Constitucion N° 3, Col. Centro, C.P. 90000 Tlaxcala, Tlax. Tel.: 91(246) 2 0006 ; 2 0366 (Ext. 103) Fax 2 5326</p>
<p>Estado De Veracruz Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Calle Henriquez S/N Col. Centro, C.P. 91000 Japala, Ver. Tel.: 91(28) 17 8670 ; 17 5648 ; 17 4516 Fax 18 9776</p>	<p>Estado De Yucatan Secretaria General De Gobierno Palacio De Gobierno Calle 61 y 60 S/N Col. Centro C.P. 97000 Merida, Yuc. Tel.: 91(99) 23 0336 ; 23 8921 ; 23 7045 Fax 24 6374</p>

Estado De Zacatecas
Secretaria General De Gobierno
Palacio De Gobierno
Av. Miguel Hidalgo N° 602
Col. Centro,
C.P. 98000 Zacatecas, Zac.
Tel.: 91(492) 2 1211 ; 2 5288
Fax 2 8327

Distrito Federal
Direccion General Juridica y
De Estudios Legislativos
Del Departamento Del Distrito Federal,
Izazaga 89, 8° Piso, Col. Centro
C.P. 06080 Mexico, D.F.
Tel.: (525) 709 0884
Fax 709 7846

MONACO

Designation of the competent authorities in accordance with Article 6:

Direction des Services Judiciaires
Palais de Justice
BP 513
MC 98015 Monaco Cedex

NETHERLANDS (for the Kingdom in Europe)

Extensions

The Kingdom of the Netherlands has declared to extend the application of the Convention to the Netherlands Antilles: 1 March 1967.

(The Convention entered into force for *the Netherlands Antilles* on 30 April 1967)

The Kingdom of the Netherlands has declared to extend the application of the Convention to Suriname: 16 May 1967

(The Convention entered into force for *Suriname* on 15 July 1967)

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

the Kingdom in Europe the Registrar of the Courts of first instance

the Netherlands Antilles The Lieutenant Governor of an island or a group of islands.
The authority designated for the island of Curaçao – the Lieutenant Governor of the island of Curaçao – has delegated his competence to issue the certificate referred to in Article 3, first paragraph, of the Convention to:

1. the Head of the Births, Deaths and Marriages, Population and Electoral Registers of the island of Curaçao, and
2. the acting Head of the Births, Deaths and Marriages, Population and Electoral Registers of the island of Curaçao.

Aruba de Directeur van het Centraal Bureau Juridische en Algemene Zaken (the Director of the Central Bureau for Legal and General Affairs)."

NEW ZEALAND

With the following declaration:

(...) this accession shall not extend to Tokelau unless and until a declaration to that effect is lodged by the Government of New Zealand with the depositary, in accordance with Article 13 of the Convention;
and designates the New Zealand Department of Internal Affairs as its competent authority for the purposes of Article 6 of the Convention.

NORWAY

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"Royal Norwegian Ministry of Foreign Affairs;
the "County Governors", namely:

Fylkesmannen i Aust-Agder Serviceboks 606 4809 Arendal tel.: +47.37017500 fax: +47.37017610 e-mail: postmottak@fm-aa.stat.no	Fylkesmannen i Oslo og Akershus Postboks 8111 Dep 0032 Oslo tel.: +47.22 00 35 00 fax: +47.22 00 35 35 e-mail: postmottak@fm-oa.stat.no
Fylkesmannen i Buskerud Postboks 1604 3007 Drammen tel.: +47.32 26 66 00 fax: +47.32 89 32 36 e-mail: postmottak@fm-bu.stat.no	Fylkesmannen i Rogaland Postboks 59 4001 Stavanger tel.: +47.51 56 87 00 fax: +47.51 56 88 11 e-mail: postmottak@fm-ro.stat.no
Fylkesmannen i Finnmark Damsv. 1 9815 Vadsø tel.: +47.78 95 03 00 fax: +47.78 95 03 07 e-mail: postmottak@fm-fi.stat.no	Fylkesmannen i Sogn og Fjordane Postboks 43 6861 Leikanger tel.: +47.57 65 50 00 fax: +47.57 65 50 55 e-mail: postmottak@fm-sf.stat.no
Fylkesmannen i Hedmark Postboks 4034 2306 Hamar tel.: +47.62 55 10 00 fax: +47.62 55 10 01 e-mail: postmottak@fm-he.stat.no	Fylkesmannen i Sør-Trøndelag Prinsens g. 1 A 7468 Trondheim tel.: +47.73 19 91 00 fax: +47.73 19 91 01 e-mail: postmottak@fm-st.stat.no

<p>Fylkesmannen i Hordaland Postboks 7310 5020 Bergen tel.: +47.55 57 20 00 fax: +47.55 57 20 09 e-mail: postmottak@fm-ho.stat.no</p>	<p>Fylkesmannen i Telemark Gjerpens g. 14 3708 Skien tel.: +47.35 58 61 10 fax: +47.35 52 85 90 e-mail: postmottak@fm-te.stat.no</p>
<p>Fylkesmannen i Møre og Romsdal Julsundv. 9 6404 Molde tel.: +47.71 25 84 43 fax: +47.71 25 85 10 e-mail: postmottak@fm-mr.stat.no</p>	<p>Fylkesmannen i Troms Strandv. 13 9291 Tromsø tel.: +47.77 64 20 00 fax: +47.77 64 21 39 e-mail: postmottak@fm-tr.stat.no</p>
<p>Fylkesmannen i Nordland Molov. 10 8002 Bodø tel.: +47.75 53 15 00 fax: +47.75 52 09 77 e-mail: postmottak@fm-no.stat.no@</p>	<p>Fylkesmannen i Vest-Agder Serviceboks 513 4605 Kristiansand S tel.: +47.38 17 60 00 fax: +47.38 17 60 13 e-mail: postmottak@fm-va.stat.no</p>
<p>Fylkesmannen i Nord-Trøndelag Strandv. 38 7734 Steinkjer tel.: +47.74 16 80 00 fax: +47.74 16 80 53 e-mail: postmottak@fm-nt.stat.no</p>	<p>Fylkesmannen i Vestfold Postboks 2076 3103 Tønsberg tel.: +47.33 37 10 00 fax: +47.33 37 12 60 e-mail: postfmve@fm-ve.stat.no</p>
<p>Fylkesmannen i Oppland Storg. 170 2626 Lillehammer tel.: +47.61 26 60 00 fax: +47.61 26 61 67 e-mail: postmottak@fm-op.stat.no</p>	<p>Fylkesmannen i Østfold Postboks 325 1502 Moss tel.: +47.69 24 70 00 fax: +47.69 24 70 31 e-mail: postmottak@fm-os.stat.no</p>

PANAMA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

1. Concerning the documents authorized by competent court authorities or officials, the Secretary of the Supreme Court or his legal substitutes.
2. Concerning deeds drawn up by a notary or private documents authenticated by a notary, the officials of the department of administrative service of the Ministry of Justice.
3. Regarding other documents issued by any central government bodies, any autonomous or semi-autonomous bodies, municipal or police authorities or a Public Ministry, the officials of the consular and legalisation department of the Ministry of Foreign Affairs.
4. Regarding all other public documents, any of the three preceding procedures are allowed.

PORTUGAL

Extensions

Portugal has declared to extend the application of the Convention to the entire territory of the Republic of Portugal on 22 October 1969. (The Convention entered into force for *the entire territory of the Republic of Portugal* on 21 December 1969.)

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

Portugal	Le Procureur Général de la République et les Procureurs de la République auprès des Cours d'Appel
Angola and Mozambique	Les Gouverneurs généraux ("Governadores Gerais")
Territory of Macau*	The Governor of Macau Palácio do Governo Av. da Praia Grande Macau The Assistant Secretary for Justice of Macau R. de S. Lourenço Edifício dos Secretários Adjuntos, 1º andar Macau The Head of the Justice Department of Macau Av. da Praia Grande, 594 Edifício BCM, 8º andar Macau
the other overseas departments	Les gouverneurs ("Governadores")

* Until 19 December 1999. See under CHINA, Macau Special Administrative Region.

ROMANIA

The instrument of accession contains the following declaration:

"In accordance with Article 6 of the Convention, the Romanian authorities who are competent to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3, are the Ministry of Justice for the certificates referred to in Article 1 *a, c, d* and the Ministry of Foreign Affairs for the official certificates referred to in Article 1 *b*."

RUSSIAN FEDERATION

On 4 September 1991 the Union of Soviet Socialist Republics deposited its instrument of accession to the Convention.

The Contracting States were notified by the depositary of the accession on 20 September 1991. None of the Contracting States raised an objection to the accession within the period of six months specified in Article 12, paragraph 2, which period expired on

1 April 1992. As the Union of Soviet Socialist Republics does not exist any more and since the Russian Federation according to its declaration contained in its Note of 13 January 1992 to the Heads of the Diplomatic Representations at Moscow (see below) continues to perform the rights and fulfil the obligations following from the international agreements signed by the Union of Soviet Socialist Republics, the depositary has asked the Russian Federation to let him know whether this declaration applies also to the present Convention and, in the affirmative, to inform him of the adaptations to be made in the notification made by the Soviet Union on 4 September 1991.

Declaration made by the Russian Federation:

"The Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation presents its compliments to the Heads of Diplomatic Representations in Moscow and has the honour to request them to inform their Governments about the following.

The Russian Federation continues to perform the rights and fulfil the obligations following from the international agreements signed by the Union of the Soviet Socialist Republics.

Accordingly the Government of the Russian Federation shall perform the functions of a depositary in conformity with the corresponding multilateral agreements instead of the Government of the USSR.

Therefore, the Ministry kindly requests to consider the Russian Federation as a Party to all international agreements in force instead of the USSR.

The Ministry avails itself of this opportunity to renew to the Heads of Diplomatic Representations the assurances of its highest consideration.

Moscow, January 13, 1992."

By Note of 14 April 1992, received at the Ministry of Foreign Affairs at The Hague on 11 May 1992, the Russian Federation confirmed that the declaration of 13 January 1992 applies also to this Convention and reworded the statement made on the accession by the Government of the USSR:

The statement made on the accession of the Government of the USSR to the Convention Abolishing the Requirements of Legalisation for Foreign Public Documents, dated October 6, 1961, reads as follows:

"In compliance with Article 6 of the Convention the Government of the Russian Federation declares that the following bodies have the authority competent to issue the certificate referred to in Article 3 of the Convention:

1. The Ministry of Justice of the Russian Federation shall certify originals of documents of organizations and institutions directly subordinate to the Ministry of Justice;
2. Ministries of Justice of the republics within the Russian Federation and judicial bodies of the administration of krais, regions and autonomous formations as well as of the towns of Moscow and St.-Petersburg shall certify documents of judicial bodies subordinate to them and institutions and corresponding bodies of law of the republic, krai, region, district or town;
3. Republican registry offices of the republics within the Russian Federation, central registry offices of krais, regions and districts as well as of the towns of Moscow and St.-Petersburg shall certify certificates of civil status of the above-mentioned bodies or registry offices subordinate to them;

4. The Department of documentary and reference work of the Archives Committee of the Russian Federation shall certify documents issued by the central state archives of Russia;
5. Archives bodies of autonomous formations and archives departments of krais and regions shall certify documents issued by archives subordinate to them;
6. The Department of Procurator General's Office of the Russian Federation shall certify documents made through the channels of the bodies of prosecution".

SERBIA AND MONTENEGRO

One of the successor States to the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia which became a Party to the Convention on 24 January 1965. By letter received by the depositary on 26 April 2001, the Federal Republic of Yugoslavia declared itself to be bound by the Convention.

No objection has been received from the Contracting States.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

1. The Ministry of Justice and Local Self-Government of the Republic of Serbia,
Belgrade, 22 Nemanjina Street,
telephone/fax: + 381 11 361 287.

2. Ministry of Justice of the Republic of Montenegro
Sector for Justice,
Podgorica, 3 Vuka Karadzica Street,
telephone/fax: +381 081 248 541

By Note dated 24 January 2003, the Embassy of the Federal Republic of Yugoslavia informed the depositary of the following:

"The Embassy of the Federal Republic of Yugoslavia presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of The Netherlands and with the reference to the misunderstandings concerning the application of the Convention Abolishing the Requirement of Legalization for Foreign Public Documents, signed at The Hague on 5 October 1961 and ratified by the Federative People's Republic of Yugoslavia on 21 May 1961, and the Convention On the Issue of Multilingual Extracts from Civil Status Records, signed in Vienna on 8 September 1976 and ratified by the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, to the succession of which the Federal Republic of Yugoslavia signed the declarations on 19 April 2001 and 16 October 2001 respectively, and, in that connection, the competencies of Yugoslav institutions to legalize public documents, has the honour to inform of the following:

1) Yugoslavia has legalized public documents in the sense of the Hague Convention under the Law on the Legalization of Public Documents in International Traffic ("Official Gazette of the SFRY", No.6, 8 February, 1973) since its adoption.

Under the article. 8 of the said Law, the courts of the first instance and the Ministries of Justice of the constituent Yugoslav Republics provide apostilles, i.e. authorize Yugoslav documents, for use in the States Parties to the Hague Convention. Under the Law, municipal courts have primary competence to certify documents issued by institutions resident in the

areas under the jurisdiction of the courts. Republican and Provincial justice administration authorities are competent to authorize, as an alternative, documents issued by institutions resident in the areas under their jurisdiction if not authorized by competent courts of the first instance.

Bearing that in mind, only one authorization, i.e. apostille, by the competent court of the first instance or, exceptionally, by a Republican or Provincial justice administration authority will suffice for the authorization/acceptance of Yugoslav documents in international legal traffic. The insistence therefore on a cumulative authorization of documents by one or more Yugoslav institutions is in contravention of the provisions of the Hague Convention and the goals for the promotion of which it was signed and acceded to by a large number of countries, Yugoslavia included, as a source of international law.

2) Furthermore, and with reference to the said Note, the Embassy has noticed that the competent authorities of the Kingdom of the Netherlands frequently request that multilingual extracts from Yugoslav civil status records be legalized by alternative Yugoslav authorities (Ministries of Justice of the Republic of Serbia and the Republic of Montenegro).

That practice is contrary to the provisions of Article 8, para 2, of the Vienna Convention and Article 6, para 1, of the Hague Convention. They also request that extracts from Yugoslav civil status records in Serbian undergo the entire gamut of possible legalizations by various Yugoslav and Dutch authorities, which runs counter to the letter and spirit of Article 1 of The Hague Convention which provides for the obligation of the States Parties to accept extracts from civil status records of all States Parties, defined as public documents, if they are supplied by an apostille alone.

In advising the Ministry of the above, the Embassy of the Federal Republic of Yugoslavia would appreciate if it interceded with the competent authorities of the Kingdom of the Netherlands, as the depository of the Hague Convention, to change the existing practice and align it with the provisions of the Hague Conventions and to advise thereof the other States Parties to the Convention (...)"

SLOVAKIA

With the following declaration:

"The Slovak Republic, under Article 6 of the Convention, designates for purposes of Article 3 of the Convention as authorities competent to issue the certificate the following:

- 1) The Ministry of Justice of the Slovak Republic (*„Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky“*) for:
 - a) public documents issued or certified by courts, notaries, *huissiers de justice* or other judicial officers;
 - b) translations executed by official (court appointed) translators;
- 2) The Ministry of Interior of the Slovak Republic (*„Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky“*) for public documents emanating from authorities within its jurisdiction with the exception of documents specified in point 6 lit. a/ below;
- 3) The Ministry of Education of the Slovak Republic (*„Ministerstvo školstva Slovenskej republiky“*) for public documents emanating from authorities within its jurisdiction;
- 4) The Ministry of Health of the Slovak Republic (*„Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky“*) for public documents emanating from authorities within its jurisdiction with the exception of documents specified in point 6 lit. b/ below;

- 5) The Ministry of Defence of the Slovak Republic („*Ministerstvo obrany Slovenskej republiky*”) for public documents emanating from authorities within its jurisdiction;
- 6) Office of the Regional Administration („*krajský úrad*”) for:
 - a) documents from the Register of Births, Deaths and Marriages („*matrika*”) with the exception of decisions on civil status;
 - b) documents issued by health facilities established by the Office of Regional Administration;
 - c) documents issued by the authorities of local self-government,
- 7) The Ministry of Foreign Affairs of the Slovak Republic („*Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky*”) for any other public document issued in the Slovak Republic not specified above.

SLOVENIA

One of the successor States to the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia which became a Party to the Convention on 24 January 1965. On 8 June 1992 the Republic of Slovenia declared itself to be bound by the Convention.

No objection has been received from the Contracting States.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"the Ministry of Justice and Administration of the Republic of Slovenia".

SOUTH AFRICA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

- "1. Any magistrate or additional magistrate.
2. Any registrar or assistant registrar of the Supreme Court of South Africa.
3. Any person designated by the Director-General: Justice.
4. Any person designated by the Director-General: Foreign Affairs".

SPAIN

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

- 1 For documents drawn up by competent judicial authorities or officials: the Secretaries of the "Territorial Courts" (Secretarios de Gobierno de las Audiencias) or their deputies.
- 2 For documents authenticated by a notary public, or private documents where the signatures have been authenticated by a notary public: the President of the relevant Association of Notaries public or the person legally responsible for its affairs.
- 3 For other public documents, excepting those issued by central administrative bodies: any of the officials referred to in paragraphs 1 and 2, above.
- 4 For documents issued by authorities of the central administration: the Head of the Central Section (Jefe de la Sección Central de la Subsecretaría) of the Ministry of Justice."

On 4 August 1997, the Embassy of Spain at The Hague made a declaration concerning Gibraltar (see *infra*, under UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND, Extensions).

SURINAME

Suriname declared on 29 October 1976 that it considers itself bound by the Convention, which had been extended to its territory by the Kingdom of the Netherlands on 16 May 1967 (see above under Netherlands: *extensions*).

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Registrar of the Court of Justice of Suriname."

SWEDEN

The instrument of ratification contains the following declaration:

"The Government of Sweden declares, in accordance with Article 6, that the competent authorities to issue the certificate are all Notaries Public and the Ministry of Foreign Affairs."

SWITZERLAND

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"A. Autorité de la Confédération: la Chancellerie fédérale

B. Autorités cantonales:

Canton de Zurich:	Die Staatskanzlei
Canton de Berne:	Die Staatskanzlei (La Chancellerie d'Etat)
Canton de Lucerne:	Die Staatskanzlei
Canton d'Uri:	Die Standeskanzlei
Canton de Schwyz:	Die Staatskanzlei
Canton d'Unterwald-le-Haut:	Die Staatskanzlei
Canton d'Unterwald-le-Bas:	Die Standeskanzlei
Canton de Glaris:	Die Regierungskanzlei
Canton de Zoug:	Die Staatskanzlei
Canton de Fribourg:	La Chancellerie d'Etat (Die Staatskanzlei)

Canton de Soleure:	Die Staatskanzlei
Canton de Bâle-Ville:	Die Staatskanzlei
Canton de Bâle-Campagne:	Die Landeskantzelei
Canton de Schaffhouse:	Die Staatskanzlei
Canton d'Appenzell Rh.-Ext.:	Die Kantonskanzlei
Canton d'Appenzell Rh.-Int.:	Die Ratskanzlei
Canton de Saint-Gall:	Die Staatskanzlei
Canton des Grisons:	Die Standeskantzelei (La Cancelleria dello Stato)
Canton d'Argovie:	Pass- und Patentamt
Canton de Thurgovie:	Die Staatskanzlei
Canton du Tessin:	La Cancelleria dello Stato
Canton de Vaud:	La Chancellerie d'Etat
Canton de Valais:	La Chancellerie d'Etat (Die Staatskanzlei)
Canton de Neuchâtel:	La Chancellerie d'Etat
Canton de Genève	La Chancellerie d'Etat
Canton du Jura:	La Chancellerie d'Etat".

TURKEY

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"1. Administrative documents

a. in provinces: Governor, Deputy-Governor, Director of Juridical Matters.

b. in towns: Vice-Governor.

2. Judicial documents

Presidencies of the Judicial Commissions where the high criminal courts exist".

UKRAINE

Belgium and *Germany* raised an *objection* to the accession of Ukraine within the period of six months specified in Article 12, paragraph 2, and expiring on 23 October 2003.

The instrument of accession contains the following declaration:

"In accordance with Article 6 of the Convention and the Decree of the Government of Ukraine No 61 dated 18 January 2003, an apostille may be granted by the Ministry of Justice of Ukraine on documents issued by judicial authorities and courts, including documents certified by Ukraine's notaries; the Ministry of Education and Science of Ukraine on official documents issued by the bodies for education, state authorities, establishments and organisations, related to education and science; and the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine on all other documents."

UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

Extensions

The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland declared in accordance with Article 13 of the Convention that the Convention has been extended to the following territories:

<p>Jersey the Bailiwick of Guernsey the Isle of Man</p>	<p>21 August 1964 (<i>the Convention entered into force for those territories on 24 January 1965</i>)</p>
<p>Antigua* Bahama Islands* Barbados* Basutoland* Bechuanaland Protectorate* Bermuda British Antarctic Territory British Guyana** British Solomon Islands Protectorate** Brunei* Cayman Islands Dominica* Falkland Islands Fiji* Gibraltar**** Gilbert and Ellice Islands** Grenada* Hong Kong*** Mauritius* Montserrat New Hebrides** St. Helena Saint Christopher, Nevis* and Anguilla Saint Lucia* Saint Vincent* Seychelles*</p>	<p>24 February 1965 (<i>the Convention entered into force for those territories on 25 April 1965</i>)</p>

Southern Rhodesia** Swaziland* Tonga* Turks and Caicos Islands Virgin Islands	
---	--

* This country achieved independence and declared that it considers itself bound by the Convention or acceded to the Convention (see *infra* under other States).

** This country achieved independence. No declaration has been made on the continuation in force of the Convention.

Date of independence: British Guyana became the Republic of Guayana (26 May 1966); British Solomon Islands Protectorate became Solomon Islands (7 July 1978); Gilbert and Ellice Islands became respectively Kiribati (12 July 1979) and Tuvalu (1 October 1978); New Hebrides (see above under France: extension) became the Republic of Vanuatu (30 July 1980); Saint Lucia (22 February 1979); Saint Vincent became Saint Vincent and the Grenadines (27 October 1979); Southern Rhodesia became the Republic of Zimbabwe (18 April 1980).

*** On 1 July 1997, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland *restored Hong Kong to the People's Republic of China*. See *supra*, under "CHINA, Hong Kong Special Administrative Region".

**** By Note No 89 dated 4 August 1997, the Embassy of Spain informed the depositary of the following declaration concerning Gibraltar:

"La Embajada de España saluda atentamente al Ministerio Real de Asuntos Exteriores y tiene el honor de poner en su conocimiento que la Colonia de Gibraltar viene expidiendo apostillas del Convenio de La Haya número XII de 5.10.1961 en las que, como 'país', figura el nombre del citado territorio.

El Reino de España considera que el modelo de apostilla utilizado por las Autoridades del Reino Unido en Gibraltar implica una clara violación del Convenio de La Haya citado, cuyo artículo 13 sólo permite a los Estados-parte del mismo extender dicho Convenio a todos los territorios de cuyas relaciones internacionales estén encargados, pudiendo en consecuencia estos territorios expedir apostillas, pero nunca como 'países', tal y como aparece en las expedidas por Gibraltar.

Gran Bretaña, en efecto, extendió en su momento la aplicación territorial del Convenio a Gibraltar, que tiene la consideración, según las propias Autoridades británicas, de territorio dependiente y no de 'país'. La autoproclamación en el modelo de apostilla citado de Gibraltar como 'país' no sólo no es aceptable por España, sino que no refleja el actual estatuto que dicho territorio posee desde el punto de vista del Derecho Internacional.

En consecuencia, el Reino de España declara que no acepta la validez de las apostillas expedidas por el Reino Unido en Gibraltar en las que aparezca el nombre de la Colonia como 'país'.

El Reino de España solicita al Ministerio de Asuntos Exteriores de los Países Bajos que comunique esta decisión a los Estados-parte del citado Convenio. (...)"

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"For the United Kingdom as from 17 October 1968: Her Majesty's Principal Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Foreign and Commonwealth Office, London SW1.
and for:

Anguilla	The Governor of Anguilla
Bermuda	The Governor and Commander-in-Chief of the Bermudas or Somers Islands
British Antarctic Territory	The High Commissioner for the British Antarctic Territory
British Virgins Islands	The Governor of the British Virgin Islands
Cayman Islands	The Governor of the Cayman Islands
Falkland Islands	The Governor of the Falkland Islands
Gibraltar	The Governor and Commander-in-Chief of the City and Garrison of Gibraltar
the Bailiwick of Guernsey	The Lieutenant Governor of the Bailiwick of Guernsey
Hong Kong***	Registrar, Supreme Court; Assistant Registrar, Supreme Court; Deputy Chief Secretary, Supreme Court; Deputy Registrar, Supreme Court
Isle of Man	The Lieutenant Governor of the Isle of Man
the Bailiwick of Jersey	His Excellency the Lieutenant Governor of the Bailiwick of Jersey (modified on 1 March 1990)
Montserrat	The Governor of Montserrat
St. Helena	The Governor and Commander-in-Chief of the Island of St.Helena and its Dependencies
South Georgia and South Sandwich Islands	The Commissioner for South Georgia and the South Sandwich Islands
Turks and Caicos Islands	The Governor of the Turks and Caicos Islands."

UNITED STATES OF AMERICA

The instrument of accession was accompanied by the following statement:

"On the occasion of the deposit by the United States of America of its instrument of accession to the Convention Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents, concluded October 5, 1961 (1961 Convention), the Department of State wishes to draw the attention of States currently Parties to the Convention, and eventually of those becoming so in the future, to the provisions of Title 18, United States Code, Section 3190 relating to documents submitted to the United States Government in support of extradition requests. It does so for the purpose of preventing possible misunderstandings by stipulating that the 1961 Convention does not supersede or override the provisions of Section 3190.

Section 3190 provides:

Section 3190 Evidence on (Extradition) hearing

Depositions, warrants, or other papers or copies thereof offered in evidence upon the hearing of any extradition case shall be received and admitted as evidence on such hearing for all the purposes of such hearing if they shall be properly and legally authenticated so as to entitle them to be received for similar purposes by the tribunals of the foreign country from which the accused party shall have escaped, and the certificate of the principal diplomatic or consular officer of the United States resident in such foreign country shall be proof that the same, so offered, are authenticated in the manner required.

The requirement of Section 3190 is satisfied by the certification of the principal United States diplomatic or consular officer resident in the state requesting extradition that the documents are in such form as to be admissible in the tribunals of that State. The certification by apostille under the 1961 Convention does not satisfy this requirement, as it only certifies the signature, the capacity of the signer, and the seal on the documents. It does not certify the admissibility of the documents. Thus, the requirement of section 3190 is not deemed by the United States to be overridden by operation of Article 8 of the 1961 Convention.

It should be noted, however, that a certification by the principal diplomatic or consular officer of the United States as set out in section 3190 has also served to legalize such documents, and will continue to do so without the need for any other legalization by United States officials or certification by the apostille under the 1961 Convention.

In light of the above, it is recommended that States Party to the 1961 Convention continue as before to cover documents supporting extradition requests directed to the United States with the special certification provided for by section 3190. Failure to cover extradition documents in this recommended manner could regrettably result in a finding by the United States judge or magistrate hearing the extradition request that the documents do not meet the requirements of section 3190 and thus are not entitled to be received and admitted as evidence. Such a finding could, in turn, result in the irrevocable rejection of the extradition request."

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"I. Authentication Officer and Acting Authentication Officer, United States Department of State.

II. All clerks and deputy clerks for the following:

Supreme Court of the United States

United States Court of Claims

United States Court of Customs and Patent Appeals

United States Court of International Trade

United States Courts of Appeals for the following circuits:

District of Columbia Circuit

First Circuit
Second Circuit
Third Circuit
Fourth Circuit
Fifth Circuit
Sixth Circuit
Seventh Circuit
Eighth Circuit
Ninth Circuit
Tenth Circuit
Eleventh Circuit
United States District Courts for the following districts:
Middle District of Alabama
Northern District of Alabama
Southern District of Alabama
District of Alaska
District of Arizona
Eastern District of Arkansas
Western District of Arkansas
Central District of California
Eastern District of California
Northern District of California
Southern District of California
District of Colorado
District of Connecticut
District of Delaware
District of Columbia
Middle District of Florida
Northern District of Florida
Southern District of Florida
Middle District of Georgia*
Northern District of Georgia*
Southern District of Georgia*
District of Hawaii
District of Idaho
Central District of Illinois
Northern District of Illinois
Southern District of Illinois
Northern District of Indiana
Southern District of Indiana
Northern District of Iowa
Southern District of Iowa
District of Kansas
Eastern District of Kentucky
Western District of Kentucky
Eastern District of Louisiana
Middle District of Louisiana
Western District of Louisiana
District of Maine
District of Maryland

District of Massachusetts
Eastern District of Michigan
Western District of Michigan
District of Minnesota
Northern District of Mississippi
Southern District of Mississippi
Eastern District of Missouri
Western District of Missouri
District of Montana
District of Nebraska
District of Nevada
District of New Hampshire
District of New Jersey
District of New Mexico
Eastern District of New York
Northern District of New York
Southern District of New York
Western District of New York
Eastern District of North Carolina
Middle District of North Carolina
Western District of North Carolina
District of North Dakota
Northern District of Ohio
Southern District of Ohio
Eastern District of Oklahoma
Northern District of Oklahoma
Western District of Oklahoma
District of Oregon
Eastern District of Pennsylvania
Middle District of Pennsylvania
Western District of Pennsylvania
District of Puerto Rico
District of Rhode Island
District of South Carolina
District of South Dakota
Eastern District of Tennessee
Middle District of Tennessee
Western District of Tennessee
Eastern District of Texas
Northern District of Texas
Southern District of Texas
Western District of Texas
District of Utah
District of Vermont
Eastern District of Virginia (E)
Western District of Virginia (W)
Eastern District of Washington
Western District of Washington
Northern District of West Virginia
Southern District of West Virginia

Eastern District of Wisconsin
 Western District of Wisconsin
 District of Wyoming
 District Courts for the following territories:
 District Court for the District of the Canal Zone
 District Court of Guam
 District Court for the Northern Mariana Islands
 District Court of the Virgin Islands

Note:

A short, all-encompassing and more manageable description for II would be:

"Clerks and deputy clerks of the following:

The Supreme Court of the United States, the Courts of Appeals for the First through the Eleventh Circuits and the District of Columbia Circuit, the United States District Courts, the United States Court of Claims, the United States Court of Customs and Patent Appeals, the United States Court of International Trade, the United States District Court for the District of the Canal Zone, the District Court of Guam, the District Court of the Virgin Islands, and the District Court for the Northern Mariana Islands."

III. Officers of the individual States and other subdivisions as indicated:

States:

Alabama:	Secretary of State
Alaska:	Lieutenant Governor; Attorney General and Clerk of the Appellate Courts
Arizona:	Secretary of State; Assistant Secretary of State
Arkansas:	Secretary of State; Chief Deputy Secretary of State
California:	Secretary of State; any Assistant Secretary of State; any Deputy Secretary of State
Colorado:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Connecticut:	Secretary of the State; Deputy Secretary of the State
Delaware:	Secretary of State; Acting Secretary of State
Florida:	Secretary of State
Georgia:*	Secretary of State; Notary Public Division Director
Hawaii:	Lieutenant Governor of the State of Hawaii
Idaho:	Secretary of State; Chief Deputy Secretary of State; Deputy Secretary of State; Notary Public Clerk
Illinois:	Secretary of State; Assistant Secretary of State; Deputy Secretary of State

Indiana:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Iowa:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Kansas:	Secretary of State; Assistant Secretary of State; any Deputy Assistant Secretary of State
Kentucky:	Secretary of State; Assistant Secretary of State
Louisiana:	Secretary of State
Maine:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Maryland:	Secretary of State
Massachusetts:	Deputy Secretary of the Commonwealth of Massachusetts for Public Records <i>beginning in 1981 through January 13, 1995</i> Deputy Secretary of State of the Commonwealth of Massachusetts <i>(beginning January 16, 1995 through November 16, 1995)</i> Secretary of the Commonwealth of Massachusetts <i>(from November 17, 1995)</i>
Michigan:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Minnesota:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Mississippi:	Secretary of State; any Assistant Secretary of State
Missouri:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Montana:	Secretary of State; Chief Deputy Secretary of State; Government Affairs Bureau Chief
Nebraska:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Nevada:	Secretary of State; Chief Deputy Secretary of State; Deputy Secretary of State
New Hampshire:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
New Jersey:	Secretary of State; Assistant Secretary of State
New Mexico:	Secretary of State
New York:	Secretary of State; Executive Deputy Secretary of State; any Deputy Secretary of State; any Special Deputy Secretary of State
North Carolina:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
North Dakota:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Ohio:	Secretary of State; Assistant Secretary of State

Oklahoma:	Secretary of State; Assistant Secretary of State; Budget Officer of the Secretary of State
Oregon:	Secretary of State; Acting Secretary of State; Deputy Secretary of State; and Assistant to the Secretary of State
Pennsylvania:	Secretary of the Commonwealth; any Deputy Secretary of the Commonwealth; Commissioner of the Bureau of Commissions, Elections and Legislation
Rhode Island:	Secretary of State; First Deputy Secretary of State; Second Deputy Secretary of State
South Carolina:	Secretary of State
South Dakota:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Tennessee:	Secretary of State
Texas:	Secretary of State; Assistant Secretary of State
Utah:	Lieutenant Governor; Deputy Lieutenant Governor; Administrative Assistant
Vermont:	Secretary of State; Deputy Secretary of State
Virginia:	Secretary of the Commonwealth; Chief Clerk, Office of the Secretary of the Commonwealth
Washington (State):	Secretary of State; Assistant Secretary of State; Director, Department of Licensing
West Virginia:	Secretary of State; Under Secretary of State; any Deputy Secretary of State
Wisconsin:	Secretary of State; Assistant Secretary of State
Wyoming:	Secretary of State; Deputy Secretary of State

Other Subdivisions:

American Samoa:	Secretary of American Samoa; Attorney General of American Samoa
District of Columbia (Washington, D.C.):	Executive Secretary; Assistant Executive Secretary; Mayor's Special Assistant and Assistant to the Executive Secretary; Secretary of the District of Columbia
Guam (Territory of):	Director, Department of Administration; Acting Director, Department of Administration; Deputy Director, Department of Administration; Acting Deputy Director, Department of

	Administration
Northern Mariana Islands (Commonwealth of the):	Attorney General; Acting Attorney General; Clerk of the Court, Commonwealth Trial Court; Deputy Clerk, Commonwealth Trial Court
Puerto Rico (Commonwealth of):	Under Secretary of State; Assistant Secretary of State for External Affairs; Assistant Secretary of State; Chief, Certifications Office; Director, Office of Protocol; Assistant Secretary of State for International Affairs, Chief, Certification Office
Virgin Islands of the United States	no authority designated".

* By Note dated 12 December 1997, the Embassy of the United States of America in The Hague informed the depositary that in accordance with Article 6, paragraph 2, the Legislature of the State of Georgia has designated the Georgia Superior Court Clerks' Cooperative Authority as the only appropriate entity to issue apostilles in the State of Georgia effective 1 February 1998.

VENEZUELA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

the Ministry of Foreign Affairs, Directorate General of Consular Affairs.

OTHER STATES

ANDORRA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 3, paragraph 1:

1. Ministre/a d'Afers Exteriors (Minister of Foreign Affairs)
2. Ministre/a de Presidència i Turisme (Minister of the Presidency and Tourism)
3. Ministre/a de Justícia i Interior (Minister of Justice and Interior)
4. Secretari/ària d'Estat de Justícia i Interior (Secretary of State of Justice and Interior)
5. Director/a de política exterior, afers bilaterals i Unió Europea (Director of Foreign Policy, Bilateral Affairs and European Union)
6. Director/a d'afers multilaterals i cooperació al desenvolupament (Director of Multilateral Affairs and Co-operation for Development)

ANTIGUA AND BARBUDA

Antigua and Barbuda declared on 1 May 1985 that it considers itself bound by the Convention.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"the Registrar of the High Court of Antigua and Barbuda, St. Johns, Antigua".

ARMENIA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"(a) the Ministry of Foreign Affairs
(b) the Ministry of Justice".

BAHAMAS

Bahamas declared on 30 April 1976 that it considers itself bound by the Convention.
Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"(a) Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs
(b) Director General, Ministry of Foreign Affairs
(c) Under Secretary, Ministry of Foreign Affairs
(d) Senior Assistant Secretary, Ministry of Foreign Affairs".
(e) Deputy Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs".
(f) First Assistant Secretary, Ministry of Foreign Affairs".

BARBADOS

By note of 11 August 1995, received at the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands on 30 August 1995, the Government of Barbados stated that it considers itself bound by the Convention which was applicable to its territory before it gained independence on 30 November 1966.

In accordance with Article 6, first paragraph, the Government of Barbados has designated the following competent authorities to issue certificates referred to in Article 3, first paragraph:

"Solicitor-General
Deputy Solicitor General
Registrar of the Supreme Court
Registrar of Corporate Affairs
Permanent Secretary in the Ministry responsible for Foreign Affairs
Chief of Protocol"

BELIZE

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"the Registrar General".

BOTSWANA

Botswana declared on 16 September 1968 that it considers itself bound by the Convention. Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

- "(a) The persons for the time being exercising the functions of
- (i) Permanent Secretary,
 - (ii) Registrar of High Court,
 - (iii) District Commissioner,
- (b) Any person appointed or empowered to hold a subordinate court of the first class; and
(c) Such other persons as the President may appoint by notice in the Gazette."

BRUNEI DARUSSALAM

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"Chief Registrar, Deputy Chief Registrar and Registrars of the Supreme Court of Brunei Darussalam;
Chief Magistrate, Magistrates and Registrars of subordinate Courts of Brunei Darussalam."

COLOMBIA

Designation of the competent authorities to issue the certificate referred to in Article 3, paragraph 1:

Ministerio de Relaciones Exteriores
Area de Legalizaciones
Dirección: Transversal 17 A No. 98-55
BOGOTÁ, D.C.
tel.: +57 (1) 525 1860 / 62
fax: +57 (1) 522 3538
e-mail: lgcoord@minrelext.gov.co

DOMINICA

The Commonwealth of Dominica declared on 22 October 2002 that it considers itself bound by the Convention.

Designation of the competent authorities to issue the certificate referred to in Article 3, paragraph 1:

"The Attorney General, the Solicitor General, the Registrar and the Deputy Registrar, ROSEAU, Commonwealth of Dominica"

EL SALVADOR

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of El Salvador informed the depositary that the Ministry of Foreign Affairs is the only competent authority to issue the certificate referred to in Article 3 of the Convention.

FIJI

Fiji declared on 29 March 1971 that it considers itself bound by the Convention. Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Chief Registrar of the Supreme Court of Fiji".

GRENADA

Grenada declared on 17 July 2001 that it considers itself bound by the Convention. Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

The Ministry of Foreign Affairs and International Trade
The Permanent Secretary and the Senior Administrative Officer
Ministerial Complex
Botanical Gardens
St. Georges
Grenada W.I.
tel.: 440-2640/2712/2255
fax: 440-4184
e-mail: faffgnd@caribsurf.com

KAZAKHSTAN

By Note dated 19 September 2001, the Republic of Kazakhstan informed the depositary of the following:

"... and has the honour to inform that the new authorities have been designated to issue the apostille in accordance with the Decree of the Government of the Republic of Kazakhstan N 545 dated 24.04.01:

The Ministry of Justice of the Republic of Kazakhstan - for official documents issued by the bodies for justice and other state bodies, including the notary offices;

The Ministry of Education and Science of the Republic of Kazakhstan - for official documents issued by the bodies for education, science and the educational institutions of the Republic;

The Ministry of Internal Affairs of the Republic of Kazakhstan - for official documents issued by the structural subdivisions of the Migration Police;

The Committee on administration of the archives and documentation to the Ministry of Culture, Information and Public Consent of the Republic of Kazakhstan - for archive certificates and copies of archive documents issued by the state archives of the Republic of Kazakhstan;

The Committee for forensic (legal) administration to the Supreme Court (to be co-ordinated) for official documents issued by the law-enforcement bodies and the bodies for execution of law;

The Ministry on State Income of the Republic of Kazakhstan - for official documents issued by the structural and territorial subdivisions of the Ministry on State Income of the Republic of Kazakhstan;

The General Office of Public Prosecutors of the Republic of Kazakhstan (to be co-ordinated) - for official documents issued by the bodies of Public Prosecutors, investigation agencies and inquest;

The Ministry of Defence of the Republic of Kazakhstan - for archive certificates and copies of archive documents issued by the special state archives of the Ministry of Defence of the Republic of Kazakhstan;

The Committee for National Security of the Republic of Kazakhstan (to be co-ordinated) - for archive certificates and copies of archive documents issued by the special archives of the Committee for National Security of the Republic of Kazakhstan;

The designated bodies are entitled to delegate the authority to their territorial bodies to issue the apostille.

Attachment: The Hague Convention dd 05.10.1961 abolishing the legalisation for foreign public documents stipulates the apostille of 9 x 9 cm in size.

It is expedient to have a stamp of the apostille, which size is 13 x 13 cm.

A script of the text can be enlarged for the comfort of its representation and reading. It is not allowed to change (translate) a language document, text and its order of placing on the stamp.

The stamp can be fulfilled in the language of the Republic of Kazakhstan only."

LESOTHO

Lesotho declared on 24 April 1972 that it considers itself bound by the Convention.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

- "a. the Attorney-General;
- b. the Permanent Secretary of a Ministry or Department;
- c. the Registrar of the High Court;
- d. a Resident Magistrate;
- e. a Magistrate of the First Class;
- f. such other person as the Minister may appoint and whose appointment notice has been published in the Gazette."

LIBERIA

Belgium, Germany and the United States of America raised an objection to the accession within the period of six months specified in Article 12, paragraph 2, and expiring on 10 December 1995.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"the Minister of Foreign Affairs, Deputies and Assistant Ministers; the Minister of Justice, the Deputies and Assistant Ministers; the Clerk and Deputy Clerk(s) of the Supreme and Circuit Court(s); the Registrars and Deputy Registrars of Corporations; and the Commissioner and Deputy Commissioners of Maritime Affairs or Special Agents thereof".

LIECHTENSTEIN

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"Der Regierungskanslei der fürstlichen Regierung" at Vaduz.

MALAWI

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"(a) the Attorney General or the Solicitor General;
(b) the Permanent Secretary of a Government Ministry;
(c) the Registrar of the High Court;
(d) the Registrar General;
(e) a Government Agent;
(f) a notary public;
(g) a Resident Magistrate".

MARSHALL ISLANDS

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"1. Minister of Foreign Affairs of the Marshall Islands,
2. Attorney General and Acting Attorney General,
3. Clerk and Deputy Clerk of the High Court,
4. Registrars and Deputy Registrars of Corporations,
5. Maritime Administrator and Special Agents thereof, and
6. Commissioner and Deputy Commissioners of Maritime Affairs or Special Agents thereof."

MAURITIUS

Mauritius declared on 20 December 1968 that it considers itself bound by the Convention.
Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"Master and Registrar of the Supreme Court of Mauritius".

In a Note of 17 September 1973, the Government of Mauritius has informed the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands that the authority competent to issue the certificates referred to in Article 3, paragraph 1, is now:

"The Permanent Secretary, or in his absence, a Principal Assistant Secretary, of the Prime Minister's Office".

NAMIBIA

Designation of the competent authorities in accordance with Article 6:

- (a) Any magistrate, including a regional magistrate and an additional magistrate;
- (b) the Registrar of the High Court;
- (c) the Permanent Secretary and the Deputy Permanent Secretary: Ministry of Justice and Office of the Attorney General.

NIUE

By Note dated 22 June 1999, the Government of Niue informed the depositary that in accordance with Article 6, paragraph 1, of the Convention the designated authorities are:

- (a) the Attorney General
- (b) the Financial Secretary
- (c) Crown Counsel
- (d) the Registrar International Business Companies
- (e) Deputy Registrar International Business Companies
- (f) the Registrar, High Court of Niue
- (g) Secretary to Government

SAINT KITTS AND NEVIS

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"For Saint Kitts and Nevis or the Island of Saint Kitts the competent authority shall be the Attorney General, the Solicitor General, the Chief Secretary in the Office of the Prime Minister, the Permanent Secretary in the Ministry of Foreign Affairs, or the Registrar of the Supreme Court, and for the Island of Nevis the competent authority shall be the Chief Secretary in the Office of the Premier, the Legal Adviser in the Legal Department or the Deputy Registrar of the Supreme Court."

SAINT LUCIA

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

The Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs and International Trade
The Deputy Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs and International Trade
The Permanent Secretary, Ministry of Finance

The Deputy Permanent Secretary, Ministry of Finance
The Registrar of Companies and Intellectual Property
The Registrar of the Supreme Court
The Solicitor General

SAINT VINCENT AND THE GRENADINES

Saint Vincent and the Grenadines declared on 2 May 2002 that it considers itself bound by the Convention.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

The Permanent Secretary, Ministry of Foreign Affairs
The Registrar, High Court

SAMOA

In accordance with Article 6, paragraph 1, of the Convention, the Independent State of Samoa has designated as the competent authority:

The Secretary for Foreign Affairs
Ministry of Foreign Affairs
P.O. Box L1861
APIA
Samoa
tél.: (685) 633333, fax: (685) 21504

SAN MARINO

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Minister for Foreign Affairs (il Segretario di Stato per gli Affari Esteri della Repubblica di San Marino) or a person delegated and officially authorized by him/her to sign and authenticate legal instruments and documents issued by the Department of Foreign Affairs and other of the Republic's public bodies".

SEYCHELLES

Designation of the competent authorities to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3:

- 1 the Minister responsible for Foreign Affairs, or any person designated and officially authorized by him/her;
- 2 the Attorney General, or any person designated and officially authorized by him/her;
- 3 the Secretary to the Cabinet;
- 4 the Registrar of the Supreme Court.

SWAZILAND

Swaziland declared on 3 July 1978 that it considers itself bound by the Convention.

By Note dated 3 February 1998, the Ministry of Foreign Affairs and Trade of the Kingdom of Swaziland has informed the depositary that, in accordance with Article 6, paragraph 2, of the Convention, the Principal Secretary's Office in the Ministry of Foreign Affairs and Trade is the only appropriate entity to issue apostilles in Swaziland.

TONGA

Tonga declared on 28 October 1971 that it considers itself bound by the Convention.

Designation of the competent authorities to issue the certificate in accordance with Article 6, paragraph 1:

"The Secretary to Government, Prime Minister's Office, Nuku'alofa".

TRINIDAD AND TOBAGO

By Note dated 27 July 2000, the Republic of Trinidad and Tobago informed the depositary of the following:

"(...) the Registrar General (in Port of Spain) has been designated the competent authority to affix the Convention Apostille (...)"

By Note dated 9 March 2001, the Republic of Trinidad and Tobago informed the depositary of the following:

"... further to Note ... informing that the Registrar General has been designated the competent authority to affix the Convention Apostille, the Permanent Secretary, Ministry of Education and the Chief of Protocol, Ministry of Enterprise Development, Foreign Affairs and Tourism, have also been designated competent authorities to issue certificates of authenticity under Article 3 of the Convention. Each competent authority may delegate his function to a deputy or deputies as circumstances warrant."

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 327 /04/DPE/mak

Warszawa, dnia 01 czerwca 2004 r.

Pan Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej ustawy o ratyfikacji Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961r. , wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) oraz art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

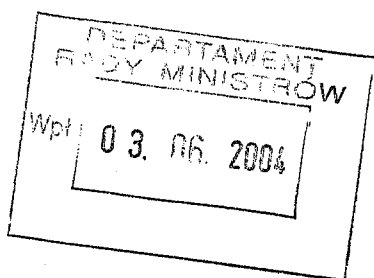
W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-91-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej uchwały nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

.....dn. 2004-06-03